

กรณีศึกษา การพิสูจน์สมมติฐาน และการอภิปรายผล

กรณีศึกษาที่ 1 จังหวัดปทุมธานี

ชื่อ เด็กชาย กาย (นามสมมติ)

ข้อหา ชุมนมต่อสู้เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย

ข้อมูลทั่วไป

อายุปัจจุบัน 14 ปี 3 เดือน ขณะกระทำผิดอายุ 14 ปี นับถือศาสนาพุทธ สถานภาพโสด จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มีอาชีพเป็นเด็กเสิร์ฟร้านหมูกระทะ ภูมิลำเนาปัจจุบันอยู่ที่ คลอง 9 อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี มีโรคประจำตัวคือโรคลึ้นหัวใจรั่ว มีรอยสักที่รอบคอ สะกดคำว่า "I o v e " กายมีแฟนแล้ว

พ่อกับแม่ของกายหย่าร้างกัน ตั้งแต่กายอายุได้เพียง 3 ขวบ พ่อจึงส่งกายไปพักอาศัยอยู่กับย่าที่จังหวัดสุพรรณบุรี ต่อมาอายุได้ 12 ปี พ่อจึงพากลับมาพักอาศัยอยู่ด้วยที่จังหวัดปทุมธานี เพราะย่าแก่แล้วเลี้ยงดูไม่ไหว กายมีพี่สาวร่วมพ่อและแม่ 1 คน และมีน้องสาวต่างแม่ 1 คน พ่อจบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มีอาชีพรับจ้างอยู่ในโรงงานกรีนสปอร์ต มีรายได้ 250 บาทต่อวัน พ่อชอบสูบบุหรี่และดื่มเหล้าขาวทุกวัน และยังชอบเล่นการพนันชนไก่ แม่เลี้ยงจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีอาชีพขายเครื่องสำอางค์ปลอมเครื่องหมายการค้า โดยเร่ขายในตลาดนัดตามต่างจังหวัด มีรายได้ 250 บาทต่อวัน แม่เลี้ยงชอบเล่นสลากกินแบ่งและสลากกินรวบ ส่วนแม่จริงมีอาชีพขายข้าวโพดย่างอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีรายได้ 200 บาทต่อวัน ตั้งแต่จำความได้กายพบหน้าแม่จริงแค่เพียง 3 ครั้ง แม่จริงไม่เคยสวมกอดกายเลย จึงไม่เคยรับรู้ว่าคุณมารักของแม่เป็นอย่างไร

ตั้งแต่เกิดมีย่าเป็นผู้อบรมเลี้ยงดูมาตลอด ย่ามีอายุ 71 ปี อาชีพทำนา กายรู้สึกว่าคุณครอบครัวไม่อบอุ่นเพราะพ่อกับแม่เลี้ยงชอบทะเลาะตบตีกัน ครอบครัวของกายไม่มีกิจกรรมที่ทำร่วมกัน พ่อไม่เคยพากายไปเที่ยวที่ไหนเลย ไม่อบรมสั่งสอน ในแต่ละวันกายไม่ค่อยได้เห็นหน้าพ่อ เวลาเดินสวนกันในบ้านก็จะผ่านเลยไปไม่ทักทายกัน กายรักและเชื่อฟังย่าเพียงผู้เดียว เพราะย่าเป็นผู้ที่เลี้ยงดูมาตั้งแต่เด็ก พ่อของกายมีอุปนิสัยเป็นคนขี้โมโห ดุดัน ชอบอารมณ์เสีย แม่เลี้ยงเป็นคนไม่ดู เจย ๆ ส่วนย่าเป็นคนเจย ๆ ไม่ยุ่งเกี่ยวกับพ่อและแม่เลี้ยงเพราะไม่ถูกกัน พี่สาวของเด็กชายกายมีอายุ 17 ปี ชอบทะเลาะกับพ่อ เวลาพ่อกับแม่เลี้ยงทะเลาะกัน แม่เลี้ยงจะเอามัดไล่พันพ่อ โดยไม่มีผู้ใดคอยห้ามปรามเพราะพ่อกับแม่เลี้ยงทะเลาะกันบ่อย พ่อแม่เลี้ยง

และพี่สาวชอบทำลายข้าวของเวลาโกรธ บิดาชอบวิ่งไล่เตะสุนัขและเคยเอาน้ำร้อนเดือดๆ สาดใส่แม่ เวลาแม่วิ่งเล่นบนหลังคาบ้านในตอนกลางคืนแล้วส่งเสียงดังรบกวน

กายไม่ชอบพี่สาวและเคยต่อพี่สาว เนื่องจากพี่สาวชอบชวนทะเลาะด้วยและพี่สาวแอบเสพยาบ้า พี่สาวมีแฟนแล้ว แฟนของพี่สาวมีอาชีพจำหน่ายยาบ้า น้ำ (น้องชายของแม่เลี้ยง) เคยติดคุกข้อหาจำหน่ายยาบ้า

ย่าอบรมเลี้ยงดูกายอย่างตามใจและปล่อยปละละเลย เวลามีปัญหาต่างๆ กายจะขอความช่วยเหลือจากแม่เลี้ยงเพราะพักอาศัยอยู่กับแม่เลี้ยง แต่แม่เลี้ยงก็จะฟังเฉยๆ ไม่ได้ให้ความช่วยเหลืออะไร กายไม่สนิทกับน้องสาว เพราะแม่เลี้ยงไม่ให้เข้าใกล้ ซึ่งกายก็ไม่ค่อยเข้าใจเหมือนกันว่าเป็นเพราะอะไร

ขณะกระทำความผิดคดีนี้ กายทะเลาะกับพ่อเรื่องที่ยกหนีไปเที่ยวกลับบ้าน ดึก พ่อจึงตำหนิว่า " ไร้ลูกชั่ว " กายจึงหนีออกจากบ้านมาพักอาศัยอยู่กับเพื่อน

บ้านพ่อของกายอยู่ที่คลอง 9 อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี เป็นบ้านพักส่วนตัว มีเนื้อที่ประมาณ 3 ไร่ ชุมชนที่พักอาศัยไม่แออัดมีบริเวณกว้าง ผู้คนส่วนใหญ่ในชุมชนมีอาชีพทำนา และส่วนใหญ่เป็นคนจังหวัดปทุมธานีมาตั้งแต่เกิด อยู่เก่าแก่มานานแล้ว ไม่มีการอพยพเคลื่อนย้ายถิ่น กายคิดว่าเพื่อนบ้านส่วนใหญ่นิสัยไม่ดี เพราะชอบพูดดูถูกกายว่าเป็นเด็กเกเร นิสัยไม่ดี ครอบครัแตกแยก ที่ชุมชนไม่มีอาชีพการมรุนแรง แต่มีเรื่องการพนันชนไก่ และห่วยเดือนกายไปมาหาสู่กับเพื่อนบ้านบ่อยๆ ตอนพักอาศัยอยู่ที่จังหวัดสุพรรณบุรีกับย่า กับเพื่อนบ้านมีความสนิทสนมกันดี โดยจะแบ่งปันข้าวปลาอาหารกัน แต่พอมายู่กับพ่อที่จังหวัดปทุมธานี ไม่ค่อยสนิทกับเพื่อนบ้าน เพราะเพื่อนบ้านขึ้นินทา ชอบหาว่ากายเป็นเด็กเกเร มีครอบครัแตกแยก

กายไม่มีความไฝฝืนอยากจะเป็นอะไร และไม่มี ความคาดหวังกับชีวิต ไม่มีกิจกรรมที่จะต้องทำในชุมชนที่อยู่อาศัย เมื่อมีเวลาว่างก็จะไปเล่นเกมสแลคคนาล็อคในร้านเกมส์ กายมีความเชื่อว่าคนในชุมชนที่อาศัยอยู่ที่จังหวัดปทุมธานี ไม่มีคุณธรรมจริยธรรมเห็นแก่ตัว และรู้สึกว่สังคมไม่ปลอดภัย

กายจบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ได้เกรดเฉลี่ย 1.50 ปัจจุบันไม่ได้เรียนหนังสือมา 2 ปีแล้ว ออกจากโรงเรียนเพราะไม่ชอบเรียน ชอบวิชาพลศึกษา คอมพิวเตอร์ และภาษาไทย ที่โรงเรียนมีวิชาศีลธรรมและจริยธรรมสัปดาห์ละ 2 ครั้ง แต่กายโดดเรียนทุกครั้ง เพราะไม่ชอบนั่งสมาธิ กายชอบหนีโรงเรียน 3-4 สัปดาห์ติดต่อกันเพื่อไปเล่นเกมที่ร้านเกมส์ ชอบแอบสูบบุหรี่ในห้องน้ำของโรงเรียน กายเคยถูกเพื่อนนักเรียนด้วยกันและรุ่นพี่ชกต่อยทำร้าย

ซึ่งกายก็จะไม่ยอมแพ้และชกต่อยกลับทุกครั้ง กายไม่ชอบสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนเพราะรุ่นพี่ชอบมาหาเรื่อง เป็นเหตุให้ต้องออกจากโรงเรียน

เมื่อออกจากโรงเรียน กายมาทำงานเป็นเด็กเสิร์ฟที่ร้านหมูกระทะ มีรายได้ 150 บาทต่อวัน กายไม่มีภาระต้องเลี้ยงดูใครในครอบครัวและไม่มีหนี้สิน กายคิดว่ารายได้ก็น้อยเกินไป ไม่เพียงพอต่อรายจ่ายในแต่ละวัน

ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิด

เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2549 เวลาประมาณ 18.00 น. กายนั่งอยู่กับเพื่อนซึ่งกำลังนั่งดื่มสุรากันอยู่ที่สนามฟุตบอลของชุมชนคลอง 9 อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี กายไม่ได้ดื่มสุราแต่นั่งดูบุนหรี มีเพื่อนชื่อเตอร์ไซด์มาบอกว่ารุ่นพี่ที่เป็นคู่อริจัดงานวันเกิดที่บ้านคลอง 7 ขณะนั้นในกลุ่มของกายมีประมาณ 30 คน มีผู้หญิงซึ่งเป็นแฟนเพื่อนรวมอยู่ด้วย ด้วยความคึกคะนอง เพื่อนเยอะ เมาสุราและต้องการรอดสาว จึงตกลงกันว่าจะไปถล่มคู่อริ โดยนั่งรถกระบะไปกัน 2 คัน มีระเบิดขวด และปืนไทยประดิษฐ์ ขนาด .357 และ 11 มม. มีดขามูโร อาวุธครบมือ พอสุราหมดจึงเฮโลกันไปคลอง 7 เมื่อไปถึงที่เกิดเหตุประมาณ 20.00 น. พบกลุ่มรุ่นพี่ทั้งชายหญิงประมาณ 20 คนเปิดเพลงเสียงดัง เพื่อนในกลุ่มของกายตะโกนออกไปว่า "วันเกิดเหยียดัวไหนวะ " ทันใดนั้นกายซึ่งนั่งอยู่บนท้ายรถกระบะคันแรกเห็นเพื่อนที่นั่งรถคันเดียวกันเขวี้ยงระเบิดขวดเข้าไปในบ้านของรุ่นพี่ที่จัดงานวันเกิดแล้วขับรถหนีออกมา จากนั้นกลุ่มวัยรุ่นในบ้านได้วิ่งกรูออกมาหน้าบ้าน ได้เขวี้ยงขวดสุรา ขวดเบียร์ ใส่รถกระบะคันที่สองที่วิ่งตามกันมา เพื่อนของกายที่นั่งมากับรถคันที่สองจึงใช้ปืนยิงถล่มใส่กลุ่มวัยรุ่นที่เป็นคู่อริ เสียงดังจนนับไม่ทันหลายนัด โดยกายไม่รู้ว่าใครเป็นคนยิง ภายหลังต่อมาทราบว่า มีคนได้รับบาดเจ็บสาหัส 3 คน ถูกยิงที่หน้าอก 1 คน และถึงแก่ความตาย 1 คน โดยเพื่อนและกายถูกจับดำเนินคดีรวม 5 คน นอกนั้นหลบหนีไปได้ ปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินคดีในชั้นศาล ซึ่งกายให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวน ก่อนเกิดเหตุคดีนี้ เพื่อนของกายรวม 30 คน นั่งดื่มสุรายี่ห้อหงษ์ทองประมาณ 3 ขวด เบียร์ 2 ลัง มีความคึกคะนอง มีอาวุธเป็นระเบิดขวด ปืนและมีดครบมือ โดยบางคนก็ไม่อยากไปด้วยเพราะกลัว แต่พวกมากลากไป อีกทั้งยังต้องการรอดสาวที่นั่งอยู่ในกลุ่มด้วย ประกอบกับมีความเคียดแค้นกับเหยื่อมาก่อน หากบุกไปทำร้ายถึงที่บ้านพักจะเป็นการสร้างอำนาจและบารมีให้กับแก๊งค์มุก

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิด

วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

ฉายาของแก๊งมีชื่อว่า " ต้มก๊วย " แก๊งต้มก๊วยชอบความรุนแรงและการมีเรื่อง นั่นก็คือ การยกพวกตีกัน และการสะสมอาวุธ สมาชิกของแก๊งต้มก๊วยจะสัญญันต์กันทุกคน ซึ่งบางคำที่สัญญันต์ก็ไม่มีความหมายใด ลักเฉยๆ ให้เหมือนเพื่อน ในแต่ละวัน เพื่อนๆจะนำอาวุธมาอวดกัน ยิ่งใครมีอาวุธปืน คนนั้นจะดูเป็นผู้ยิ่งใหญ่ และเท่ที่มาก ตอนเย็นมักจะไปรวมตัวกันที่สนามฟุตบอล นั่งคุยกันและดื่มสุรา ภายไม่ดื่มสุราและไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอื่น ๆ สูบบุหรี่อย่างเดียววันละประมาณ 15 ตัว ภายเคยอาฆาตแค้นรุ่นพี่และเคยคิดจะแก้แค้นคู่อริของน้ำ เนื่องจากเคยยิงน้ำ ภายรู้สึกชินชากับความรุนแรง เนื่องจากการทำร้ายร่างกายกันเป็นเรื่องธรรมดาของลูกผู้ชาย และภายก็ถูกกระทำบ่อยๆ

ภายคิดว่าตนเองเป็นเด็กเกเรชอบมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น โดยมีครูอาจารย์เพื่อนฝูง รุ่นพี่ ชอบดูถูกเหยียดหยามว่าภายเป็นขี้ใจ บ่อย ๆ รวมทั้งพ่อ กับ แม่เลี้ยง ด้วย มีแต่ย่าเท่านั้นที่ไม่เคยว่าภายเลย แต่เมื่อฟังบ่อยๆก็รู้สึกยอมรับเหมือนกัน ซึ่งขณะที่ให้สัมภาษณ์ ภายคิดว่าการกระทำความผิดครั้งนี้เป็นเพราะตัวของตนเอง

ภายคิดว่าเหตุการณ์ในคดีนี้เป็นเพราะอุบัติเหตุ ไม่ใช่อาญากรรม เพราะภายไม่ได้เป็นคนยิง แต่เพื่อนต่างหากที่เป็นคนยิง และไม่คิดว่าจะมีคนตาย ภายคิดว่าเพื่อนกระทำถูกต้องแล้วที่ยิงใส่กลุ่มรุ่นพี่ เพราะกลุ่มรุ่นพี่ที่มีเรื่องด้วยก็เคยยิงใส่กลุ่มเพื่อนของภายเช่นเดียวกัน หากให้เลือกระหว่างความรักที่มีต่อเพื่อนกับกฎหมาย ภายเลือกที่จะรักเพื่อนมากกว่าทำตามกฎหมาย เพราะความรักเพื่อนเป็นเรื่องศักดิ์ศรีของลูกผู้ชาย

การคบเพื่อน

ภายมีเพื่อนสนิท 40 คน เป็นผู้ชาย 30 คน ผู้หญิง 10 คน เพื่อนสนิทที่สุดชื่อ อีฟ อีฟทำงานที่ร้านหมูกระทะด้วยกันและไม่ได้เรียนหนังสือแล้ว ในวันเกิดเหตุคดีนี้อีฟก็ไปด้วยกัน แต่ไม่ถูกจับ กลุ่มเพื่อนสนิทของภายชักชวนไปมีเรื่องยิงกันกับกลุ่มวัยรุ่นที่คลองอื่นบ่อย ๆ และภายก็ไปทุกครั้งเพราะเกรงใจเพื่อน ก็คือถ้าไม่ไปแล้วกลัวเพื่อนจะโกรธ เช่นเดียวกันกับคดีนี้ตอนแรกภายก็ไม่อยากไป แต่สุดท้ายก็ต้องไปเพราะเพื่อนชักชวน

ภายไม่ชอบอ่านหนังสือ แต่ชอบอ่านหนังสือการ์ตูนต่อสู้เรื่องโมกุล (ดาแกอนบอล) ชอบไปเล่นเกมสกับเพื่อนทุกวัน โดยเล่นเกมสแลคคานาล็อค วันละ 3-4 ชั่วโมงต่อวัน ภายบอกว่าชอบการต่อสู้มันสนุกดี ยังมีเลือดออกยิ่งชอบ

ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย

กายมีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน เป็นอย่างดี เนื่องจากเพื่อนๆ ที่เคยอยู่ในสถานพินิจฯ จังหวัดปทุมธานีเป็นคนบอก กายรู้สึกวาทโทษสำหรับเด็กและเยาวชนนั้นเบามาก เพราะเด็กทำผิดแล้วไม่ติดคุก อย่างมากก็จะนำเด็กไปฝึกอบรม เพื่อนๆของกายอยู่ในสถานพินิจฯ จังหวัดปทุมธานี ประมาณ 20 คน กายรู้สึกว่ายู่ในสถานพินิจฯ อบอุ่นกว่าอยู่ที่บ้านเพราะมีเพื่อนเยอะ แต่ไม่มีอิสระเพราะออกไปเล่นเกมส์ไม่ได้ ก่อนเกิดคดีนี้เคยถูกดำเนินคดีข้อหาลักทรัพย์ 3 คดี แต่ถูกคุมประพฤติไว้ กายเคยกระทำความผิดเรื่องลักทรัพย์หลายครั้ง แต่ไม่ถูกดำเนินคดี กายเกรงกลัวบาปกรรมเพราะกลัวตกรอก แต่ไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายเพราะกฎหมายทำอะไรเด็กไม่ได้

ความรู้สึกหลังการกระทำผิด

กายคิดว่าตนเองเป็นคนสนุกสนาน และใจร้อน ปัญหาที่ทำให้กายเจ็บปวดรวดร้าวที่สุดคือการทำกับแม่เลี้ยงทะเลาะตบตีทำร้ายกัน

กายคิดว่าความผิดครั้งนี้เป็นเพราะเชื่อเพื่อน ถ้าสามารถย้อนเหตุการณ์กลับไปได้ จะไม่ไปกับเพื่อนเด็ดขาด และจะไม่คบกับเพื่อนกลุ่มนี้ด้วย

เหตุการณ์ในครั้งนี้กายรู้สึกเสียใจที่ทำให้พ่อกับย่าเสียใจ กายไม่มีความไฝฝืน อยากจะเป็นอะไร

หากพ้นโทษแล้วจะกลับไปทำงานกับย่าที่จังหวัดสุพรรณบุรี กายคิดว่าสังคมจะให้โอกาสเมื่อพ้นโทษแล้ว แต่ถ้าหากไม่ให้โอกาสก็จะแยกหนีไปอยู่ที่อื่น

ข้อเสนอแนะของกายก็คือ อยากให้มีคนแนะนำสิ่งดี ๆ ให้กับเด็กและเยาวชน และอยากแนะนำเด็กและเยาวชนว่าอย่าทำให้ย่า หรือใครก็ตามในครอบครัวเสียใจ

กรณีศึกษาที่ 2 จังหวัดปทุมธานี

ชื่อ นายบุญช่วย (นามสมมติ)

ข้อหา นำผู้อื่นโดยไม่เจตนา มีอาวุธปืนและกระสุนไว้ในครอบครอง

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 17 ปี 9 เดือน ขณะกระทำผิดอายุ 17 ปี นับถือศาสนาพุทธ สถานภาพโสด จบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 6 มีภูมิลำเนาอยู่ตำบลบึงข่าอ้อ อำเภอหนองเสือ

จังหวัดปทุมธานี ปัจจุบันไม่มีอาชีพ โรคประจำตัวคือหืดหอบ มีรอยสักที่คอ เป็นรูปเสือ นายบุญช่วยมีแฟนแล้ว

พ่อของบุญช่วย อายุ 45 ปี แม่อายุ 35 ปี ทั้งพ่อและแม่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สาเหตุที่พ่อกับแม่ได้รับการศึกษาน้อยเพราะมีพี่น้องหลายคน และทางบ้านมีฐานะยากจน ไม่มีเงินเพียงพอที่จะส่งเรียนหนังสือต่อจึงต้องออกจากโรงเรียนมาช่วยที่บ้านทำงาน จนกระทั่งทั้งคู่แต่งงานกัน จึงแยกครอบครัวออกมาอยู่ต่างหาก ปัจจุบันพ่อกับแม่ยังอยู่ด้วยกัน พ่อแม่ทำนา และทำสวนส้มด้วย โดยพ่อจะเป็นใหญ่ภายในบ้าน บุญช่วยมีพี่น้องรวม 8 คน บุญช่วยเป็นคนที 2 คนโตเป็นพี่สาว น้องอีก 6 คนมีทั้งผู้หญิงและผู้ชาย

ครอบครัวมีฐานะยากจน ใช้ชีวิตเรียบง่ายแบบชาวชนบททั่วไป พ่อดื่มสุราและสูบบุหรี่ แม่ชอบเล่นไพ่ป๊อก แต่ไม่เคยถูกตำรวจจับ คำพูดที่ใช้ในครอบครัวจะพูดไม่เพราะ เวลาพ่อกับแม่ทะเลาะกันจะใช้เสียงดังและพูดมึงกู ต่ำกันด้วยถ้อยคำหยาบคาย และพ่อจะทำร้ายแม่ด้วยการตบตี ต่อยและเตะ ในบางครั้งจะใช้รองเท้าส้นสูงของแม่ตบหน้าแม่ พ่อชอบตำหนิแม่ว่า " อีวันทอง " โดยแม่ไม่กล้าที่จะตอบโต้ เพราะหากต่อสู้แล้วพ่อจะยิ่งโกรธและยิ่งทำร้ายหนักขึ้น

ขณะที่พ่อทะเลาะกับแม่นั้น พ่อไม่เคยคำนึงว่าลูกจะอยู่ด้วยหรือไม่ บุญช่วยรู้สึกที่พ่อรักลูกไม่เท่ากัน เนื่องจากบุญช่วยเรียนหนังสือไม่เก่ง และมักจะถูกลงโทษด้วยความรุนแรงบ่อย ๆ ในขณะที่น้องทั้ง 6 คนไม่ค่อยถูกลงโทษ และพ่อไม่เคยใช้ความรุนแรงกับน้องถึงแม้ว่าจะรู้สึกที่พ่อก่อนไม่ค่อยรักตนแต่บุญช่วยก็ยังรักน้องทั้ง 6 คนเท่า ๆ กัน เพียงแต่ไม่ค่อยสนิทสนม พูดคุย หรือเล่นกับน้อง เพราะบุญช่วยชอบที่เก็บตัวอยู่คนเดียวในห้อง

เกี่ยวกับการถูกลงโทษ บุญช่วยเล่าให้ฟังด้วยอารมณ์เก็บกดและสะเทือนใจอย่างมาก (ขณะเล่ามีน้ำตาคลอที่น้ำตาลและเสียงสั่น) ว่า เวลาทำการบ้านไม่ถูก พ่อจะอารมณ์เสีย โมโห และลงโทษด้วยการตบตีและเตะอย่างรุนแรงทุกครั้ง บางครั้งเพียงแค่ได้รับบาดเจ็บบวมช้ำ แต่บางครั้งถึงกับเป็นแผลแตกตามร่างกาย พ่อเคยตำบุญช่วยว่า " ทำไมมึงถึงใจเป็นควายอย่างนี้ " ซึ่งพ่อชอบพูดบ่อย ๆ เกือบทุกวัน ระหว่างที่ถูกลงโทษ บุญช่วยไม่เคยคิดที่จะอ้อนวอนพ่อให้หยุดการลงโทษ เพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ เนื่องจากเวลาพ่อโมโห จะเป็นคนไม่มีเหตุผล ไม่ฟังคำอธิบายของใคร

ภายหลังจากที่ออกจากโรงเรียนแล้ว พ่อก็ไม่ค่อยลงโทษอีก เพราะพ่อกับแม่คุยด้วยและไม่ยอมยุ่งเกี่ยว บุญช่วยไม่เคยได้รับการให้กำลังใจหรือคำชมเชยจากพ่อเลย

เกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อพ่อและแม่ บุญช่วยมีความรู้สึกรัก สงสาร และห่วงใยแม่มากกว่าพ่อ เพราะสงสารแม่ที่ถูกพ่อตบตีทำร้าย แม่เป็นคนเงียบขรึม เก็บกด และชอบ

ร้องไห้ แม้ว่าอาจจะเคยถูกลงโทษและทำร้ายร่างกายมาแล้วนับครั้งไม่ถ้วนก็ตาม แต่ความรู้สึกลึก ๆ บุญช่วยก็ยังรักพ่อด้วย

บุญช่วยบอกว่า ณ วันนี้ หากพ่อจะตอบดีทำร้าย บุญช่วยจะสวนตอบโต้ด้วยการต่อสู้อีก ให้พ่อรู้เสียบ้างว่าบุญช่วยโตแล้วไม่ใช่เด็ก พ่อไม่สามารถรังแกบุญช่วยได้อีกแล้ว

เกี่ยวกับการอบรมสั่งสอน พ่อจะเป็นผู้อบรมสั่งสอนลูกเป็นส่วนใหญ่ให้ขยันเรียนหนังสือ ส่วนแม่นาน ๆ จะอบรมสั่งสอนสักครั้งโดยสอนให้ประพฤติตนเป็นคนดี ไม่ทะเลาะวิวาท เกเรหาเรื่องผู้อื่น

ช่วงฤดูทำนาทุกครัวเรือนจะออกไปทำนา เมื่อเกี่ยวข้าวเสร็จก็จะว่างงาน ผู้ชายในหมู่บ้านมักจะนำไก่ที่เลี้ยงไว้มาตีพนันกัน โดยก่อนตีมักจะมีชาวบ้านเอาเงินมาร่วมลงขันพนันคือหางไก่ของแต่ละฝ่ายเป็นจำนวนมาก ถ้าเป็นไก่ของที่บ้าน พ่อจะเล่นพนันครั้งละ ประมาณ 10,000 บาท แต่บุญช่วยกลับเห็นว่าการเล่นพนันของพ่อ ไม่เป็นเรื่องที่ผิดหรือไม่เหมาะสมแต่อย่างใด เพราะหากไก่ของพ่อตีชนะ พ่อก็จะให้เงินบุญช่วยไปกินขนม และจะมีการเลี้ยงฉลองสุราอาหารกัน และจะเลี้ยงไก่ตัวนั้นไว้อย่างดีเพื่อตีในครั้งต่อไป หรือไว้ใช้เป็นพ่อพันธุ์ แต่หากว่าตีแพ้ พ่อจะโมโหและคว่ำคอไก่ตัวนั้นฟาดกับพื้นจนไก่ตายคามือ แล้วนำกลับบ้านไปต้มยำเป็นกับแกงส้มให้เพื่อนบ้านกิน โดยที่พ่อไม่เคยกินไก่นั้นเลยเพราะแค้นที่ทำให้เสียพนัน การทารุณสัตว์เช่นนี้บุญช่วยไม่รู้สึกสงสารแต่อย่างใด เนื่องจากมีความคิดว่าเป็นเรื่องของลูกผู้ชาย และวัฒนธรรมในชุมชนนั้นก็เป็นอย่างนี้กันเกือบทุกบ้าน และบุญช่วยเห็นมาตั้งแต่จำความได้ว่า ไก่ที่แพ้สมควรตาย ในเรื่องดังกล่าวถึงแม้ว่าแม่จะไม่ค่อยเห็นด้วยเนื่องจากสงสารสัตว์ และถ้าหากแพ้พนันครอบครัวก็จะได้รับความเดือดร้อนเรื่องการเงินเป็นอย่างมากก็ตาม แต่ก็ไม่กล้าที่จะห้ามปรามหรือว่ากล่าวแต่อย่างใด เนื่องจากกลัวถูกพ่อทุบตีทำร้าย

บ้านพักอาศัยของพ่อแม่ปลูกสร้างในเขตเกษตรกรรม มีเนื้อที่ประมาณ 10 ไร่ ลักษณะที่พักอาศัยเป็นบ้านไม้ 2 ชั้น พักอาศัยรวมกัน 10 คน หลังคามุงกระเบื้อง มีหลายห้องนอน โดยบุญช่วยมีห้องนอนของตัวเองส่วนตัว สภาพไม่คับแคบ มีเครื่องใช้ไฟฟ้าครบ บ้านที่พักอาศัยอยู่ห่างจากเพื่อนบ้านประมาณ 1 กิโลเมตร ย่านที่พักอาศัยไม่มีอาชญากรรม ไม่ใช่สลัม ไม่ใช่เขตที่มีการอพยพเปลี่ยนแปลงผู้คน เป็นชุมชนดั้งเดิม

ก่อนถูกจับกุมในคดีนี้ บุญช่วยไม่ได้อยู่ร่วมกับพ่อแม่และครอบครัว เพราะออกมาหางานทำ โดยพักอาศัยในห้องเช่าที่นายจ้างเช่าให้อยู่ร่วมกับเพื่อนร่วมงานอื่นอีก 6 คน

บุญช่วย ไม่ค่อยสูงส่งกับเพื่อนบ้าน เนื่องจากบ้านแต่ละหลังห่างไกลกัน และทางเปลี่ยว เว้นแต่จะไปดูพ่อเอาไก่ไปชน บุญช่วยก็จะตามไปดูด้วย แต่ไม่ได้เล่นพนันเหมือนพ่อ

กับเพื่อนบ้านไม่มีความสนิทสนมกัน เพราะบุญช่วยเป็นคนชอบเก็บตัว บุญช่วยเคยได้ยินเพื่อนบ้านนินทาตนเองว่าเป็นเด็กเกเรและโง่ พ่อกับแม่ชอบทะเลาะกันส่งเสียงดัง บุญช่วยมีความใฝ่ฝันอยากจะเป็นทหารบก เพราะชอบยิงปืน แต่ไม่มีความคาดหวังกับชีวิต เพราะคิดว่าตัวเองเป็นคนโง่ ไม่ทำกิจกรรมในชุมชนที่อยู่อาศัย เมื่อมีเวลาว่างก็จะไปเล่นเกมส์และชอบนอน บุญช่วยมีความเชื่อว่าสังคมไม่ปลอดภัย มีแต่คนจ้องจะทำร้าย จึงต้องพกพาอาวุธปืน

บุญช่วย จบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนทองพูนอุทิศ มาเรียนต่อที่โรงเรียนธัญบุรีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดปทุมธานี ในระหว่างที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องออกจากโรงเรียนเพราะเกรดเฉลี่ยไม่ถึงเกณฑ์ของโรงเรียน บุญช่วยจำเกรดเฉลี่ยไม่ได้ รู้แต่ว่า "มันแย่" บุญช่วยคิดว่าตนเองได้พยายามในเรื่องการเรียนอย่างดีที่สุดแล้ว แต่คิดว่าตนเองเป็นคนหัวไม่ดี และโง่ จึงไม่ชวนชววยที่จะเรียนต่อ

หลังจากออกจากโรงเรียน บุญช่วยทำงานรับจ้างที่ต่างๆ ได้ค่าแรงประมาณวันละ 150 บาท ก่อนเข้ามาอยู่ในสถานพินิจ บุญช่วยไม่ได้ประกอบอาชีพ เพราะโรงงานเฟอร์นิเจอร์ที่บุญช่วยทำอยู่ปิดกิจการจึงอยู่ระหว่างหางานทำ

ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิด

เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2549 เวลาประมาณ 19.00 นาฬิกา หลังจากที่บุญช่วยกับเพื่อนอีก 4 คน ลงรถโดยสารประจำทางที่ป้ายรถเมล์หน้าหมู่บ้านรัตนโกสินทร์ 200 ปี ตำบลรังสิต จังหวัดปทุมธานี โดยบุญช่วยกับเพื่อนไม่ได้สวมใส่ชุดนักเรียน เพราะเพิ่งโดดเรียนไปเที่ยวห้างฟิวเจอร์ พาร์ค รังสิต ขณะนั้นพบกลุ่มนักเรียนเทคโนโลยีปทุมธานีหลายคนประมาณ 20 คน เดินเข้ามาถามกลุ่มเพื่อนของบุญช่วยว่า "พวกมึงเรียนที่ไหน " เพื่อนของบุญช่วยตอบไปว่า "เรียนที่โรงเรียนธัญบุรี " แต่กลุ่มนักเรียนเทคโนโลยีปทุมธานีไม่เชื่อ โดยคิดว่าบุญช่วยกับเพื่อนเรียนที่โรงเรียนช่างเทคนิคปทุมธานี ซึ่งเป็นสถาบันคู่ริกับเทคโนโลยีปทุมธานี จึงพูดว่า " ถ้าเรียนโรงเรียนธัญบุรีแล้วทำไมไม่ใส่ชุดนักเรียน " ทันใดนั้นมีนักเรียนโรงเรียนเทคโนโลยีปทุมธานีซึ่งยืนอยู่ในกลุ่มชักปืนออกมาแต่ยังไม่ได้เล็งไปที่ใคร บุญช่วยซึ่งพกพาอาวุธปืนปากกามาด้วยเห็น จึงใช้ปืนปากกาดังกล่าวยิงใส่กลุ่มนักเรียนเทคโนโลยีปทุมธานี จำนวน 1 นัด เป็นเหตุให้นักเรียนเทคโนโลยีปทุมธานี ถึงแก่ความตาย บุญช่วยกับเพื่อนตกใจ รีบพากันหลบหนี ไปต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจจับได้ จึงให้การรับสารภาพต่อพนักงานสอบสวน คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาในชั้นศาล

บุญช่วยอ้างว่า เหตุที่จะต้องยิง เนื่องจากกลุ่มนักเรียนเทคโนโลยีปทุมธานีจะยิงใส่กลุ่มของบุญช่วยก่อน บุญช่วยจึงตัดสินใจยิงเพื่อป้องกันตัว

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด

วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

ฉายาของแก๊งมีชื่อว่า " ดาวโจร " แก๊งดาวโจร ชอบความรุนแรงและการมีเรื่องสมาชิกของแก๊งส่วนใหญ่เป็นเพื่อนแถวบ้าน มีทั้งเรียนหนังสือและไม่ได้เรียนหนังสือ การยกพวกตีกันมีอยู่เกือบทุกวัน สมาชิกของแก๊งจะสั้กันตีกันเกือบจะทุกคน บุญช่วยมีรอยสักที่คอเป็นรูปเสือ บุญช่วยบอกว่ามันมีความหมายว่า " อยู่ยงคงกระพัน " เพื่อนๆของบุญช่วย มีเป็นประติษฐ์เองเกือบทุกคน บุญช่วยบอกว่า ใครไม่มีจะเป็นอันตราย ตอนเย็นมักจะไปรวมตัวกันที่บ้านเพื่อนคนหนึ่งในชุมชน นั่งคุยกัน ดื่มสุรา บางคนก็เสพยาบ้า บุญช่วยไม่ดื่มสุรา แต่เสพยาบ้า สิบบุหรื วันละประมาณ 20 ตัว บุญช่วยมีความแค้นอาฆาตรุ่นพี่และเพื่อนต่างโรงเรียนหลายคน เพราะเคยทำร้ายบุญช่วย เคยคิดจะแก้แค้นคู่ชีวิตตลอดเวลา จึงเป็นให้ตกพกพาอาวุธปืนติดตัว บุญช่วยรู้สึกชินชากับความรุนแรง เนื่องจากการทำร้ายร่างกายกันเป็นเรื่องธรรมดาของลูกผู้ชาย และเป็นฮีโร่ " ใครไม่มีเรื่องคนนั้นจะเป็นตุ๊ด" บุญช่วยกล่าว

บุญช่วยไม่ชอบอ่านหนังสือ เพราะมันปวดหัว แต่ชอบดูภาพยนตร์ เกี่ยวกับสงคราม และชอบภาพยนตร์เรื่อง 2499 อันธพาลครองเมือง ชอบเล่นเกมฟุตบอล โดยเล่นวันละ 2 ชั่วโมงต่อวัน บุญช่วยชอบดูข่าวอาชญากรรมทุกวัน บอกว่าเวลาเห็นมีด เห็นปืน แล้วมันอีกเหิม

บุญช่วยคิดว่าตนเองเป็นเด็กเกเร ชอบมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น โดยใครๆต่างก็บอกว่า บุญช่วย เป็นข่าโจ้ เมื่อฟังบ่อยๆก็รู้สึกยอมรับเหมือนกัน ซึ่งขณะที่ให้สัมภาษณ์ บุญช่วย คิดว่าการกระทำผิดครั้งนี้เป็นเพราะตัวของตนเอง

บุญช่วยคิดว่าเหตุการณ์ในคดีนี้เป็นเพราะอุบัติเหตุ ไม่ใช่อาชญากรรม เพราะหากอีกฝ่ายไม่ชักปืนขึ้นมาก่อน ก็จะไม่เกิดเหตุการณ์อย่างนี้ บุญช่วยคิดว่าตนได้กระทำในสิ่งที่ถูกต้องแล้วที่ยิงใส่กลุ่มวัยรุ่นดังกล่าว เพราะกลุ่มวัยรุ่นนี้เข้ามาหาเรื่องก่อน หากให้เลือกระหว่างความรักที่มีต่อเพื่อนกับกฎหมาย แน่แน่นอนบุญช่วยเลือกที่จะรักเพื่อนมากกว่าทำตามกฎหมาย เพราะความรักเพื่อนเป็นเรื่องศักดิ์ศรีของความเป็นลูกผู้ชาย

การคบเพื่อน

บุญช่วย มีเพื่อนสนิทเพียงคนเดียว ชื่อป๊อด แต่มีเพื่อนร่วมแก๊งประมาณ 20 คน เป็นผู้ชายทั้งหมด ไม่มีผู้หญิง เพราะแฟนของบุญช่วยขี้หึง ไม่ให้คบเพื่อนผู้หญิง ป๊อด เป็นเพื่อนแถวบ้าน ป๊อดไม่ได้เรียนหนังสือแล้วเหมือนกัน ในวันเกิดเหตุคดีนี้ป๊อดไม่ได้ไปด้วย เพราะตอนนั้นอยู่กับคนละโรงเรียน ป๊อดเคยถูกดำเนินคดีข้อหาข่มขืนเด็กหญิง ผลคดีคือ ป๊อดถูกนำไปฝึกอบรม กลุ่มเพื่อนของบุญช่วย เคยชักชวนไปมีเรื่องยิงกันกับกลุ่มวัยรุ่นที่ต่างสถาบันบ่อย ๆ และบุญช่วยก็ไปด้วยทุกครั้งเพราะชอบมีเรื่อง การมีเรื่องต่อสู้เป็นเรื่องของลูกผู้ชาย

ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย

ก่อนคดีนี้ บุญช่วยเคยถูกดำเนินคดีมาแล้ว จำนวน 5 คดี ดังนี้

1. ข้อหาใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนฯ เมื่อกุมภาพันธ์ 2543 ศาลพิพากษารอการลงโทษ และคุมประพฤติ 1 ปี รายงานตัวทุก 3 เดือนครั้ง
2. ข้อหาร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัส เมื่อสิงหาคม 2545 ศาลพิพากษาให้ฝึกอบรม 8 เดือน
3. ข้อหาฉ้อโกงกระเบิดป้องกันในครอบครองฯ เมื่อตุลาคม 2546 ศาลพิพากษาให้ฝึกอบรม 4 เดือน
4. ข้อหาใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน เมื่อมกราคม 2547 พนักงานอัยการฟ้องไม่ทันกำหนด จึงยังไม่ได้ถูกฟ้องในข้อหานี้
5. ข้อหาร่วมกันข่มขืนกระทำชำเรา เมื่อมกราคม 2547 ศาลพิพากษาฝึกอบรม 1 ปี

บุญช่วย มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนเป็นอย่างดี เนื่องจากถูกดำเนินคดีมาแล้วหลายครั้ง ได้รับรู้เกี่ยวกับเรื่องอัตราโทษที่ใช้กับเด็กจากทั้ง ตำรวจ อัยการ ศาล โดยบุญช่วยบอกว่า "โทษสำหรับเด็กเบามาก" บุญช่วยไม่เคยเกรงกลัวกฎหมาย โดยกล่าวว่า "อย่างมาก็เอาไปฝึกอบรม เพราะเด็กทำผิดแล้วไม่ติดคุก" คำนี้บุญช่วยบอกว่าผู้พิพากษาสมทบบอกมา บุญช่วยเคยกระทำผิดหลายครั้ง แล้วไม่ถูกดำเนินคดี บุญช่วยกลัวบาปกรรมเชื่อว่าบาปกรรมมีจริง แต่ไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายเพราะกฎหมายทำอะไรเด็กไม่ได้

ความรู้สึกหลังการกระทำผิด

บุญช่วยคิดว่าตนเองเป็นคนเจียบ ๆ ไม่ค่อยพูดจา เก็บตัว ใจร้อน ไม่เที่ยวเตร่ กลางคืน ไม่นอนค้างคืนนอกบ้าน ไม่มีนิสัยลักขโมย ไม่เล่นการพนันใด มีปัญหามักจะปรึกษาแม่ คบเพื่อนย่านที่พักอาศัย

ปัญหาที่ทำให้บุญช่วยเจ็บปวดรวดร้าวที่สุดคือการทำผิดที่พ่อตบทุบตีทำร้ายแม่

บุญช่วยคิดว่า ถ้าสามารถย้อนเหตุการณ์กลับไปได้ ก็ยังคงจะต้องยิงก่อนอยู่ดี มิฉะนั้นอาจถึงตายได้

เหตุการณ์ในครั้งนี้บุญช่วย รู้สึกมันจำเป็นต้องยิงก่อนเพื่อป้องกันตัว หากไม่ยิงก่อน อีกฝ่ายหนึ่งจะต้องยิงใส่พวกของตน อาจเป็นเหตุให้กลุ่มของตนต้องเสียดชีวิตก่อน

หากพ้นโทษแล้วบุญช่วยจะกลับไปช่วยพ่อกับแม่ทำนา ทำสวนส้ม บุญช่วยคิดว่าสังคมจะให้โอกาสเมื่อพ้นโทษแล้ว แต่ถ้าหากไม่ให้โอกาสก็ไม่มีใคร บอกรว่าอยู่คนเดียวก็ได้

ข้อเสนอแนะของบุญช่วยก็คือ อยากระงับเด็กและเยาวชนมีครอบครัวที่อบอุ่น และอยากแนะนำเด็กและเยาวชนว่าให้ตั้งใจเรียน

กรณีศึกษาที่ 3 จังหวัดปทุมธานี

ชื่อ นายรุต (นามสมมติ)

ข้อหา ร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่น

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 17 ปี 5 เดือน ขณะกระทำผิดอายุ 17 ปี นับถือศาสนาพุทธ สถานภาพโสด จบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 6 อาชีพทำสวน มีภูมิลำเนาอยู่คลอง 13 อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี นายรุตสักเป็นจุดที่กลางหน้าผากมีสีน้ำเงินเข้ม ที่รอบคอ และลายเสือที่หน้าอก นายรุตยังไม่มีแฟน

พ่อกับแม่ของรุตหย่าร้างกันตั้งแต่รุตยังแบเบาะ แม่มีพ่อใหม่ พ่อที่แท้จริงไม่รู้จะไปอยู่ที่ไหน ไม่มีใครบอก รุตไม่รู้จักและไม่เคยเห็นหน้าพ่อที่แท้จริง ทั้งพ่อเลี้ยงและแม่ของนายรุต จบประถมศึกษาปีที่ 6 มีอาชีพเป็นลูกจ้างเทศบาล พ่อเลี้ยงมีรายได้ 195 บาทต่อวัน ส่วนแม่มีรายได้ 170 บาทต่อวัน รุตมีพี่น้องร่วมพ่อแม่เดียวกันรวม 3 คน รุตเป็นบุตรคนที่ 3 ของ

ครอบครัว พี่ชายทำงานบริษัท มีรายได้ 8,000 บาทต่อเดือน พี่สาวทำสวนส้ม มีรายได้ 150 บาทต่อวัน พ่อเลี้ยงมีลูกติดอีก 2 คน ชาย 1 คน หญิง 1 คน ครอบครัวของรูดไม่มีการทำกิจกรรมร่วมกัน ต่างคนต่างแยกย้ายกันไปทำงาน พ่อเลี้ยงของรูดเป็นคนเงียบขี้นม พุดน้อย ทำโทษหนัก ตีมสุรา แม่ของรูดเป็นคนจู้จี้ ขี้บ่น ชอบทำโทษ พุดไม่เพราะ (มิ่งกุ)

เมื่อพ่อเลี้ยงกับแม่มีเรื่องทะเลาะถกเถียงกัน แม่จะตำหนิพ่อเลี้ยงด้วยคำหยาบคาย แต่พ่อเลี้ยงมักจะเงียบ ๆ เฉย ๆ เวลาพ่อเลี้ยงกับแม่ ทะเลาะกัน รูดจะเข้าห้องล๊อคประตู

พ่อเลี้ยงกับแม่ ไม่ค่อยให้เหตุผลเวลาที่รูดทำผิด พ่อเลี้ยงกับแม่มักใช้คำพูดมิ่งกู่กับรูด ในวัยเด็กหากรูดทำผิดพ่อเลี้ยงจะทำโทษด้วยการใช้เชือกผูกรูดไว้กับเสาบ้าน บางครั้งก็ตีด้วยไม้ไผ่ซีก ประมาณ 10 ครั้ง ส่วนแม่เวลาไม่พอใจชอบทำลายสิ่งของและตำทุกคนในครอบครัวแบบไม่มีเหตุผล พ่อเลี้ยงกับแม่ไม่เคยให้กำลังใจหรือใช้คำพูดชมเชยกับรูด เมื่อทำความดี

พ่อเลี้ยงกับแม่ มักจะอบรมสั่งสอนรูดเรื่องไม่ให้ลักขโมยสิ่งของของคนอื่น แต่รูดมักจะโกหกขอเงินแม่ เพื่อเอาเงินไปเล่นเกมที่ร้านเกมส์ รูดสนิทกับพี่ชายแต่ไม่สนิทกับพี่สาว เวลามีปัญหามักจะปรึกษากับพี่ชาย ไม่เคยปรึกษาปัญหากับพ่อเลี้ยงและแม่ เพราะไม่กล้า กลัวโดนตำ รูดคิดว่าครอบครัวของตนเองไม่อบอุ่นและตนเองมีปัญหาครอบครัว

บ้านของรูดอยู่ที่คลอง 13 อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี เป็นบ้านพักสวนตัว บ้านไม้สองชั้นและทำสวนส้ม มีเนื้อประมาณ 2 ไร่ ตอนแรกแม่ทำสวนส้มด้วยแต่ต่อมาให้พี่สาวทำคนเดียว บ้านของรูดห่างจากเพื่อนบ้านประมาณ 50 เมตร คนในชุมชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนาและทำสวน วิถีชุมชนยังเป็นแบบดั้งเดิมพึ่งพาอาศัยกัน ไม่ใช่เขตที่มีการอพยพเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ตอนเย็นชาวบ้านจะจับกลุ่มคุยกันที่สนามฟุตบอล และแลกเปลี่ยนกับข้าวกันหรือรับประทานอาหารร่วมกัน ชุมชนนี้ไม่มีปัญหาอาชญากรรมที่รุนแรง แต่มีปัญหาเรื่องสุขภาพบ้างและเล่นการพนัน คนในชุมชนนี้มีคนดีมากกว่าคนไม่ดี รูดคิดว่าสภาพแวดล้อมที่พักอาศัยของรูดเป็นที่พักที่ดีและน่าอยู่ เนื่องจากอากาศดี มีต้นไม้เยอะ

รูดจบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนที่อยู่ใกล้ ๆ บ้าน ได้เกรด 1.5 ขณะกระทำการทำผิดในคดีนี้ไม่ได้เรียนหนังสือแล้ว เหตุที่ไม่ศึกษาต่อเพราะติดเกมส์อินเทอร์เน็ตจึงหนีโรงเรียนบ่อยเพื่อไปเล่นเกม รูดชอบวิชาสังคมศึกษาและประวัติศาสตร์ ที่โรงเรียนมีวิชาศีลธรรมและจริยธรรมสอนประมาณ 2-3 คาบต่อสัปดาห์ แต่ไม่ชอบเรียนเพราะง่วงนอน รูดหนีโรงเรียนสัปดาห์ละ 2-3 วัน ในระหว่างที่ยังเรียนอยู่เคยถูกเพื่อนชกต่อยเพราะเล่นพนันบอลกันแล้วไม่จ่ายเงินเพื่อน ไม่เคยถูกอาจารย์ตีทำร้าย รูดมีความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

ไม่รู้สีกกตตันอะไรจากบุคคลในโรงเรียนแต่ไม่ยากไปเรียนหนังสือเพราะอยากไปเล่นเกมส์มากกว่า

รูดมีอาชีพรับจ้างทำสวน มีรายได้ 200 บาทต่อวัน รูดไม่มีภาระต้องเลี้ยงดูใครในครอบครัว แต่ครอบครัวมีหนี้สินต้องผ่อนบ้านประมาณ 200,000 บาท หากรูดมีเงินจำนวนหนึ่งจะนำไปใช้หนี้ให้แก่ครอบครัว รูดคิดว่าเศรษฐกิจทางครอบครัวมีความขัดสน

ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิด

เมื่อวันที่ 5 กันยายน 2549 เวลาประมาณ 21.00 น. เอ็มเพื่อนสนิทของรูดขับมอเตอร์ไซด์มารับนายรูดที่บ้านบอกว่าไปขี่รถเล่นกัน จากนั้นเอ็มเป็นผู้ขับขี่รถส่วนรูดเป็นผู้ซ้อนท้ายได้ขี่ขี่เล่นไปตามถนนคลอง 12 จังหวัดปทุมธานี ผ่านกลุ่มวัยรุ่นนั่งกลุ่มกันอยู่ประมาณ 20 คน มีนายตีซึ่งเป็นคนรู้จักเคยทำงานอยู่ด้วยกันที่ร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ อยู่ในกลุ่มนั้นด้วย ตะโกนแซวขึ้นมาว่า " มิ่งแน่นักหรือวะ มาคลอง 12 " จากนั้นก็ได้ยื่นเสียงปิ่นดั่งขึ้น 1 นัด ออกมาจากกลุ่มวัยรุ่น แต่ไม่ถูกใคร เอ็มเร่งเครื่องขับรถผ่านกลุ่มวัยรุ่นมาได้ประมาณ 20 เมตร รูดพูดกับเอ็มว่า " มิ่งโซวี่ลีลาให้พวกมันเห็นหน่อย " พร้อมกลับตะโกนออกไปว่า " กูไม่แน่จริง กูไม่มาเหยียบคลองนี้หรอก " แล้วเอ็มหยิบปืนไทยประดิษฐ์ที่เหน็บไว้ข้างเอวยิงใส่กลุ่มวัยรุ่น ดั่ง บัง บัง บัง จากนั้นได้ส่งปืนให้รูดถือไว้ แล้วขับขี่รถจักรยานยนต์หลบหนีไปอย่างรวดเร็ว ภายหลังจากต่อมารูดจึงทราบว่ามีคนได้รับบาดเจ็บสาหัสกระดูกช่องท้อง 1 คน แต่แพทย์รักษาชีวิตไว้ได้ทันท่วงที ซึ่งรูดไม่รู้จักรว่าเป็นใคร ต่อมารูดถูกตำรวจจับดำเนินคดีข้อหาร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่น ส่วนเอ็มหลบหนีไปได้ ขึ้นสอบสวนรูดให้การรับสารภาพ คดีอยู่ในชั้นพิจารณาของศาล

ก่อนเกิดเหตุรูดดื่มสุรายี่ห้อหงษ์ทอง 1 แบน รู้สึกคึกคะนอง ประกอบกับคำพูดทำทนายจากเหยื่อและเสียงที่กวนประสาท โดยรูดรู้อยู่แล้วว่าเพื่อน(เอ็ม)มีปืน ไปด้วย รูดอ้างว่าเป็นเพราะความกลัว กล่าวคือ เหยื่อยิงมาก่อน และความอึกเขิมที่เพื่อนมีปืนจึงยุให้เอ็มยิงใส่กลุ่มวัยรุ่นดังกล่าว

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด

วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

ฉายาแก๊งของรูดมีชื่อว่า " TNT " แก๊ง TNT มีสมาชิกประมาณ 20 คน ทุกคนมีมอเตอร์ไซด์แต่งเครื่อง ชอบขี่มอเตอร์ไซด์แข่งกันในยามดึกเพื่อก่อกวนชาวบ้าน ชอบมีเรื่องกับกลุ่มวัยรุ่นต่างหมู่บ้าน รูดเสพเมท ตีมสุรา สูบบุหรี่ สูบกัญชา ในช่วงเย็น หลังจากเสพ

ยาเสพติดแล้วชอบอยู่เงียบ ๆ จะกลับบ้านไปนอนคนเดียว รูดชอบตกปลาและเคยถูกเพื่อนในแก๊งชกต๋อยเพราะความเมาสุรา รูดเคยอาฆาตแค้นคนที่ชกต๋อยตน เคยวางแผนทำร้ายกลับแต่ยังไม่ทันได้ลงมือ รูดคิดว่าการใช้ความรุนแรงเป็นเรื่องธรรมดาไม่ใช่เรื่องผิดปกติเพราะคนในสังคมสมัยนี้ชอบใช้ความรุนแรง แก๊งของรูดมีวัฒนธรรมในการลักย่นต์ตามร่างกาย โดยรูดสักเป็นจุดที่กลางหน้าผากมีสีน้ำเงินเข้ม แปลว่า เมตตามหานิยม ที่คอแปลว่า ไม่ตายโหง และลายเสือที่หน้าอกแปลว่า อยู่ยงคงกะพัน

รูดชอบอ่านหนังสือท่องเที่ยวและประวัติศาสตร์ ชอบดูภาพยนตร์เรื่องถนนนี้หัวใจข้างจอ (เทคนิคดีกัน) และ 2499 อันธพาลครองเมือง ชอบเล่นเกมสฟุตบอลโดยเล่นทุกวัน วันละ 2-3 ชั่วโมง ชอบอ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นข่าวอาชญากรรมเพราะดูแล้วสนุกดีชอบดูเวลาคนถูกจับใส่กุญแจมือ รูดบอกว่า " มันสะใจดี "

การคบเพื่อน

รูดมีเพื่อนสนิท 4 คน เป็นผู้ชายทั้งหมดไม่มีเพื่อนเป็นผู้หญิง เพื่อนสนิทที่สุดของรูดชื่อ เอ็ม เอ็มเป็นคนเงียบขรึม เสพกัญชาและสุรา ชอบเล่นกีตาร์ และไม่ได้เรียนหนังสือแล้ว เอ็มมีนิสัยชอบยกพวกตีกัน เอ็มเคยชวนรูดไปตีกับกลุ่มวัยรุ่นนอกหมู่บ้านและรูดก็ตกลงยินยอมด้วยทุกครั้ง ไม่เคยปฏิเสธเพื่อนเพราะเกรงใจเพื่อน สำหรับเพื่อนสนิทอีก 3 คนก็ไม่ได้เรียนหนังสือเช่นเดียวกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกันก็คือ ขับขี่รถจักรยานยนต์ซึ่ง เที่ยวเล่นตอนกลางคืน เพราะมันเย็นดี

รูดสนิทกับเพื่อนบ้านและชุมชนที่พักอาศัยเคยนำกับข้าวที่แม่ทำไปแลกเปลี่ยนกับเพื่อนบ้าน และเพื่อนบ้านก็เคยนำกับข้าวมาให้ทาน อาหารยอดฮิต ก็คือ แกงเลียงเพราะในชุมชนปลูกผักกินเอง ก่อนกระทำความผิดในคดีนี้ไม่เคยไฝฝั้นอยากเป็นอะไร รูดไม่เข้าร่วมกิจกรรมทั้งในโรงเรียนและชุมชน แต่เคยบวชเณรเป็นเวลา 1 พรรษา เมื่ออายุ 10 ปี รูดคิดว่าผู้คนในชุมชนที่อาศัยอยู่พึ่งพาอาศัยกันได้ และถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน เมื่อใดที่มีเวลาว่าง สิ่งแรกที่ต้องทำก็คือไปเล่นเกมที่ร้านเกมส์

รูดให้สัมภาษณ์ว่า " ตนเองไม่ใช่เด็กเกเร " ไม่ชอบความรุนแรง แต่เหตุที่ชอบไปยกพวกตีกันเพราะมีเพื่อนไปด้วยเยอะแยะจึงไม่กลัว และต้องไปด้วยเพราะเดี่ยวเพื่อนจะโกรธตั้งแต่รูดออกจากโรงเรียน เจ้าหน้าที่ตำรวจชอบซ้อมเตอรไรต์มาที่บ้านบ่อย ๆ ชอบพูดจาหาเรื่อง รูด พูดจาหยาบค้าย (มึง ญ) และชอบกล่าวหาว่ารูดจำหน่ายยาบ้า รูดรู้สึกเกลียดตำรวจ เพราะตำรวจชอบดูถูกเหยียดหยาม รูดเคยคิดจะทำร้ายร่างกายตำรวจ แต่ไม่กล้าเพราะตำรวจมีปืน และตัวใหญ่ รูดกลัวตำรวจจะซ้อม

รูดคิดว่าคดีนี้เป็นเพราะอุบัติเหตุ ไม่ใช่อาญากรรม เนื่องจากไม่ได้ตั้งใจที่จะให้มีคนบาดเจ็บสาหัส เพียงแต่คึกคะนองและเป็นเพราะความเมา หากให้เลือกระหว่างความรักที่มีต่อเพื่อนกับกฎหมาย รูดเลือกที่จะรักเพื่อนมากกว่าทำตามกฎหมายเพราะกลัวเพื่อนจะโกรธ ขณะที่ยุยงเอิมให้กระทำความผิดนั้น รูดคิดว่ากระทำถูกต้องแล้วเพราะฝ่ายผู้เสียหายยิ่งมาก่อน จึงต้องป้องกันตัว

ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย

รูดมีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาสำหรับเด็กและเยาวชนจากเพื่อนที่เคยพันโทษมาก่อน โดยรู้มาว่า " เด็กทำผิดไม่ติดคุก " ก่อนคดีนี้เคยถูกดำเนินคดีมาแล้ว 2 ครั้ง คือ พรากผู้เยาว์ และ กรรโชกทรัพย์ ทั้ง 2 คดีตั้งกล่าวศาลยกฟ้อง รูดเคยทำผิดกฎหมายเรื่องมีเมทแอมเฟตามีน (ยาบ้า) ไว้ในความครอบครองแต่ไม่ถูกดำเนินคดี รูดไม่เกรงกลัวกฎหมายเพราะคิดว่ากฎหมายไม่สามารถเอาผิดกับเด็กได้ โดยรูดมีประสบการณ์เกี่ยวกับการถูกดำเนินคดีและการกระทำผิดแล้วไม่ถูกดำเนินคดี ทำให้มีความคิดเห็นดังกล่าว

ความรู้สึกหลังการกระทำผิด

รูดคิดว่าตนเองเป็นคนเจียมและง่าย ๆ ไม่ชอบเรื่องวุ่นวาย ไม่ชอบคนจู้จี้ขี้ป่น และไม่ชอบคนขี้หงุดหงิด รูดชอบเล่นกีตาร์

เรื่องที่ทำให้รูดรู้สึกเจ็บปวดทรมานที่สุดในชีวิตก็คือ การถูกดำเนินคดีนี้ รูดคิดว่าการกระทำความผิดในคดีนี้ คือ การคบเพื่อน

ความรู้สึกแรกที่กระทำผิดคือ ความกลัวจะถูกยิง

ถ้าสามารถย้อนเหตุการณ์นั้นได้รูดจะไม่นั่งมอเตอริไซด์ไปกับนายเอิมเด็ดขาด

รูดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคดีนี้ว่าตำรวจไม่เป็นธรรมกับตนเพราะตนไม่ได้เป็นคนยิง จากเหตุการณ์นี้ทำให้รูดได้เรียนรู้ว่าต้องดูแลตนเองก่อนมีจะนั้นอาจหมดอนาคตได้ และก่อนที่จะไปไหนต้องคิดให้ดีก่อน และไม่ควรมีสุรา เพราะทำให้ไม่มีสติว่าทำอะไรลงไป

รูดมีความใฝ่ฝันว่าหากพันโทษแล้วจะเรียนให้จบ ปวช. เพราะอยากเป็นวิศวกรก่อสร้าง อยากเรียนที่อุเทนถวาย รูดคิดว่าสังคมจะให้โอกาส หากสังคมไม่ให้โอกาสก็จะอดทนต่อไป

รูดคิดว่าการที่จะแก้ไขไม่ให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดนั้นครอบครัวต้องอบอุ่น สังคมต้องให้โอกาสแก่เด็กและเยาวชนได้แก้ตัวเพราะไม่มีเด็กคนใดอยากทำผิด

กรณีศึกษาที่ 4 จังหวัดปทุมธานี

ชื่อ นายวุฒิ (นามสมมติ)

ข้อหา ม้าโดยไตร่ตรองไว้ก่อน

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 17 ปี 5 เดือน ขณะกระทำผิดอายุ 17 ปี นับถือศาสนาพุทธ สถานภาพโสด จบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 6 อาชีพรับจ้างเข็นผัก มีภูมิลำเนาอยู่ตำบลปากคลองรังสิต อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี นายวุฒิสักยันต์กลางหน้าอกเป็นรูปหัวใจมีธนูปักศร สะกดคำว่า “ เป็ด ” นายวุฒิมีแฟนแล้ว คนปัจจุบันชื่อ นุ

วุฒิเป็นลูกคนเดียวของพ่อแม่ ซึ่งอยู่กินร่วมกันโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส ต่อมาขณะวุฒียังอยู่ในวัยเยาว์พ่อกับแม่เลิกร้างกันและต่างฝ่ายต่างแยกไปมีครอบครัวใหม่ พ่อแยกไปพักอาศัยอยู่ที่อื่น พ่อเป็นคนเจ้าชู้ ปากหวาน ไม่เคยมารับผิดชอบวุฒิ แม้จะมีสิทธิเบิกเงินสวัสดิการต่างๆเพราะเป็นข้าราชการกรมป่าไม้ แต่ก็ไม่มาดูแล ทอดทิ้งให้วุฒิอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของตาและยาย

แม่ซึ่งมีบ้านอยู่ติดกันมาดูแลวุฒิบ้างเป็นครั้งคราว เพราะแม่ของวุฒิพักอาศัยอยู่กับครอบครัวใหม่ประกอบไปด้วยสามีใหม่และลูกสาวที่เกิดจากสามีใหม่อีก 2 คน

ยายเลี้ยงดูวุฒิแบบรักและตามใจไม่ค่อยเข้มงวดกับความประพฤติของวุฒิเท่าที่ควร วุฒิและยายอาศัยอยู่ที่บ้านมีลักษณะเป็นบ้านทาวเฮาส์ชั้นเดียว ตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนที่พักอาศัยและแหล่งค้าขาย เป็นเขตชุมชนพาณิชย์ ไม่ใช่สลัม

บุคคลในครอบครัวไม่มีผู้ใดเคยถูกจับกุมตัวเป็นคดีอาญามาก่อน

วุฒิ ช่วยแม่ขายก๋วยเตี๋ยว และรับจ้างเข็นผัก ส่งของ อยู่ในตลาดพุทธทรัพย์ ได้ค่าจ้างวันละ 170 - 200 บาท เงินรายได้จากการทำงานวุฒิจะให้ยายเก็บไว้ แล้วขอยายใช้เป็นรายวัน วันละประมาณ 40-100 บาท

วุฒิจะตี้อร้นและโต้เถียงกับแม่และยายบ้างเป็นบางครั้งแต่ไม่มีนิสัยก้าวร้าว จะช่างประจบเอาใจ ทุกปีในวันแม่วุฒิจะซื้อพวงมาลัยไปกราบแม่และยายคนละพวง วุฒิเป็นที่รักของคนในบ้านทั้งตา ยาย แม่ น้ำชายและน้ำสะไ้ ครอบครัวของวุฒิมีการใช้เวลาร่วมกันเสมอ เช่นไปเดินเที่ยวห้างสรรพสินค้าและทานอาหารร่วมกัน วุฒิเป็นคนใจอ่อนและมักจะสวดมนต์ก่อนนอนเสมอ

วุฒิถูกจับกุมดำเนินคดีครั้งแรกในข้อหาร่วมกันลักทรัพย์หรือรับของโจร ขณะที่ยังอายุ 14 ปีเศษ กำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แต่วุฒิถูกไล่ออกจากโรงเรียนเนื่องจากชอบหนีเรียนเป็นประจำ

ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิด

ก่อนเกิดเหตุฆ่าประมาณ 1 อาทิตย์ วุฒิกับคนตายและกลุ่มเพื่อนซึ่งรู้จักกันได้มา ร่วมกินเลี้ยงในงานบวชของคนในหมู่บ้าน วุฒิกับคนตายพูดจาขัดแย้งกันและมีเรื่องวิวาทกันในวงสุรา คนตายได้ใช้ขวดเบียร์ตีศีรษะวุฒิอย่างแรงต่อหน้าชาวบ้านที่มาร่วมงาน วุฒิรู้สึกแค้นและอับอายอย่างมาก แต่ขณะนั้นมีกลุ่มเพื่อนเข้าห้ามและแยกออกจากกัน วุฒิจึงเดินทางกลับบ้านทันที และในใจก็นึกเจ็บแค้นตลอดเวลาและต้องหาช่องทางแก้แค้นให้ได้

ต่อมา เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2549 เวลาประมาณ 21.00 นาฬิกา วุฒิได้ออกมานั่งดื่มสุรากับเพื่อนรุ่นน้องอีกคนหนึ่งในตลาดทุนทรัพย์ ตำบลปากคลองรังสิต อำเภอเมืองจังหวัดปทุมธานี พอมีอาการมึนเมาได้ที่ก็เล่าเรื่องเมื่ออาทิตย์ที่แล้วให้เพื่อนรุ่นน้องฟังว่ารู้สึกเจ็บแค้นและอับอายชาวบ้าน เพื่อนรุ่นน้องพูดกับวุฒิว่า " คนอย่างนายวุฒิจะถูกกระทำอย่างนั้นได้อย่างไร " เป็นเหตุให้วุฒิรู้สึกถูกดูหมิ่นศักดิ์ศรีอย่างรุนแรง ความคิดแก้แค้นและต้องการฆ่าผู้ชู้ในวินาทีนั้น ขณะนั้นสุราแม่โขงหมดไป 2 แบน จึงได้ชักชวนเพื่อนรุ่นน้องนั้นกลับไปเอาอาวุธปืนลูกซองของตาที่บ้านพัก และตัดสินใจถือซองไว้ในกระเป๋า ขับขี่รถจักรยานยนต์ไปกับเพื่อนเดินทางไปยังบ้านของผู้ตาย พบผู้ตายกำลังล้างรถยนต์กระบะอยู่โดยยืนอยู่บนท้ายรถกระบะ วุฒิ ไม่พูดจาใด ๆ กับผู้ตาย ทันใดนั้นได้นำปืนออกมาและยิงใส่ผู้ตายในระยะ 2 เมตร จำนวน 1 นัด เป็นเหตุให้ผู้ตายกระเด็นตกจากรถกระบะและตายในทันที ญาติพี่น้องของผู้ตายวิ่งออกมาจากบ้าน เอะอะโวยวายทันที วุฒิกับเพื่อนถือปืนออกมาแล้วขับขี่รถจักรยานยนต์หลบหนีเข้าป่าท้ายหมู่บ้าน ญาติผู้ตายขับรถยนต์กระบะไล่ตามล่าในทันทีเช่นกัน แต่วุฒิหลบหนีได้ทันต่อมาอีก 10 วัน เจ้าหน้าที่ตำรวจนำหมายจับมาจับตัววุฒิ วุฒิให้การรับสารภาพ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาในชั้นศาล

วุฒิ คิดว่าคดีนี้เป็นเพราะผู้ตายก่อเรื่องขึ้นมาก่อน วุฒิคิดว่าการกระทำของตนเป็นสิ่งที่เหมาะสมแล้ว เพราะเป็นการลงโทษผู้ตายและเป็นการแก้แค้นผู้ตายที่ใช้ขวดเบียร์ตีศีรษะวุฒิต่อหน้าชาวบ้านจำนวนมาก จึงสมควรแก่การถูกแก้แค้นแล้ว

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด

วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

กลุ่มเพื่อนของวุฒิไม่มีฉายาแก๊ง มีสมาชิกประมาณ 50 คน ส่วนใหญ่มีมอเตอร์ไซด์แต่งเครื่อง ชอบขี่มอเตอร์ไซด์ชิงแข่งกันแล้วมีแฟนสาวนั่งกอดซ้อนท้าย วุฒิบอกว่าเหมือนในภาพยนตร์เรื่อง " ผู้หญิงข้าใครอย่าแตะ " กลุ่มเพื่อนชอบมีเรื่องกับกลุ่มวัยรุ่นต่างๆ เป็นใครก็ได้ไม่จำเป็นต้องต่างกลุ่ม ขนาดอยู่ในกลุ่มเดียวกัน วุฒิก็กังเคยชกต่อยกับเพื่อนในกลุ่ม ถ้าพูดจาไม่ถูกหู วุฒิดีคิดว่าการใช้ความรุนแรงเป็นเรื่องธรรมดาไม่ใช่เรื่องผิดปกตอะไร เพราะคนในสังคมสมัยนี้อันตราย และเป็นคนไม่ดี ต้องป้องกันตนเอง กลุ่มของวุฒิมีวัฒนธรรมในการสักยันต์ตามร่างกาย โดยวุฒิสักยันต์กลางหน้าอกเป็นรูปหัวใจมีธนูปักศร สะกดคำว่า " เป็ด " ซึ่งเป็นแฟนคนแรกของวุฒิ เมื่ออายุ 12 ขวบ

วุฒิให้สัมภาษณ์ว่า " ตนเองไม่ใช่เด็กเกเร เพราะสิ่งที่ทำลงไปไม่มีเหตุผล " วุฒิชอบความรุนแรง และชอบการยกพวกไปตีกับชาวบ้าน เพราะมันแสดงออกถึงความเป็นลูกผู้ชาย จะมีเพื่อนไปด้วยหรือไม่มีเพื่อนไปด้วย วุฒิก็กัพร้อมจะลุย คนที่ตลาดพุนทรัพย์ เรียกวุฒิว่า " พี่โต " แปลว่าใจนักเลง วุฒิได้ยินคำนี้แล้วรู้สึกปลื้มปิติ เพราะมีความหมายว่าตนเองเป็นผู้ยิ่งใหญ่ที่สามารถให้ความคุ้มครองผู้อื่นได้

การคบเพื่อน

วุฒิสูบบุหรี่และดื่มสุรา เกี่ยวข้องกับยาเสพติดบ้างคือยาบ้าและโซแลม (ยานอนหลับ) แต่ไม่เล่นการพนัน ชอบเที่ยวเตร่กับเพื่อนแถวหมู่บ้าน และตามสถานบันเทิง ดิสโก้เธคต่างๆ ชอบแต่งรถจักรยานยนต์ วุฒิคบเพื่อนสนิททั่วไปเป็นชายไม่เลือกดีชั่ว มีแฟนหลายคนเพราะเป็นคนพูดเพราะ ปากหวาน ช่างเอาใจ มีนิสัยเป็นคนสนุกสนานร่าเริง ช่างพูด วุฒิมีเพื่อนสนิท 7 คน เป็นผู้ชายทั้งหมดไม่มีเพื่อนเป็นผู้หญิง เพราะแฟนไม่ยอมให้คบผู้หญิง

วุฒิเคยกระทำความผิดที่ไม่ถูกจับกุมดำเนินคดีหลายครั้ง ด้วยเรื่องทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย แต่คู่กรณีไม่ได้แจ้งความ รวมทั้งในเรื่องของยาเสพติดวุฒิเริ่มเสพยาบ้าตั้งแต่อายุ 14 ปี โดยมีเพื่อนรุ่นพี่ชวนให้เสพ แต่วุฒิไม่ชอบ เคยเสพมาประมาณ 5 ครั้ง ก่อนถูกจับกุมดำเนินคดี

ในครั้งแรก วุฒิคบชายยาบ้า ในลักษณะเด็กเดินยอด คือมีเพื่อนรุ่นพี่นำยามาให้วุฒิชาย แล้วแบ่งกำไรให้ โดยวุฒิไม่ต้องนำเงินไปใช้ซื้อ

คดีที่ 2 คือ ร่วมกันลักทรัพย์(รถจักรยานยนต์)ในเวลาากลางคืน โดยในวันเกิดเหตุ เพื่อนรุ่นพี่ได้มาชวนให้ไปขี่รถเล่น โดยบอกว่าจะไปเอารถที่แฟลตปลาทอง วุฒิเข้าใจว่าจะเข้าไปเอารถของเพื่อน แต่เมื่อไปถึง หน้าแฟลตปลาทอง จึงทราบว่าเป็นรถของเพื่อนชวนให้ขโมยรถจักรยานยนต์ เพื่อนเป็นคนเดินเลือกรถ โดยดูว่าคันไหนขโมยง่าย ตอนนั้นก็ยังไม่มีประสบการณ์ เพื่อนให้ทำอย่างไรก็ตาม เพื่อนให้วุฒิเอาด้ามไม้กวาดที่พบอยู่ใกล้ ๆ แลวนั้นไปวัดสายไฟให้ขาด แล้วช่วยกันเข็นรถออกมา วุฒิเป็นคนขับรถ พอสตาร์ทรถเจ้าของได้วิ่งตามมา วุฒิจึงขับรถหนีไปจนถึงตลาดพุนทรัพย์ มีตำรวจตั้งด่านอยู่และถูกจับกุมมาดำเนินคดี วุฒิบอกว่าครั้งนี้เป็นเพราะตามเพื่อน ไม่ได้คิดอะไร และไม่มีการยับยั้งชั่งใจ

วุฒิไม่อ่านหนังสือใดๆ ชอบดูแต่ภาพยนตร์บู๊ล้างผลาญ ไม่อ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นข่าวอาชญากรรมเพราะไม่ชอบอ่านหนังสือ ชอบเล่นเกมฟุตบอลโดยเล่นทุกวัน ๆ ละ 1 - 2 ชั่วโมง เป็นร้านเกมส์ในตลาด

วุฒิไม่สนิทกับเพื่อนบ้านและชุมชนที่พักอาศัย เพราะต้องไปช่วยแม่ขาย ก่วยเตี๋ยว และรับจ้างเข็นผัก ส่งของ อยู่ในตลาดพุนทรัพย์ ไม่มีเวลามาสูงส่งกับเพื่อนบ้าน ก่อนกระทำความผิดในคดีนี้ไม่เคยฝึ้นอยากเป็นอะไร วุฒิไม่มีความคิดเห็นใดๆเกี่ยวกับชุมชนที่วุฒิพักอาศัยอยู่ วุฒิเข้าร่วมโครงการอบรมพื้นฐานคนตรีสากล ที่ทางกลุ่มงานของชุมชนจัดขึ้น เมื่อใดที่มีเวลาว่าง วุฒิก็มจะไปเล่นเกมที่ร้านอินเทอร์เน็ตในตลาด

ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย

วุฒิมีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนเป็นอย่างดี เนื่องจากถูกดำเนินคดีมาแล้วหลายครั้ง เขาบอกว่า " เขามีประสบการณ์มาก ไม่เคยกลัวโทษเพราะเขาอายุไม่ถึง 18 ปี ทำอะไรก็ได้ไม่ติดคุก " วุฒิได้รับรู้เกี่ยวกับเรื่องอัตราโทษที่ใช้กับเด็กโดยอาศัยประสบการณ์ ก่อนคดีนี้เคยถูกดำเนินคดีมาแล้ว 5 ครั้ง จนวุฒิจำไม่ได้ละเอียดว่าโดนข้อหาอะไรบ้างทุกคดี ศาลมีคำพิพากษาให้ส่งตัวไปฝึกอบรม

ความรู้สึกหลังการกระทำผิด

วุฒิมีลักษณะค่อนข้างอ่อนไหว ขาดความมั่นคง และวุฒิภาวะไม่กับสมวัย วุฒิบอกว่า วุฒิปรับตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อนได้เป็นบางคน ขาดความยับยั้งชั่งใจ แต่พยายามเก็บกดไว้ มีความกล้า

เรื่องที่ทำให้วุฒิ รู้สึกว่าเจ็บปวดรวดร้าวมากที่สุดในชีวิตก็คือ ถึงรู้ว่าแม่รักแต่แม่ไม่ค่อยเข้าใจวุฒิ

ความรู้สึกแรกที่กระทำผิดคือ ความกลัวจะถูกจับ

ถ้าสามารถย้อนเหตุการณ์นั้นได้วุฒิจะไม่ไปกินเหล้ากับเพื่อนเด็ดขาด เพราะเหล้าทำให้ขาดสติยับยั้งชั่งใจ

วุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคดีนี้เป็นเพราะความเมาและเจ็บแค้นผู้ตาย จากเหตุการณ์นี้ทำให้ได้เรียนรู้ว่า ต้องคิดให้ดีก่อนทำอะไรลงไป มิฉะนั้นอาจหมดอนาคตได้

วุฒิ มีความใฝ่ฝันว่าหากพ้นโทษแล้วจะไปทำงานต่อ อยากเก็บเงินหลายๆ เพื่อมีธุรกิจเป็นของตนเอง วุฒิคิดว่าสังคมจะให้โอกาสนายวุฒิ หากสังคมไม่ให้โอกาสวุฒิ ก็จะหนีไปอยู่ที่อื่น

วุฒิคิดว่าการที่จะแก้ไขไม่ให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดนั้นครอบครัวต้องมีแม่คอยให้คำแนะนำ การให้ความรักแต่เพียงเดียวนั้นไม่เพียงพอ ต้องเข้าใจลูกด้วย

กรณีศึกษาที่ 5 จังหวัดปทุมธานี

ชื่อ เด็กชาย ไร่ (นามสมมติ)

ข้อหา ร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัส

ข้อมูลทั่วไป

อายุปัจจุบัน 13 ปี 3 เดือน ขณะกระทำผิดอายุ 13 ปี นับถือศาสนาพุทธ สถานภาพโสด ออกจากโรงเรียนขณะเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีอาชีพเป็นขอทาน อายุขณะถูกดำเนินคดีครั้งแรก 10 ปี ภูมิลำเนาเดิม อยู่ที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ก่อนถูกดำเนินคดีนี้เป็นเด็กเร่ร่อน ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง ไม่มีโรคประจำตัว มีรอยสักที่หลังมือสีน้ำเงินไม่มีความหมาย ยังไม่มีแฟน

ไร่เป็นลูกคนแรก ในจำนวนบุตร 2 คน ของพ่อแม่ซึ่งอยู่กินร่วมกันโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส แต่พ่อแม่เลิกร้างกันตั้งแต่ไร่ยังอยู่ในวัยเยาว์ ไร่และน้องอยู่ในความปกครองดูแลของแม่ เพราะพ่อแยกไปพักอาศัยที่อื่น และไม่ได้ติดต่อส่งเสียเลี้ยงดูไร่และน้องชายอีก

แม่ของไร่มีอาชีพรับจ้างทำรองเท้า มีรายได้วันละ 500 วัน แม่ของไร่มีสามีใหม่และย้ายไปพักอาศัยกับสามีใหม่โดยนำน้องชายของไร่ไปอยู่ด้วย และไม่ได้ติดต่อส่งข่าวคราวมาแต่อย่างใด ทอดทิ้งให้ไร่อยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของตายาย ที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งมีฐานะยากจน

บ้านของตายายทำสวนไร่อ้อย ลักษณะเป็นบ้านปูนครึ่งไม้ อยู่ร่วมกัน 4 คน ได้แก่ ไร่ ตายาย และญาติมีศักดิ์เป็นพี่ชาย ตายายเลี้ยงดูไร่อย่างเข้มงวด มักจะว่ากล่าวหรือบ่นว่าไร่เป็นประจำเวลาไร่ทำผิด หรือ บางครั้งก็จะทำโทษโดยใช้วิธีเขียนตีอย่างรุนแรงนอกจากนี้ ไร่เคยถูกญาติผู้พี่ที่เป็นทหารเกณฑ์ ซึ่งพักอาศัยอยู่ด้วยกันเตะทำร้ายไร่ด้วยรองเท้าคอมแบทลาเหตุเนื่องจากจับได้ว่าไร่ไปลักขโมยเงินของเพื่อนบ้าน

ขณะที่ไร่เรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (อายุ 8 ปี) ไร่ลักขโมยเงินยาย และกล้วยขายจับได้แล้วจะถูกทำโทษจึงเกิดความกลัวและเป็นสาเหตุทำให้ไร่ได้หนีออกจากบ้านมาใช้ชีวิตขอทานเร่ร่อนอยู่ในกรุงเทพมหานคร

หลังจากไร่หนีออกจากบ้านยายมาแล้ว ไร่ได้ไปเที่ยวงานผ้าไหมที่จังหวัดขอนแก่นจนทำให้ทราบที่สนามหลวง กรุงเทพมหานคร มีการจัดงานเทศกาลสงกรานต์ ไร่ต้องการไปเที่ยวจึงนั่งโดยสารรถไฟไปลงที่สถานีหัวลำโพง และได้รู้จักกับเพื่อนเด็กเร่ร่อนรุ่นพี่ และได้ชักชวนให้ไร่ขอทานโดยสอนวิธีการขอทานให้ไร่ โดยให้ไร่ไปนั่งขอทานตามสะพานลอยมีสุนัขมานั่งอยู่ข้าง ๆ เพื่อให้คนที่เดินผ่านไปมารู้สึกสงสาร

ไร่มีรายได้จากการขอทานวันละประมาณ 600 - 700 บาท แต่ไร่จะขอทานเพียงสัปดาห์ละ 1 วัน เท่านั้น เนื่องจากไม่ยอมให้คนจำหน้าได้ ส่วนเงินรายได้จากการขอทานไร่ต้องแบ่งให้รุ่นพี่ส่วนหนึ่งที่เหลือไร่ก็จะนำไปใช้จ่ายในการซื้อเสื้อผ้า หรือของที่ต้องการอย่างอื่นรวมทั้งซื้อสารระเหย(กาวน้ำ)มาสูดดมด้วย ส่วนเรื่องอาหารการกินไร่จะใช้วิธีขออาหารตามร้านค้าต่าง ๆ ซึ่งจะชง่าย คนส่วนใหญ่เต็มใจที่จะให้อาหารมากกว่าให้เงิน

ไร่ใช้ชีวิตเร่ร่อนอยู่ย่านหัวลำโพง เยาวราช สะพานพุทธ นานประมาณ 2 เดือน ก็ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจรถไฟจับได้และส่งกลับบ้านที่จังหวัดกาฬสินธุ์ แต่ไร่ลงที่สถานีรถไฟขอนแก่นและแอบขึ้นรถไฟสินค้ากลับมาที่กรุงเทพมหานครอีก จากนั้นจึงนั่งรถไฟไปลงที่สถานีรถไฟรังสิต โดยไม่รู้จักรว่าเป็นที่ใด ที่นี้ไร่ได้พบเด็กเร่ร่อนที่อยู่บริเวณสถานีรถไฟ และถูกชักชวนให้ไปสูดดมสารระเหย จากนั้นไร่จึงรวมกลุ่มและใช้ชีวิตเร่ร่อนกับเพื่อน ๆ ที่เป็นเด็กเร่ร่อนแถวรังสิตโดยเพื่อนสอนให้ไร่เดินขอทานตามตลาด ป้ายรถเมล์ และที่ชุมชนต่างๆ โดยจะมีรายได้วันละประมาณ 200 บาท ไร่นำเงินที่ได้จากการขอทานไปซื้อสารระเหยมาสูดดมในราคากระป๋องละ 50 บาท

ไร่จะสูดดมร่วมกับเพื่อน ๆ ประมาณ 6-7 คน และเมื่อสูดดมหมดก็จะไปซื้อมาใหม่วันหนึ่งไร่และเพื่อน ๆ จะสูดดมสารระเหยร่วมกันประมาณ 4-5 กระป๋อง เมื่อไร่สูดดมสารระเหยเข้าไปแล้วไร่จะรู้สึกเพลิดเพลิน มีความสุข สัมผัสความเหงาหรือว่าเหว่ สามารถลืมความทุกข์

ต่าง ๆ ได้นอกจากนี้ไฉ่ยังสามารถจินตนาการตามต้องการ อยากได้อะไรก็เป็นอะไรก็ได้ เพราะฤทธิ์จากสารระเหยนั่นเอง

ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิด

เมื่อประมาณปลายปี 2549 ไฉ่ไปดูคอนเสิร์ตที่ห้างสรรพสินค้า ฟิวเจอร์พาร์ค รังสิต ตั้งแต่เวลา 19.00 - 20.00 นาฬิกา โดยไฉ่ได้พกพาอาวุธปืนปากกาที่ซื้อมาจากวินรถจักรยานยนต์ เพราะเกรงว่าภายในงานอาจจะมีเรื่องทะเลาะวิวาทจึงพกพาอาวุธไว้เพื่อป้องกันตนเอง พonganคอนเสิร์ตเล็ก ไฉ่พบกับเพื่อนชื่อเบียร์ซึ่งขับรถจักรยานยนต์มาเบียร์ชักชวนไฉ่ขับที่รถเล่น ไฉ่จึงร่วมซ้อนท้ายพาขับไปในหมู่บ้านรัตนโกสินทร์ แถวตลาดสด

ต่อมา ไฉ่พบนายโบ๊ชเพื่อนชอทาน ซึ่งไฉ่เคยทำร้ายร่างกายนายโบ๊ชในสมัยก่อน เพราะเข้าใจผิด จึงหยุดพูดคุยปรับความเข้าใจกันและขอโทษนายโบ๊ช ขณะพูดคุยไฉ่ได้หยิบปืนปากกาไปเหน็บไว้ในกระเป๋ากางเกงด้านหลัง เมื่อเข้าใจกันแล้วต่างแยกย้ายกันไป เบียร์ขับที่รถจักรยานยนต์พาไฉ่มาทางปทุมธานี ขับรถขึ้นสะพานลอยต่างระดับตรงสี่แยกไฟแดงหน้าโรงพยาบาลกรุงสยามเซ็นทรัล ไฉ่หยิบปืนออกมาดิ่งเล่น โดยดิ่งตรงส่วนท้ายแล้วปล่อยกลับไป ซึ่งขณะนั้นมีรถจักรยานยนต์ขับมาบนสะพานลอย 2 คัน โดยอยู่ทั้งหน้าและหลังรถของไฉ่ โดยไฉ่เข้าใจว่า นายโบ๊ช พาพวกติดตามมาแก้แค้น ไฉ่ดิ่งปลายปากกาแล้วปล่อยกลับทำให้โกป็นไปดันลูกกระสุนพุ่งไปถูกผู้เสียหายซึ่งนั่งซ้อนท้ายรถคันข้างหน้า ไฉ่ตกใจจึงบอกให้นายเบียร์ขับรถหลบหนีไป ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจตามจับไฉ่ได้ คดีอยู่ระหว่างดำเนินคดีในชั้นศาล

ไฉ่คิดว่าเหตุการณ์ในคดีนี้เป็นเพราะอุบัติเหตุ ไม่ใช่อาญากรรม เพราะกระสุนปืนถูกดันออกไปเอง ไฉ่ไม่มีเจตนาที่ยิงใคร มันเป็นเพียงความคึกคะนองที่หยิบปืนออกมาเล่นขณะนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์เท่านั้น

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิด

วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

ฉายาของแก๊งมีชื่อว่า " ก้านดำ " แก๊งก้านดำชอบดมกาว เสพกัญชา เล่นการพนันฟุตบอล และการยกพวกตีกัน อาวุธที่ไฉ่มีก็คือ ปืนปากกาที่ซื้อมาจากวินรถจักรยานยนต์ ในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งเพื่อนๆในกลุ่มก็จะมีประมาณ 5 คน เอาไว้ป้องกันตัว เพราะเวลาชอทานได้เงินมาจะมีพวกเขาใหญ่มาขอเงิน ถ้าไม่ให้ก็จะถูกทำร้ายรุนแรง

ไอ้รู้สึกชินชากับความรุนแรง เนื่องจากเด็กชายไอ้ต้องประสบพบเจอทุกวัน และถูกกระทำบ่อยๆ การต่อสู้กันเป็นเรื่องของผู้เข้มแข็ง

เมื่อสมัยที่ไอ้ใช้ชีวิตเร่ร่อนอยู่ย่านหัวลำโพง เยวราชา สะพานพุทธ นั้น ไอ้ถูกทำร้ายร่างกายบ่อย เพราะมีเด็กเร่ร่อนจำนวนมาก เวลาวิ่งหนีไม่ทัน ไอ้เคยถูกรุมกระที่บหัวแตก

ไอ้ อ่านหนังสือไม่ออก แต่ชอบดูหนังสือการ์ตูนต่อสู้ ดูแต่ภาพ ชอบดูภาพต่อสู้ที่มีความรุนแรง ไอ้บอกว่า มันตื่นเต้นดี ไอ้ชอบดูชาวอาชญากรรมทางโทรทัศน์ แต่ไม่รู้ข่าวทางหนังสือพิมพ์ เพราะอ่านไม่ออก ไอ้ชอบดูภาพยนตร์ที่วัยรุ่นตีกัน ไอ้บอกว่าสนุกดี

การคบเพื่อน

ไอ้ มีเพื่อนสนิท 10 คน เป็นผู้ชายทั้งสิ้น ไม่มีผู้หญิง เพื่อนสนิทที่สุดชื่อเบียร์ เบียร์ทำงานเป็นขอทานด้วยกัน พบกันที่สถานีรถไฟรังสิต ในวันเกิดเหตุคดีนี้ไอ้ไปกับเบียร์ แต่เบียร์ไม่ถูกจับ ปัจจุบันไม่รู้ว่เบียร์หลบหนีไปอยู่ที่ใด กลุ่มเพื่อนสนิทของเด็กชายไอ้ชักชวนไปมีเรื่องยิงกันกับกลุ่มวัยรุ่นบ่อย ๆ และเด็กชายไอ้ก็ไปบ้าง ไม่ไปบ้าง แล้วแต่อารมณ์

ไอ้ เล่นการพนันบอล โดยเสียเงินครั้งละประมาณ 100 – 200 บาท เล่นไพ่ป๊อกกับกลุ่มเพื่อน โดยได้เสียครั้งละ ประมาณ 200 บาท

ไอ้ เสพกัญชาเดือนละ 4-5 ครั้ง โดยซื้อแถวหลังห้างฟิวเจอร์พาร์ค รังสิต ซึ่งขายห่อละ 20 บาท โดยเริ่มเสพกัญชาครั้งแรก จากการชักชวนของเพื่อนที่จังหวัดปทุมธานี ตั้งแต่ก่อนที่ไอ้จะถูกจับกุมดำเนินคดีในครั้งที่ 1 และหลังจากเข้ามาขายซีดีเอ็มพี 3 ไอ้ ไอ้ได้ชักชวนเพื่อนๆ ที่ขายของอยู่ด้วยกันให้เสพกัญชา ไอ้ เล่าถึงวิธีการเสพว่า จะมีอุปกรณ์ที่วีเรียกว่า "บ้องกัญชา" ซึ่งดัดแปลงมาจากขวดน้ำพลาสติกใส เจาะรูตรงกลาง ใส่สายยางพลาสติกเล็ก ใช้กระดาษฟอยด์ห่อมัดตรงปลายสายยาง เวลาเสพจะนำกัญชามาวางไว้ตรงฟอยด์ จุดไฟ แล้วสูบตรงปากขวด

ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย

ไอ้ เคยถูกดำเนินคดีมาแล้ว 4 ครั้ง เป็นความผิดเกี่ยวกับสารระเหยทั้งสิ้น (กาวยาง) ไอ้จึงมีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนเป็นอย่างดี ไอ้รู้สึกว่าโทษสำหรับเด็กและเยาวชนนั้นเบามาก เพราะเด็กทำผิดแล้วไม่ติดคุก ทั้ง 4 คดีของไอ้ ศาลพิพากษาว่ากล่าวตักเตือน แล้วปล่อยตัว ทำให้ไอ้ไม่เกรงกลัวกฎหมาย เพื่อนๆ ของไอ้ที่อยู่ในสถานพินิจฯ จังหวัดปทุมธานี ก็เช่นเดียวกันเคยกระทำความผิดมาหลายคดีแล้วแต่ก็ไม่เคยติดคุก

ความรู้สึกหลังการกระทำผิด

ไอ้เป็นคนเจียบขริ่ม ไม่ค่อยพูดจา ตื้อรั้น ไม่ค่อยเชื่อฟังผู้ปกครอง ตั้งแต่หนีออกจากบ้านมาใช้ชีวิตเพียงลำพัง ก็มีเรื่องทะเลาะวิวาทกับผู้อื่นมาโดยตลอด

ทุกครั้งที่ไอ้ถูกจับกุมเข้ามาที่สถานพินิจฯ ไอ้บอกว่า ไม่มีความต้องการที่จะสุดคมหรือรู้สึกทรมานจากการที่ไม่ได้สุดคมสารระเหย เนื่องจากในสถานพินิจฯ จะมีกิจกรรมต่าง ๆ ให้เด็กที่อยู่ในสถานพินิจฯ ได้ทำตลอดเวลา แต่ถึงอย่างไรก็ไม่ได้ชื่นชอบการใช้ชีวิตในสถานพินิจฯ เพราะขาดอิสระไอ้จึงพยายามที่จะทำทุกวิธีที่จะทำความสนิทสนมกับเจ้าหน้าที่ เพื่อให้ไอ้จะสามารถเปลี่ยนกิจกรรมที่เยาวชนต้องทำได้ทุกวัน โดยไม่ต้องอยู่กับกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งเป็นเวลานาน ๆ เนื่องจากการทำกิจกรรมใด ๆ นาน ๆ ก็ารู้สึกเบื่อหน่าย แต่อย่างไรก็ตามไอ้ไม่เคยมีความคิดที่จะหลบหนีออกจากสถานพินิจฯ

ไอ้คิดว่าความผิดครั้งนี้เป็นเพราะนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ไปกับเพื่อน ถ้าสามารถย่อนเหตุการณ์กลับไปได้จะไม่ไปกับเพื่อนเด็ดขาด

เหตุการณ์ในครั้งนี้ไอ้ไม่รู้สึกใดๆ เพราะการเข้ามาอยู่ในสถานพินิจฯ เป็นเรื่องปกติ และไอ้ก็รู้จักคุ้นเคยกับเจ้าหน้าที่ฯ เป็นอย่างดี ทำให้รู้สึกเฉยๆ

ไอ้ไม่มีความใฝ่ฝันอยากจะเป็นอะไร ขอเสนอแนะของไอ้ ก็คือ อยากมีคนเข้าใจและแนะนำสิ่งดี ๆ ให้กับเด็ก และอยากมีครอบครัวที่อบอุ่น

กรณีศึกษาที่ 6 จังหวัดนครปฐม

ชื่อ เด็กชายเต๋ย (นามสมมติ)

ข้อหา ม้า

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 14 ปี 10 เดือน ขณะกระทำความผิดอายุ 14 ปี 7 เดือน นับถือศาสนาพุทธ สถานภาพโสด ออกจากโรงเรียนขณะเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่จังหวัดนครปฐม ยังไม่มีแฟน

พอกับแม่ของเต๋ยแยกทางกันอยู่ตั้งแต่อายุ 3 ขวบ เต๋ยพักอาศัยอยู่กับตา ยาย ในจังหวัดนครปฐม ซึ่งตามีอาชีพทำสวนส้ม อยู่ใกล้กับวัดที่พักเป็นลักษณะบ้านไม้ชั้นเดียวยกพื้นสูง มีรายได้จากสวนส้ม ประมาณ 20,000 บาทต่อปี ส่วนยายรับจ้างเก็บผักทั่วไปมีรายได้ประมาณ 600 - 700 บาทต่อเดือน

แม่อายุประมาณ 35 ปี เป็นคนจังหวัดนครปฐม จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ส่วนพ่อเป็นคนจังหวัดกำแพงเพชร พ่อกับแม่อยู่ด้วยกันโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส เมื่อเตี้ยอายุประมาณ 3 ขวบทั้งสองได้แยกทางกันอยู่ พ่อกับแม่เดินทางไปทำงานอยู่ที่กรุงเทพมหานคร

พ่อขับรถแท็กซี่รับจ้างใน กรุงเทพมหานคร มีรายได้วันละ 200 บาท ส่วนแม่รับจ้างถ่ายเอกสารมีรายได้วันละ 100 บาท แม่ไม่สามารถพาเตี้ยไปอยู่ด้วยเพราะไม่สามารถส่งเสียให้เรียนหนังสือได้และไม่สะดวกในการเดินทาง พ่อไม่ค่อยได้ติดต่อกับเตี้ย ทำให้ไม่สนิทสนมกันนัก และรู้สึกห่างเหิน เมื่อเจอกับพ่อก็ไม่ค่อยพูดกันเพราะรู้สึกไม่พอใจที่พ่อทอดทิ้งมารดาไป เตี้ยจะมีความสนิทสนมกับตา ยาย มารดาและพี่สาวมาก โดยเฉพาะตา ยาย จะคอยอบรมสั่งสอนให้อย่าล็กเล็ขโมยน้อย

เตี้ยก่อนถูกจับกุมประกอบอาชีพรับจ้างคัดแยกขวดที่บริษัท เสริมสุข จำกัด เป็นลักษณะงานเหมาได้ค่าจ้างครั้งละ 100 - 200 บาท มีงานไม่แน่นอน ในวันหยุดที่เตี้ยไม่ได้ทำงานจะไปพักอาศัยกับแม่ที่กรุงเทพมหานคร ช่วยแม่รับจ้างถ่ายเอกสาร โดยจะนั่งรถตู้โดยสารไปลงที่สายใต้ใหม่ที่ปิ่นเกล้าแล้วต่อรถเมล์ไปหาแม่ที่เตาปูน

แม่ตีมเหล้ามักจะดู และอารมณ์ไม่ค่อยดีกับเตี้ยอยู่เสมอทำให้เตี้ยรู้สึกกลัว

โดยปกติแม่จะไม่ค่อยดู พูดจาไพเราะ พูดน้อย แต่เมื่อตีมเหล้าจนมีเมามาก พูดมาก คุด่า ไม่มีเหตุผล แม่เตี้ยจะไม่ได้กระทำผิดก็จะใช้มือตบที่บริเวณหน้า ส่วนตายาย พี่สาว มักจะตามใจ เมื่อกระทำผิดมักจะบ่นแต่จะไม่ใช้กำลังลงโทษ

ยายของเตี้ยเป็นคนที่ชอบซื้อหวย จะซื้อเป็นประจำทุกเดือน ส่วนแม่และพ่อเลี้ยงจะชอบตีมเหล้าและเบียร์เป็นประจำเมื่อเมาแล้วมักจะทำร้ายเตี้ยทำให้เกิดความรู้สึกหวาดกลัวไม่อบอุ่น

นอกจากนี้ลุงของเตี้ยเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมในข้อหาเมียบ้าไว้ในความครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งปัจจุบันลุงคนดังกล่าวซึ่งเป็นผู้ที่เตี้ยรักและเคารพมากคนหนึ่งเพราะมีนิสัยเป็นนักเลงและใจดีกับเตี้ยมากได้ติดคุกอยู่ที่เรือนจำจังหวัดนครปฐม

สามีใหม่ของแม่รับจ้างแยกข้าวอยู่ในโรงสีข้าว มีรายได้ประมาณ 4,000 บาทต่อเดือน พ่อของเตี้ยได้มีภรรยาใหม่ ประกอบอาชีพร้อยพวงมาลัย มีรายได้ประมาณ 2,000-3,000 บาทต่อเดือน และเตี้ยมีพี่สาวซึ่งประกอบอาชีพรับจ้างพับผ้าในโรงงานเย็บเสื้อผ้าส่งออกต่างประเทศ มีรายได้ประมาณ 3,000 บาทต่อเดือน

เตี้ยจึงมีรายได้จากการรับจ้าง เงินจำนวนดังกล่าวเตี้ยจะเก็บไว้สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวในการซื้ออุปกรณ์การเรียนและรับประทานอาหาร ในบางครั้งพี่สาวจะให้เงินค่าขนมแก่เตี้ย 50 บาท รายได้ของครอบครัวเตี้ยที่ได้มาจากการประกอบอาชีพประมาณ ถือว่าไม่เพียงพอต่อสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบัน และถือว่าเป็นครอบครัวที่มีฐานะยากจน เมื่อเตี้ยมีความต้องการจะใช้เงินจะขอจากตาและยายก่อน แต่ถ้าต้องการเงินจำนวนมาก ๆ จะไปขอจากแม่ ซึ่งเตี้ยเคยขอเงินจำนวนมากที่สุด 1,000 บาท เพื่อซื้อจักรยานไปโรงเรียน และแม่ได้ส่งเงินมาให้ในวันเกิดของเตี้ย

ในแต่ละเดือนเตี้ยได้รับเงินเดือนประมาณ 700 บาท เพื่อใช้ในการซื้อของใช้และกินอยู่ในแต่ละวัน เงินจำนวนดังกล่าวน้อยมากและไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย เป็นเหตุให้เตี้ยไม่มีข้าวของเครื่องใช้ใหม่ ๆ ที่พอต่อความต้องการ ทำให้เกิดความรู้สึกน้อยใจที่แตกต่างจากเพื่อนในโรงเรียน ค่าเทอมและค่าอุปกรณ์การเรียนที่ต้องการ

เตี้ยจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนวัดใกล้บ้าน มีผลการเรียนต่ำมาก และเคยถูกซ้ำชั้นอยู่หลายปี ตอนเข้าชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซ้ำกว่าเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษากำหนด และขณะที่เรียนอยู่สอบตกต้องซ้ำชั้นอยู่ 2 ปี เมื่อมาเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สอบได้คะแนนเฉลี่ยต่ำมากแต่ก็ได้เลื่อนชั้นไปเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 จึงมีความรู้สึกที่ตนเองโง่เพราะสอบตกหลายครั้ง จึงมักชวนเพื่อนในห้องหลบหนีออกนอกห้องเรียนอยู่เสมอ โดยเฉพาะในวิชาคณิตศาสตร์เรียนแล้วไม่เข้าใจ เพราะกลัวว่าจะถูกครูถาม โดยโรงเรียนที่เตี้ยเรียนอยู่นั้นเป็นโรงเรียนวัดในชุมชนที่เตี้ยพักอาศัยอยู่ในจังหวัดนครปฐม

ขณะที่ถูกจับกุมเตี้ยหยุดเรียนแล้วเพราะถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานพินิจ ฯ และมีความรู้สึกเบื่อหน่ายในการศึกษาในห้องเรียนเพราะเข้าใจยากและมีค่าใช้จ่ายในการเรียนสูง จึงอยากออกมาช่วยครอบครัวซึ่งมีฐานะลำบาก

ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิด

ผู้ตายชื่อเด็กหญิงนุช เป็นญาติกับเตี้ย โดยแม่ของเด็กหญิงนุชเป็นพี่สาวของแม่เตี้ย อยู่บ้านในระแวกเดียวกัน เด็กหญิงนุชผู้ตายกับเตี้ยมีความสนิทสนมกันไปเที่ยวและตกปลาด้วยกันบ่อยครั้ง เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2549 เวลาประมาณ 10.30 น. แม่ของเตี้ยได้พาตากับยายของเตี้ยไปหาหมอ เตี้ยอยู่บ้านคนเดียว เด็กหญิงนุชมาหาเตี้ยที่บ้าน เตี้ยได้จับนมเด็กหญิงนุช เด็กหญิงนุชต่อสู้ขัดขืนและตะโกนร้องออกมาว่า "กูจะฟ้องแม่กู" เตี้ยจึงใช้เหล็กแป็บตีถูกบริเวณศีรษะเด็กหญิงนุชจนหมดสติไปจากนั้นได้กดศีรษะของเด็กหญิงนุชลงไปในโถงน้ำ

จนขาดอากาศหายใจจนถึงแก่ความตาย หลังจากนั้นเตี้ยได้นำศพของเด็กหญิงนุชไปทิ้งไว้ในร่องน้ำสวนส้มของญาติที่อยู่ติดกับสวนส้มของเตี้ย เตี้ยจึงรีบไปอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้าและเปิดโทรทัศน์ดูปกติ ต่อมาเมื่อผู้พบศพเด็กหญิงนุช จากการสืบสวนสอบสวนจึงทราบว่าเตี้ยเป็นผู้กระทำผิด เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทำการจับกุมตัวเตี้ย ขึ้นสอบสวนเตี้ยให้การรับสารภาพ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาชั้นศาล

เตี้ยอ้างว่าโกรธที่เด็กหญิงนุชต่อสู้อย่างขี้ขลาดและชวนหน้าและกลัวว่าเด็กหญิงนุชจะฟ้องมารดาจึงลงมือฆ่า

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด

วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

บ้านของยายเป็นบ้านที่เตี้ยพักอาศัยเป็นประจำมีสภาพแวดล้อมภายในชุมชนมีความเป็นมิตรแบบญาติพี่น้องดี ไม่ค่อยมีการเกิดอาชญากรรมมากนักเนื่องจากอยู่ห่างไกลจากเขตเมือง

สวนบ้านของแม่ซึ่งพักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร เขตเตาปูน ซึ่งเตี้ยมักจะไปพักอาศัยด้วยเมื่อไม่ได้ไปโรงเรียนและไม่ได้ออกไปทำงานรับจ้าง ลักษณะของบ้านแม่ เป็นบ้านไม้ชั้นเดียวอยู่ในพื้นที่ชุมชนแออัด สภาพแวดล้อมส่วนใหญ่มีความสกปรก และมีการแพร่ระบาดของยาเสพติด และการพนัน เป็นเหตุให้ในชุมชนดังกล่าวมีการก่ออาชญากรรมเป็นประจำ ซึ่งแตกต่างจากบ้านที่จังหวัดนครปฐมเป็นอย่างมาก

ในชุมชนที่แม่พักอาศัย มีเพื่อนบ้านถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมเป็นประจำจนเป็นเรื่องปกติของชุมชน โดยเฉพาะเรื่องยาเสพติดและการพนัน แต่ในชุมชนดังกล่าวเตี้ยไม่ค่อยรู้สึกหรือสนิทสนมกับใคร เพราะแม่ให้อยู่ที่บ้าน

สวนบ้านยายที่จังหวัดนครปฐมนั้นมีความเป็นอยู่แบบญาติพี่น้อง และมีเพื่อนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนเดียวกับเตี้ยพักอาศัยอยู่ทำให้สามารถเข้าไปคุยได้ทุกบ้าน และไม่ค่อยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาจับกุมเพราะไม่ค่อยมีการก่ออาชญากรรมในชุมชน

การคบเพื่อน

เตี้ยเป็นคนอารมณ์ร้อน แต่มีนิสัยเงียบ ๆ ไม่ดีร้นกับคู่ปกครอง ไม่ก้าวร้าว มีเพื่อนหลายคน เพื่อนชอบชวนไปตกปลา ส่วนใหญ่เป็นเพื่อนย่านที่พักอาศัยชอบเที่ยวเตร่กลางคืน ย่านปากซอยกลับเข้าบ้านดึกแต่ไม่นอนค้างคืนนอกบ้าน ใช้จ่ายเงินวันละ 30 บาท

เพื่อนที่เคียงสนิทสนมใหญ่เป็นเพื่อนที่เคยเรียนอยู่ในโรงเรียนเดียวกันในชั้นประถม และอยู่ในชุมชนเดียวกัน ซึ่งเพื่อนที่สนิทไม่มีใครติดยาเสพติด ตอนที่เรียนมักจะชวนกันหนีโรงเรียนในวิชาที่เรียนแล้วไม่เข้าใจน่าเบื่อ เพราะถ้าเข้าเรียนแล้วมักจะตอบไม่ได้เวลาถูกครูถาม เมื่อนี้ออกมาแล้วมักจะไปแอบดูหนังสือ หรือหนังสือลามที่บ้านเพื่อนอยู่เสมอ

เมื่ออายุประมาณ 9 ขวบ เคยลองสูบบุหรี่และดื่มสุรา แล้วรู้สึกเจ็บคอ จากนั้นไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก

ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย

เตี้ยไม่มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน เตี้ยกลัวติดคุก และกลัวกฎหมาย

ความรู้สึกลังการกระทำผิด

เตี้ย ไม่มีความรู้สึกและไม่มีความคิดเห็นใดๆ ต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยในขณะที่ทำให้สัมภาษณ์เตี้ยมีหน้าตาเหม่อลอย ไม่ค่อยแสดงอารมณ์ เหมือนเก็บกด

กรณีศึกษาที่ 7 จังหวัดนครปฐม

ชื่อ นายเมฆ (นามสมมติ)

ข้อหา ร่วมกันพยายามฆ่า

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 17 ปี 9 เดือน ขณะกระทำความผิด อายุ 17 ปี นับถือศาสนาพุทธ สถานภาพโสด จบมัธยมศึกษาปีที่ 3 อาชีพรับเหมาเดินสายไฟ ภูมิลำเนาเดิมก่อนถูกดำเนินคดี อยู่จังหวัดมหาสารคาม ยังไม่มีแฟน

เมฆมีพี่น้องร่วมพ่อแม่เดียวกัน 3 คน เป็นพี่สาว 1 คน และน้องชาย 1 คน โดยเมฆเป็นบุตรคนที่ 2 มีน้องสาวต่างแม่ 1 คน พ่อกับแม่หย่าร้างกัน ตั้งแต่เมฆอายุ 9 ปี ต่อมาพ่อได้เสียชีวิตด้วยโรคตับแข็ง

พ่อจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แม่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อาชีพรับจ้างทำงานบ้านต่างๆ เมฆอยู่ในความปกครองของตากับยายมาตั้งแต่เด็ก ตากับยายชอบดูค่า ขึ้นัน ตายายชอบทำโทษโดยหยิบไม้เรียวจะตี แต่ยายไม่เคยได้ตีเมฆเพราะวิ่งหนีเร็ว

กว่าและหนีทันได้ทุกครั้ง ผมไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของตายาย เพราะตายายไม่ให้ตีผมเหล้า และเสพยา โดยสั่งสอนอยู่ทุกวันผมจึงเบื่อ แต่ไม่ค่อยเถียง ผมคิดว่าครอบครัวไม่อบอุ่น เพราะไม่มีพ่อ

ผมรักน้องชายคนเดียวเพราะน้องชายเชื่อฟังผม แม่ของผมไม่ได้อยู่อบรมสั่งสอน และเลี้ยงดูผม เนื่องจากต้องไปทำงานที่กรุงเทพฯ ตายายก็ปล่อยปะละเลยเวลาประสบปัญหาผมจะปรึกษาเพื่อน

บ้านพักของผมเป็นบ้านส่วนตัวมีเนื้อที่ประมาณ 1 ไร่ เป็นบ้านไม้ มีสวนมะม่วงบริเวณที่อยู่อาศัยไม่ใช่เขตที่มีการอพยพหรือมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เพื่อนบ้านข้างเคียงเป็นคนมีน้ำใจ ที่ชุมชนไม่มีอาชญากรรม

ผม จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองซอน ได้เกรดเฉลี่ย 1.00 ขณะที่กระทำความผิดไม่ได้ศึกษาต่อแล้ว เพราะโรงเรียนไม่ให้เรียนต่อบอกว่าผมเป็นเด็กเกเร ขณะเรียนหนังสือหนีเรียนเฉลี่ยอาทิตย์ละ 3 วัน รวมทั้งสูบบุหรี่ ดมกาว ตีมีสสุราในโรงเรียน ผมไม่ชอบบรรยากาศในโรงเรียน ไม่ชอบครูเพราะเห็นหน้าทุกวันรู้สึกเบื่อ ผมเคยยกพวกตีกันห้องต่อห้อง ห้องละประมาณ 15 คน ถึงขั้นเลือดตกยางออกโดยมีผู้หญิงเป็นกองเชียร์ ผมรู้สึกชอบเพราะสนุก " มันเร้าใจ "

ผม มีอาชีพเดินสายไฟมีรายได้ 200 บาทต่อวัน แม่มีอาชีพรับจ้างทำงานบ้านมีรายได้ 200 บาทต่อวัน ผมมีภาระที่ต้องเลี้ยงดูตายาย

ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิด

ก่อนเกิดเหตุคดีนี้ 1 วัน ผมมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับนายสองผู้เสียหายเรื่องที่นายสองขับรถจักรยานยนต์เฉี่ยวชนผม

ในวันเกิดเหตุเวลาประมาณ 21.00 นาฬิกา ผมเห็นนายสองอยู่ที่ตลาดใต้รุ่ง จึงชวนม่วงและพี่เพื่อนของผมขับรถกระบะไปหานายสอง พบนายสองกำลังนั่งรับประทานอาหารอยู่ที่ร้านบางบัวในตลาดใต้รุ่ง ผมเข้าไปสอบถามนายสองถึงเรื่องราวที่เกิดเหตุ เกิดได้เพียงทำร้าย นายสองกระชากคอเสื้อ ชกต่อยตีผมด้วยเก้าอี้พลาสติก ผมซึ่งมีน้ำหนักตัวน้อยกว่า 20 กิโลกรัม สู้ไม่ได้จึงกลับไปรถกระบะไปหยิบมีดขนาดใหญ่ด้ามไม้ยาว 1 คืบ ตัวมีดยาว 2 ฟุต พันโต๊ะอาหารใกล้ตัวนายสอง 1 ครั้ง เพื่อข่มขู่นายสองให้กลัว แต่นายสองแสดงท่าทางไม่เกรงกลัว และไม่ยอมตอบคำถามที่ผมขอร้องใจ ผมจึงมีดจะฟันนายสอง โดยเจตนาจะฟันศีรษะของนายสอง นายสองจึงหยิบเก้าอี้ที่ซ้อนกัน 2 ตัว รับคมมีดของผมไว้ได้ ทำให้มีดหล่นลงพื้น นายสองก็ลงหยิบมีดเพื่อที่จะฟันผมบ้าง แต่พนักงานรักษาความปลอดภัยของตลาดห้ามไว้

เมฆวิ่งขึ้นรถกระบะที่ม่วงเป็นผู้ขับจอดรออยู่แล้วขับรถวนกลับมาที่เกิดเหตุอีกครั้ง มีฟุ่ถืออาวุธปืน ลูกซองยาวสายไปมาอยู่ที่ท้ายรถกระบะ มีคนร้องห้ามว่าอย่ายิงกระสุนจะถูกเด็ก ๆ ฟุ่ยิงปืนขึ้นฟ้า 1 นัด แต่ไม่ถูกใครแล้วหลบหนีไปพร้อมกัน ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวเมฆได้ คดีอยู่ระหว่างดำเนินคดีในชั้นศาล

เมฆอ้างว่า นายสองทำหาย ทำท่าไม่เกรงกลัวต่อการข่มขู่ เป็นเหตุให้เมฆโกรธแล้วทำร้ายนายสอง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด

วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

เมฆตีมีสุราชาววันละ 3 ขวด ตีมีเบียร์ สูบบุหรี่กรองทิพย์วันละ 10 ม้วน ดมกาว ยี่ห้อ เอ ที เอ็ม (กาวทาไม้ กระจบองละ 50 บาท) หลังจากเสพยาก็จะเดินเล่นไปเรื่อย ๆ เวลาโกรธจะควบคุมตนเองไม่ได้ต้องทำลายข้าวของ

เมฆคิดว่าตนเองเป็นเด็กเกเร เพราะตายายบอกมาตั้งแต่เด็ก ๆ

เมฆคิดว่าไม่ได้เกิดจากความตั้งใจเป็นเพราะอุบัติเหตุ และความคึกคะนองและเหยื่อในคดีนี้สมควรได้รับสิ่งตอบแทนในการทำเช่นนั้น เมฆคิดว่าเหยื่อเป็นคนผิดมากกว่าเป็นผู้ก่อเรื่องขึ้นมาก่อน หากต้องเลือกระหว่างความรักที่มีต่อเพื่อนกับการเคารพกฎหมาย เมฆเลือกความรักที่มีต่อเพื่อน

การคบเพื่อน

เมฆมีเพื่อนสนิทเป็นชาย 5 คน ไม่มีผู้หญิง เพื่อนสนิทของเมฆชื่อว่าม่วง กิจกรรมที่ทำร่วมกันเพื่อนคือ เล่นกีตาร์ ตีกลอง และเตะฟุตบอล เพื่อนสนิทของเมฆไม่ได้เรียนหนังสือแล้วโดยทำงานรับชายของตามบ้าน และเคยกระทำความผิดข้อหาลักทรัพย์และทำร้ายร่างกาย ม่วงเคยชวนให้ไปยกพวกตีกันบ่อย ๆ และเมฆก็ไปด้วยเกือบทุกครั้ง

เมฆชอบอ่านการ์ตูนโหด ๆ เรื่องมังกรหายนะ และหนังสือโป๊ ชอบเล่นเกมบอล และชอบดูหนังสือบู๊ และหนังรัก ชอบอ่านข่าวอาชญากรรมและดูทีวีเกี่ยวกับข่าวอาชญากรรม

เมฆไม่มีความรู้สึกรักใคร่ผูกพันกับที่พักอาศัย และรู้สึกเบื่อกับเพื่อนบ้าน ในชีวิตไม่รู้ว่าอยากเป็นอะไร เมื่อมีเวลาว่างมักจะเข้าร้านเกมส์

ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย

เมฆมีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาสำหรับเด็กและเยาวชน โดยรู้มาจากตำรวจ และรู้ว่าโทษที่ได้รับกับเด็กนั้นเบา ก่อนเกิดคดีนี้ไม่เคยถูกดำเนินคดีมาก่อน เมฆกลัวบาปกรรมเพราะเชื่อว่าบาปกรรมมีจริงและจะตามมาทัน แต่ไม่กลัวกฎหมายเพราะเมฆเป็นเด็ก

ความรู้สึกหลังการกระทำผิด

ปัญหาที่ทำให้เมฆเจ็บปวดรวดร้าวที่สุดในชีวิตก็คือแม่ไม่รัก เมฆคิดว่าการกระทำครั้งนี้เกิดมาจากความเมา ไม่รู้ว่าทำอะไรลงไปประกอบกับการยุยงของเพื่อน หากพ้นโทษและเมฆไม่มีความไฝ่ฝันที่จะเรียนต่อแต่อยากทำงานต่อ เมฆเสนอแนะต่อเด็กและเยาวชนว่าไม่ควรดื่มเหล้าและดมกาว และให้เด็กใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เช่น ไปทำงาน

กรณีศึกษาที่ 8 จังหวัดนครปฐม

ชื่อ วิ (นามสมมติ)

ข้อหา ร่วมกันฆ่าผู้อื่น

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบัน อายุ 17 ปี 2 เดือน ขณะถูกดำเนินคดีครั้งแรกอายุ 16 ปี นับถือศาสนาพุทธ ภูมิลำเนาเดิมจังหวัดนครปฐม เป็นลูกคนเดียวของพ่อแม่ แต่มีน้องเลี้ยง จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีแฟนแล้ว

วิเป็นลูกคนเดียวของพ่อกับแม่ ซึ่งอยู่กินร่วมกันโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส ต่อมาขณะวิอายุได้ 2 ขวบ พ่อกับแม่ได้เลิกร่างกันวิอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของแม่แต่ผู้เดียว ส่วนพ่อไม่เคยติดต่อหรือให้การส่งเสียเลี้ยงดูแต่อย่างใด

ต่อมาแม่มีสามีใหม่และมีลูกร่วมกับสามีใหม่อีก 1 คน ความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับสามีใหม่ไม่ค่อยราบรื่นเท่าใดนัก เนื่องจากแม่มีนิสัยเป็นคนเจ้าระเบียบ ชอบบ่นว่าทำให้มีปัญหาทะเลาะมีปากเสียงกับพ่อเลี้ยงเป็นประจำ ส่วนกับวิแม่มักจะชอบวางกฎระเบียบให้กับวิ ต้องปฏิบัติอย่างเข้มงวดทำให้วิไม่ค่อยชอบอยู่บ้านเท่าใดนัก

แม่วิประกอบอาชีพเป็นพนักงานเก็บเงินขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพมหานคร ส่วนพ่อเลี้ยงทำงานในตำแหน่งพนักงานขับรถที่ทำงานเดียวกับมารดา วิกับ

พ่อเลี้ยงเข้ากันได้ดี ไม่มีปัญหา พ่อเลี้ยงเป็นคนใจเย็น และเลี้ยงวีมาตั้งแต่เด็ก วีรู้สึกกับพ่อเลี้ยง เหมือนว่าเป็นพ่อแท้ๆของตน ฐานะครอบครัวพ่อดี มีบ้านเป็นของตนเอง ลักษณะเป็น ทาวน์เฮ้าส์สองชั้น ในหมู่บ้านจัดสรร บุคคลในครอบครัวไม่มีผู้ใดเคยถูกจับกุมดำเนินคดีอาญาใด มาก่อน

หลังจากวีเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วไม่ได้เรียนต่อ วีทำงานรับจ้างแจก ใบปลิวและขายแผ่นซีดี เอ็มพี 3 มีรายได้เฉลี่ยวันละ 300 - 1,000 บาท

ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิด

เมื่อเวลาประมาณ 19.00 นาฬิกา วีไปเดินเล่นและดื่มเบียร์ที่ห้างโลตัสกับเพื่อน ชื่อ เอ็ม และแต็ก ขณะที่กำลังจะออกจากห้างฯ พบนายสมพร (ผู้เสียหาย) เดินสวนอยู่บน สะพานลอย เอ็มจำได้ว่าผู้เสียหายเคยชมชู่จะเอากางเกงยีนส์จากเพื่อนของตนเอง จึงเดินเข้าไป หาผู้เสียหาย ซึ่งกำลังเดินขึ้นสะพานลอย เดินตามไปบนสะพานลอยโดยเอ็มกับแต็กไปถึงก่อน แล้วยืนพูดคุยกัน วีเดินตามเข้าไปทีหลัง แล้วต่อหน้าผู้เสียหาย 2 ครั้ง จากนั้นนายแต็กกระโดด ถีบอีก 1 ครั้ง ผู้เสียหายวิ่งไปบอกเทศกิจ ซึ่งอยู่บนสะพานลอย วีกับพวกจึงลงจากสะพานลอย และแยกย้ายกันหลบหนีจากจุดเกิดเหตุ

ต่อมาวี เอ็ม และแต็กกลับไปที่บ้านของเอ็มเพื่อ ไปเอาमितขามูโรยาว 3 ฟุต แล้ว กลับไปดักผู้เสียหายที่ตู้โทรศัพท์สาธารณะหน้าปากซอยบ้านของผู้เสียหาย เมื่อเห็นผู้เสียหายวี เอ็ม และแต็ก ร่วมกันใช้มีดตาบฟันผู้เสียหาย จนได้รับบาดเจ็บสาหัสแล้วหลบหนีไป ต่อมา ผู้เสียหายถึงแก่ความตาย เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าทำการจับตัววีส่งดำเนินคดี และอยู่ระหว่าง พิจารณาในชั้นศาล

ในวันเกิดเหตุ ชวงเข้า วีตั้งใจจะไปคุยกับนายจ้างร้านขายแผ่นซีดีว่าจะให้วี กลับมาขายอีกไหม แต่ไม่เจอนายจ้างจึงไปดื่มเบียร์ในห้างโลตัสกับเพื่อนๆ หลังจากนั้นตอนเย็น ขณะที่กำลังจะกลับ ได้มาเจอกับโจทก์เก่าของเพื่อนบนสะพานลอยหน้าห้างประกออบกับวีอยู่กับ เพื่อนๆหลายคน จึงเกิดความคึกคะนอง ทำไปโดยไม่มีการยั้งคิด

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิด

วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

ฉายาแก๊งของวีมีชื่อว่า " ทำข้าม " กลุ่มเพื่อนๆ ชอบซึ่มมอเตอร์ไซค์แข่ง ชอบ มีเรื่องกับกลุ่มวัยรุ่นในห้าง เพื่อนๆของวี เสพเมท ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ สูบกัญชา ในช่วงเย็น

วีเคยถูกเพื่อนที่ขายของด้วยกันในห้างโลตัสชกต่อยเพราะขายของข้ามพื้นที่
จีเก็บความเคียดแค้นไว้เพื่อชำระความ และเคยวางแผนทำร้ายกลับแต่ยังไม่มีโอกาส

วีคิดว่าการใช้ความรุนแรงเป็นเรื่องธรรมดา เพราะต้องเอาตัวรอดให้ได้ หาก
อ่อนแอก็จะถูกรังแก

แก๊งของวีมีวัฒนธรรมในการสักยันต์ตามร่างกาย วีมีรอยสักที่หลังเป็นรูป
"ยันต์เก้ายอด" และรอยสักที่ไหล่ขวา "หัวใจศรปีก"

วี สูบบุหรี่ยานาน 1 ปี วันละ 5 ตัว ตีหมเหล่านาน ๆ ครั้ง เสพยาบ้า เคยถูกทำร้าย
จากมิดดาบจนเป็นรอยแผลเป็นที่ขาขวา

วีชอบอ่านหนังสือท่องเที่ยว ชอบเล่นเกมสฟุตบอลในร้านเกมส์ โดยเล่นทุกวัน ๆ
ละ 4-5 ชั่วโมง

การคบเพื่อน

นิสัยความประพฤติวีเป็นคนสนุกสนานร่าเริง แต่ดีอีร์และชอบโต้เถียงแม่ ชอบ
เที่ยวเตร่ไปนอนค้างคืนตามบ้านเพื่อนเป็นประจำ โดยเฉพาะเวลาทะเลาะเบาะแว้งกับแม่ จะหนี
ออกจากบ้านคราวละหลายวัน

วีคบเพื่อนสนิทหลายคน ส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนที่ทำงานรับจ้างแจกใบปลิวและ
ขายแผ่นซีดีอยู่ด้วยกัน สูบบุหรี่ยานานและดื่มสุราเบียร์บ้างเป็นบางครั้ง เสพกัญชาเป็นประจำ เพราะหา
ซื้อได้ง่าย การใช้เงินค่อนข้างฟุ่มเฟือย หลังจากทำงานแจกใบปลิวได้ค่าจ้างวันละ 170 บาท

วีเริ่มไปรับแผ่นซีดีเอ็มพี 3 มาจำหน่ายเพราะมีรายได้ดีและเพื่อนชักชวนให้มา
ขาย วีเห็นว่ามียาได้ดีเพราะแต่เดิมวีรับจ้างแจกใบปลิว ได้ค่าจ้างแค่วันละ 170 บาท วีไม่ได้
คิดว่าเป็นการกระทำผิด แต่คิดว่าดีกว่าการไปขายยาเสพติด

หลังเลิกงานและเมื่อมีเวลาว่างวีมักไปมั่วสุมกับเพื่อน โดยดื่มสุรา สูบบุหรี่ยานาน เล่น
พนันบอลบ้างเป็นบางครั้ง เล่นไพ่ และเสพกัญชา

ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย

ก่อนหน้านี วีถูกจับกุมดำเนินคดีรวมทั้งสิ้น 2 คดี ได้แก่

คดีที่ 1 ข้อหาละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่นเพื่อการค้าด้วยการขายเสนอขายมิไว้เพื่อ
ขายซึ่งงานดนตรีกรรม สิ่งบันทึกเสียง งานโสตทัศนวัสดุ เมื่อเวลาประมาณ 18.00 น. ขณะที่วี
ขายแผ่นซีดี (เอ็มพี 3) อยู่บนสะพานลอยคนข้ามหน้าห้างสรรพสินค้าโลตัสได้มีชายคนหนึ่งเข้า

มาซื้อแผ่นซีดี เอ็มพี 3 เพลงไทย จำนวน 1 แผ่น ราคา 65 บาท เวลาผ่านไปประมาณ 5 นาที ชายคนนั้นกลับมาหาวีพร้อม เจ้าหน้าที่ตำรวจนอกเครื่องแบบ และทำการจับกุมตัววีส่งดำเนินคดี วีได้รับการประกันตัวโดยนายจ้างเป็นผู้ออกเงินค่าประกัน ระหว่างประกันตัววี กลับไปชายแผ่นซีดีเอ็มพี3 กับนายจ้างคนเดิม

ศาลสั่งส่งฝากขัง 6 เดือน

คดีที่ 2 ข้อหาละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่นเพื่อการค้าด้วยการขาย เสนอขาย มีไว้เพื่อขายซึ่งงานดนตรีกรรม สิ่งบันทึกเสียง งานโสตทัศนวัสดุ ในวันเกิดเหตุวีถูกจับกุมขณะชายแผ่นซีดี (เอ็มพี 3) อยู่บนสะพานลอยอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ นายจ้างคนเดิมให้เปลี่ยนที่ขาย โดยตำรวจนอกเครื่องแบบมาทำที่ขอซื้อแผ่นซีดีเพลงจากวี จำนวน 2 แผ่น ราคา 150 บาท หลังจากนั้นวีถูกจับกุมดำเนินคดีและถูกนำตัวไปควบคุมที่บ้านเมตตา

นายจ้างมาประกันตัววี เหมือนครั้งที่ 1 และให้วีกลับไปชายแผ่นซีดีเอ็มพี3 ที่ห้างโลตัสตามเดิม

ศาลสั่งปล่อยตัว โดยมีเงื่อนไขคุมประพฤติ 1 ปี

วีมีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาสำหรับเด็กและเยาวชนจากประสบการณ์ของตัวเองและเพื่อนที่เคยพันโทษมาก่อน ทั้ง 2 คดีดังกล่าวศาลคุมประพฤติและให้ส่งไปฝากขัง ทำให้วีคิดว่ากฎหมายไม่สามารถเอาผิดกับเด็กได้ จึงไม่มีความเกรงกลัวกฎหมาย

ความรู้สึกหลังการกระทำผิด

เรื่องที่ทำให้วีรู้สึกเจ็บปวดทรมานที่สุดในชีวิตก็คือ การถูกดำเนินคดีนี้ วี คิดว่าการกระทำผิดในคดีนี้ คือ การคบเพื่อน

ความรู้สึกแรกที่กระทำผิดคือ สงสารแม่ ที่ทำให้แม่เสียใจ

ถ้าสามารถย้อนเหตุการณ์นั้นได้ วีจะไม่นั่งดื่มเบียร์กับเอ็ม และแตก เด็ดขาด

วี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคดีนี้ว่า ไม่ควรดื่มเบียร์ เพราะทำให้ไม่มีสติจะทำอะไร

ลงไป

วีมีความใฝ่ฝันว่าหากพ้นโทษแล้วจะเรียนให้จบ ปวช. และจะไม่ทำให้แม่เสียใจ

วีบอกว่า " สังคมต้องให้โอกาสแก่เด็กได้แก้ตัว "

กรณีศึกษาที่ 9 จังหวัดนครปฐม

ชื่อ นายลุย (นามสมมติ)
 ข้อหา ร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่น

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 16 ปี ขณะกระทำผิดอายุ 15 ปี 3 เดือน นับถือศาสนาพุทธ สถานภาพโสด จบมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภูมิลำเนาเดิมก่อนถูกดำเนินคดีอยู่จังหวัดอุทัยธานี มีแฟนแล้ว

พ่อกับแม่ของลุยอยู่ด้วยกัน พ่อกับแม่ของนายลุยจบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 6 อาชีพรับจ้างในโรงงาน มีพี่น้องร่วมพ่อและแม่ทั้งสิ้น 8 คน เป็นชาย 5 คน หญิง 3 คน ลุยเป็นบุตรคนที่ 5 ของครอบครัว

ลุยไม่สนิทกับพ่อและแม่ไม่ค่อยได้คุยกัน และคิดว่าพ่อกับแม่ไม่รัก ลุยจึงออกมาหางานทำที่จังหวัดนครปฐม โดยมาอยู่กับพี่สาวคนโต อายุ 26 ปี พี่สาวเป็นผู้อบรมเลี้ยงดูมาตั้งแต่เด็กและให้เงินใช้

ตั้งแต่เข้ามาอยู่ในสถานพินิจฯ พ่อกับแม่ไม่เคยมาเยี่ยมเลย มีเพียงพี่สาวคนโตคนเดียวที่มาเยี่ยม ครอบครัวลุยไม่เคยทำกิจกรรมร่วมกัน ลุยไม่เคยเชื่อฟังคำสอนของพ่อกับแม่

พ่อของลุยเป็นคนดู เจ็บชอบทำโทษหนัก ชอบตีซ้ำซาก เคยตีลุยถึงขั้นสลบ

แม่ไม่ตีแต่ชอบดุด่า ชี้นิ้ว วุ่นวาย เวลาอยู่ในบ้านก็จะเดินสวนกันไปมาแต่ไม่คุยกันทำเหมือนต่างคนต่างอยู่ ลุยเชื่อฟังแต่เพียงพี่สาวคนโตผู้เดียว เพราะพี่สาวเป็นคนตามใจและให้เงินใช้ ในครอบครัวของลุยไม่ค่อยทะเลาะเบาะแว้งกัน เพราะต่างคนต่างอยู่ พี่ชายลุย 3 คน ชอบตีเมีย

ลุยคิดว่าครอบครัวไม่อบอุ่นเพราะพ่อกับแม่ไม่สนใจและไม่เคยพาไปเที่ยวที่ไหนเลย

ลุยจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองหญ้าปล้อง ได้เกรดเฉลี่ย 2.50 ขณะกระทำผิดไม่ได้ศึกษาต่อแล้ว เพราะโดดเรียนบ่อย

ลุยชอบวิชาพลศึกษา ชอบหนีเรียนโดยเฉลี่ยอาทิตย์ละ 3 วัน เมื่อวัยเด็กเคยยกพวกตีกับนักเรียนต่างห้อง ห้องละประมาณ 10 คน ถึงขนาดเลือดตกยางออก ลุยชอบและจดจำเหตุการณ์ดังกล่าวได้ คิดว่าเป็นเหตุการณ์ที่ทำหาย

ก่อนถูกจับลุยมีอาชีพรับจ้างอยู่ที่ร้านเฟอร์นิเจอร์ มีรายได้ 170 บาทต่อวัน

ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิด

เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 20.00 นาฬิกา เพื่อนของลุยได้ชักชวนลุยให้ไปดื่มเหล้าที่ข้างร้านอาชาคาราโอเกะ ซึ่งเป็นโรงสังกับกลุ่มเพื่อนรวมประมาณ 4 คน แต่ลุยไม่ได้ดื่มด้วยเนื่องจากไม่สบาย ต่อมาเพื่อนของลุยบอกให้ไปเยี่ยมรถจักรยานยนต์ของนายหนึ่งผู้เสียหายเพื่อไปเอาเงินที่บ้านมาจ่ายค่าเหล้า ลุยจึงไปเยี่ยมรถนายหนึ่งผู้เสียหาย แต่นายหนึ่งกับคำทอลุยว่า "เสือกอะไร" และตบศีรษะ ลุยจึงชกตอยผู้เสียหายและเกิดการต่อสู้กัน นายหนึ่งชี้หน้าและพูดว่า "เดี๋ยวเจอกู"

หลังจากนั้น ลุยเดินกลับบ้านกับนายดอนและพวก ระหว่างทางเดิน นายหนึ่งขับซีรด์จักรยานยนต์พร้อมกับถือมีดขามูโรยาว 2 ฟุต และวิ่งลงมาจะทำร้าย ลุยซึ่งพกพามีดดาบยาว 2 ฟุตติดตัวไป จะวิ่งหนีแต่ถูกนายดอนเพื่อนของลุยซึ่งอยู่ในอาการมึนเมาจับตัวไว้และบอกกับลุยว่า "ไม่ต้องหนีเดี๋ยวเคลียร์ให้เอง" นายหนึ่งได้จ้วงหวะจึงเข้าไปฟันที่หลังลุย 1 ครั้ง แต่ฟันไม่เข้า ลุยจึงสะบัดตัวหลุดจากนายดอน แต่ไปสะดุดขานายดอนจึงทำให้ลุย นายดอน นายหนึ่ง ล้มลงไปด้วยกันทั้งสามคน จากนั้นนายหนึ่งใช้มีดฟันลุย ลุยจึงเอามีดฟันกลับไปยังนายหนึ่ง 1 ครั้ง นายหนึ่งเข้าไปฟันถูกศีรษะลุย 1 ครั้ง ขณะนั้นลุยกำลังจะลุกขึ้นหนี แต่นายหนึ่งโถมตัวเข้าใส่ลุย ลุยจึงฟันนายหนึ่งอีก 1 ครั้ง แล้ววิ่งหลบหนีไป ต่อมาจึงเข้ามอบตัวต่อพนักงานสอบสวนให้การรับสารภาพ คดีอยู่ระหว่างดำเนินคดีในชั้นศาล

ลุยอ้างว่าเหตุที่กระทำลงไปเพราะโกรธที่นายหนึ่งคำทอและตบศีรษะตนเอง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิด

วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

แก๊งของลุยมีชื่อว่า " บ้านดงทิม " ซึ่งแปลว่าไปกันเป็นกลุ่ม ลุยคิดว่าการเป็นขาใจชอบมีเรื่องบางครั้งก็เป็นเรื่องของความกล้าหาญ บางครั้งก็ไม่ใช่เป็นเรื่องน่ากลัวมากกว่า

ลุยชอบดื่มเหล้า เป็นเหล้าขาววันละ 40 บาท และเบียร์ โดยดื่มทุกวันกับเพื่อนในช่วงเย็น ๆ ดื่มเสร็จแล้วก็จะเข้าห้องนอน เพราะไม่มีแรง ลุยสูบบุหรี่หรือห่อกรงทิพย์วันละ 10 ม้วน เวลาโกรธมักจะฟังเพลงอย่างเดียว สมัยเด็กเคยถูกเพื่อนใช้มีดฟันทำร้ายมีแผลเป็นที่หลัง ลุยรู้สึกเคยชินกับความรุนแรงและการยกเพื่อนตีกัน เนื่องจากพบเห็นทุกวัน

ที่พักอาศัยของลุยเป็นบ้านพักส่วนตัว มีเนื้อที่ประมาณ 3 - 4 ไร่ ที่บ้านชอบปลูก ต้นมะขาม มะพร้าว มะเฟือง บริเวณที่อาศัยไม่ใช่เขตที่มีการอพยพหรือมีการเปลี่ยนแปลงผู้คน ตลอดเวลา คนส่วนใหญ่เป็นคนพื้นเพ ชุมชนไม่มีอาชญากรรม เหตุที่ลุยต้องย้ายไม่ได้พักอยู่ที่ จังหวัดอุทัยธานีเพราะต้องย้ายมาทำงานที่จังหวัดนครปฐม

ลุยรู้สึกว่าคุณในชุมชนที่พักอาศัยอยู่ในจังหวัดอุทัยธานี มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ลุยรู้สึกเป็นมิตรกับเพื่อนบ้าน ลุยมีความใฝ่ฝันอยากเป็นทหารอากาศ ตอนเด็ก ๆ ชอบเข้าวัดเพื่อไป กวาดลานวัด ลุยมีความคิดเห็นต่อค่านิยมของสังคมว่าสังคมไม่ดี มีโจรเยอะ กับยาบ้า

การคบเพื่อน

ลุยมีเพื่อนสนิทเป็นผู้ชาย 10 คน ไม่มีผู้หญิง เพื่อนสนิทของลุยชื่อว่านายดอน ดอนมักจะคอยช่วยเหลือให้คำปรึกษาทุกอย่าง ให้ยืมเงิน กิจกรรมที่ทำร่วมกันคือเตะฟุตบอล และ ไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ดอนไม่เรียนหนังสือแล้ว ทำงานอยู่ที่เดียวกัน ดอนมักชวนลุยไปยกพวกตีกัน ซึ่งลุยตกลงใจด้วยทุกครั้งไม่เคยปฏิเสธ เพราะเกรงใจเพื่อนกลัวเพื่อนเสียใจ

ลุยชอบแอบเที่ยวตอนกลางคืน

ลุยไม่ชอบอ่านหนังสือทุกประเภทยกเว้นหนังสือโป๊กันหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับข่าว อาชญากรรม ชอบเล่นเกมฟุตบอลโดยเล่นวันละประมาณ 2-3 ชั่วโมง ชอบดูหนังบู๊ล้างผลาญ ลุยคิดว่าตนเองเป็นเด็กเกเร สมัยเด็ก ๆ บิดามารดาและพี่ ๆ ชอบหาว่าโง่ ไม่ได้ ความจริงไม่ตั้งใจเรียน พ่อกับแม่จึงไม่ส่งเสียให้เรียนปล่อยให้พี่สาวคนโตเป็นผู้ส่งเสียให้เรียน หนังสือ

ลุยคิดว่าเหตุการณ์เรื่องนี้ไม่ได้เกิดจากความตั้งใจแต่เป็นอุบัติเหตุ และเหยื่อใน คดีนี้สมควรได้รับสิ่งตอบแทนในการทำเช่นนั้น ลุยคิดว่าเหยื่อเป็นคนผิดมากกว่าเป็นผู้ก่อเรื่อง ขึ้นมาก่อน หากต้องเลือกระหว่างความรักที่มีต่อเพื่อนกับการเคารพกฎหมาย ลุยเลือกความรักที่มีต่อเพื่อน

ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย

ลุยมีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาสำหรับเด็กและเยาวชน โดยรู้ มาจากผู้พิพากษา รู้ว่าถ้ารับสารภาพจะลดโทษให้กึ่งหนึ่ง และรู้ว่าโทษสำหรับเด็กเบากว่าผู้ใหญ่ มาก ลุยเคยถูกดำเนินในข้อหาปล้นทรัพย์มา 2 คดี แต่ไม่ถูกดำเนินคดี ลุยกลัวบาปกรรมมากกว่า กฎหมาย โดยบอกว่า กฎหมายไม่ทำอะไรเด็ก

ความรู้สึกหลังการกระทำผิด

ปัญหาที่ทำให้ลูยเจ็บปวดรวดร้าวที่สุดในชีวิตก็คือพ่อกับแม่ไม่รัก ลูยคิดว่า การกระทำผิดครั้งนี้เนื่องมาจากไปนั่งดื่มเหล้ากับกลุ่มเพื่อน หากย้อนเวลากลับไปได้จะไม่ไปกับเพื่อนเด็ดขาด ลูยคิดว่าตนเองเป็นคนใจร้อน ซี้โมโห โกรธง่ายหายเร็ว

จากเหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้ลูยคิดได้ และรู้ว่าความไม่มีอิสระมาจากการถูกกดดันด้วยความผิดของตนเอง ลูยเชื่อว่าสังคมจะให้โอกาสได้กลับตัว หากสังคมไม่ให้โอกาสก็จะอดทนสู้ต่อไป

หากพ้นโทษแล้วจะกลับไปเรียน ปวช. ให้จบที่จังหวัดอุทัยธานี ลูยเสนอแนะเด็กและเยาวชนว่าให้รู้จักปฏิเสธเพื่อน และอยากให้ผู้ใหญ่ที่มีหน้าที่แก้ไขเด็กในการทำผิดนั้นได้ให้ความรู้และความเข้าใจแก่เด็ก และอยากให้พ่อแม่ให้ความอบอุ่นแก่เด็กและเยาวชนทุกคน

กรณีศึกษาที่ 10 จังหวัดนครปฐม

ชื่อ นายไม้ (นามสมมติ)

ข้อหา ชุลมุนต่อสู้เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 17 ปี 4 เดือน ขณะกระทำผิดอายุ 17 ปี นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาระดับ ปวช.1 ไม่ได้ประกอบอาชีพ เป็นลูกชายคนเดียวของครอบครัว มีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดนครปฐม มีลูกและภริยาแล้ว

ชีวิตครอบครัวของไม้เป็นปกติสุข พ่อกับแม่ยังร่วมกันอยู่กินร่วมกันแต่มาได้จดทะเบียนตามกฎหมาย ไม้อยู่ในความปกครองของพ่อกับแม่มาโดยตลอด พ่อแม่ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับบ้านจัดสรร ฐานะทางครอบครัวดี มีรายได้รวมกันประมาณ 70,000 บาทต่อเดือน บุคคลในครอบครัวของไม้ไม่เคยมีผู้ใดต้องโทษจำคุกมาก่อน

ไม้เป็นลูกชายคนเดียวของครอบครัว จึงได้รับการเอาอกเอาใจจากทุกคนในบ้าน ไม้มีลักษณะนิสัยเอาแต่ใจตนเอง ตีอรั้น แสดงออกโดยการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อเรียกร้องความสนใจ โดยไม่สนใจว่าการกระทำนั้นจะมีผลเสียต่อตนเองหรือไม่ ชอบประชดประชัน

เริ่มเกรง ไม่ใส่ใจการเรียน จนกระทั่งถูกให้ออกจากโรงเรียน ไม้จะติดเพื่อนมาก และพยายามทำตัวให้เพื่อนยอมรับตน

เมื่อไม้เข้าเรียนต่อระดับ ปวช. ที่กรุงเทพมหานครก็มาอาศัยอยู่กับญาติ ไม้เริ่มคบกับเพื่อนที่มีปัญหา ใช้ชีวิตโดยการออกเที่ยวเตร่ ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย และออกมาใช้ชีวิตอยู่กับกลุ่มเพื่อน ซึ่งไม่มีงานทำ ไม้เริ่มรู้จักเรื่องชู้สาวและมีเพศสัมพันธ์กับคูรัก ลักลอบได้เสียและอยู่กินกันโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส มีลูกชาย 1 คน อายุประมาณขวบเศษ ปัจจุบันอยู่กับตายาย(พ่อแม่ของคูรัก) โดยไม้จะแวะไปหาลูกบ้าง แต่มักได้รับการกีดกันจากพ่อแม่ของคูรัก

ความสัมพันธ์ระหว่างไม้กับคูรักไม่ค่อยราบรื่นเพราะไม้ขาดความรับผิดชอบ ต่อลูก ไม่มีงานการทำเป็นกิจจะลักษณะ ยังคงมั่วสุมคบเพื่อน ดื่มสุรา สูบบุหรี่ ทำตัวไม่มีสาระ ขณะศึกษาระดับมัธยมปีที่ 1-3 ผลการเรียนพอใช้ ไม่เคยเรียนซ้ำชั้น ไม่เคยทำผิดระเบียบของโรงเรียน ต่อมาศึกษาต่อในระดับ ปวช. แผนกกีฬา ต้องออกจากโรงเรียนเพราะขาดเรียนเป็นประจำทางบ้านจึงให้ออกจากโรงเรียน เมื่อไม่ได้เรียนหนังสือก็อยู่บ้านเฉย ๆ ไม่ได้ประกอบอาชีพใดเป็นกิจจะลักษณะ

ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิด

เมื่อวันที่ 22 กันยายน 2549 เวลาประมาณ 00.30 น. ไม้ได้มีปากเสียงทะเลาะวิวาทกับนายเอกกับพวกรวม 2 คน ซึ่งพักอาศัยอยู่ในซอยใกล้เคียงกับบ้านของไม้ โดยนายเอกกับพวกอีก 2 คน ได้รวมทำร้ายร่างกายไม้ก่อนและหลบหนีไป

ต่อมาในวันที่ 23 กันยายน 2549 เวลา 22.30 น. ไม้ได้พามงคลอายุประมาณ 24 ปีเศษ และพิพัฒน์อายุประมาณ 40 ปีเศษ นั่งรถกระบะปิกอัพไปหานายเอก เพื่อหวังจะทำร้ายเป็นการแก้แค้นโดยไม้ได้เตรียมอาวุธมีดยาวประมาณ 2 ฟุตไปด้วย และมงคลได้นำอาวุธปืนลูกซองยาวไปด้วยเก็บไว้ในรถกระบะปิกอัพ เมื่อไปพบนายเอกที่ตลาด ไม้และเพื่อนรุ่นพี่ได้เข้าไปพูดกันถึงเหตุการณ์ทำร้ายร่างกายของไม้เกิดมีปากเสียงทะเลาะวิวาทกันต่างฝ่ายต่างขู่มุนทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน กลุ่มของไม้ได้ใช้เก้าอี้ตีทำร้ายนายเอก ขณะนั้นได้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของตลาดเข้ามาห้ามปรามและแย่งมีดไปจากไม้ นายเอกได้วิ่งไปที่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยและแย่งมีดมา และได้ใช้มีดวิ่งไล่ฟันไม้กับพวก ไม้และเพื่อนรุ่นพี่จึงวิ่งแยกย้ายกันและไปรวมตัวกันที่รถยนต์กระบะปิกอัพที่ขับมา จากนั้นมงคลได้ไปหยิบปืนในรถมาหันกระบอกปืนลงไปที่พื้นโดยไม้ได้จ่อไปที่นายเอก จากนั้นไม้ได้ยิงเสียงปืนดังขึ้น 1 นัด ด้วยความตกใจ พิพัฒน์กับไม้จึงได้ขับรถยนต์กระบะปิกอัพหนีไป ต่อมาไม้ถูกจับกุมดำเนินคดีต่อศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดนครปฐม มงคลถูกแยกดำเนินคดีต่อศาลจังหวัด ส่วนพิพัฒน์หลบหนีไปได้อยู่ระหว่างดำเนินคดีในชั้นศาล

ไม่อ้างว่า ถูกนายเอกกับพวกทำร้ายร่างกายจึงได้เกิดความโกรธและคิดที่จะทำร้ายร่างกายเพื่อเป็นการแก้แค้น จึงได้พาพวกไปตักทำร้ายนายเอกและเกิดมีเหตุทะเลาะวิวาทขึ้น แต่ไม่ได้ยกปิ่นขึ้นจ่อยิงนายเอก

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด

วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

ฉายาของแก๊งมีชื่อว่า " กระดุมทอง " แก๊งกระดุมทอง ชอบความรุนแรงและการมีเรื่องเป็นที่สุด ในกลุ่มจะมีการสะสมอาวุธ

ในแต่ละวัน เพื่อนๆจะนำอาวุธมาอวดกัน ยิ่งใครมีอาวุธปืน คนนั้นจะดูเป็นผู้ยิ่งใหญ่ และเท่่มาก ตอนเย็นมักจะไปรวมตัวกันที่สนามฟุตบอล นั่งคุยกันและดื่มสุรา ไม้สูบบุหรี่ วันละประมาณ 15 ตัว ไม้รู้สึกชินชากับความรุนแรง เนื่องจากการทำร้ายร่างกายกันเป็นเรื่องธรรมดาของลูกผู้ชาย และเท่

บ้านพ่อแม่ของไม้ที่จังหวัดนครปฐมเป็นบ้านพักอาศัยอยู่ส่วนตัว เป็นบ้านเดี่ยวสองชั้น โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก มี 4 ห้องนอน มีสมาชิกพักอาศัยอยู่ 3 คน บริเวณที่พักเป็นเขตที่พักชุมชนอาศัยไม่แออัด ไม้เป็นแหล่งจำหน่ายยาเสพติด ไม้เป็นแหล่งอาชญากรรม

การคบเพื่อน

ไม้มีเพื่อนเป็นกลุ่มประมาณ 20 คน เป็นผู้ชายทั้งหมด มีทั้งเพื่อนต่างรุ่น คือคบเพื่อนที่มีอายุมากกว่าและเป็นอันธพาลอยู่ในตลาด และส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนหนังสือแล้ว

กลุ่มเพื่อนสนิทของไม้ชอบชักชวนไปมีเรื่องยิงกันกับกลุ่มวัยรุ่นที่อื่นบ่อย ๆ และไม้ก็ไปทุกครั้งเพราะเกรงใจเพื่อน ก็คือถ้าไม้ไปแล้วกลัวเพื่อนจะโกรธ

ไม้มีลักษณะเป็นคนสนุกสนานร่าเริง อารมณ์ค่อนข้างร้อน ซี้โมโห มีเพื่อนสนิท 5-6 คน ซึ่งมีทั้งนิสัยดีและนิสัยไม่ดี ไม้ไม่ก้าวร้าว และไม่ได้เถียงบิดามารดา เวลาตกเดือนสั่งสอนจะเชื่อฟังบ้าง ไม้เที่ยวกลางคืนเป็นครั้งคราว แต่ไม่ค้างคืนนอกบ้าน เที่ยวตามสถานคาเฟ่ ลานสเก็ตหรือสถานเต้นรำดิสโก้เธค

ไม้ไม่เที่ยวตามสถานโสเภณี และไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ ไม่เล่นการพนันไพ่และไฮโลว์ แต่เล่นสนุกเกอร์เป็นครั้งคราว โดยไม่ได้เล่นในลักษณะของการพนัน

ไม้ดื่มเหล้าเป็นครั้งคราวส่วนใหญ่จะดื่มในช่วงที่มีงานเทศกาลรื่นเริง เคยสูบบุหรี่ ปัจจุบันไม่ได้สูบแล้ว นายไม้ไม่สูดดมสารระเหย ไม่เสพกัญชา หรือเฮโรอีน เคยทดลองเสพยาบ้า

ปัจจุบันไม่ได้เสพแล้ว ไม่เคยลักทรัพย์สินของบุคคลอื่น หรือชอบมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับผู้ใด
พกพาอาวุธ นายไม่ไม่เคยถูกจับกุมในคดีใดมาก่อนเพิ่งถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีนี้เป็นคดีแรก

ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย

ไม่มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนเป็นอย่างดี เนื่องจากเพื่อนๆ ที่เคยอยู่ในสถานพินิจฯ จังหวัดนครปฐมเป็นคนบอก ว่า เด็กทำผิดแล้ว
ไม่ติดคุก ไม่จึงไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายเพราะกฎหมายทำอะไรเด็กไม่ได้

ความรู้สึกหลังการกระทำผิด

ปัญหาที่ทำให้ไม่เจ็บปวดรวดร้าวที่สุดในชีวิตก็คือพ่อกับแม่ของคู่รักไม่ยอมให้พบหน้า
ลูก และทำให้พ่อกับแม่เสียใจ

หากย้อนเวลากลับไปได้จะตั้งใจเรียนและไม่คบกับเพื่อนที่เป็นอันธพาลเด็ดขาด

ไม่คิดว่าตนเองเป็นคนใจร้อน ซี้โมโห โกรธง่ายหายเร็ว

หากหันโทษแล้วจะกลับไปเรียน ปวช. ให้จบ ไม่เสนอแนะเด็กและเยาวชนว่าให้รู้จัก
ปฏิเสธเพื่อน และรู้จักระงับสติอารมณ์

กรณีศึกษาที่ 11 จังหวัดนนทบุรี

ชื่อ นายรัน (นามสมมติ)

ข้อหา ฆ่า

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 16 ปี 10 เดือน ขณะกระทำความผิดอายุประมาณ 16 ปี นับถือ
ศาสนาพุทธ มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนนทบุรี ไม่มีรอยสักตามร่างกายแต่อย่างใด ขณะที่กระทำความ
ผิดและถูกจับกุมรันกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสามารถสอบเข้าเรียนต่อสาย
อาชีพในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างกลโรงงานได้ ในโรงเรียนอาชีวะแห่งหนึ่ง และ
ขณะที่กำลังจะเข้าไปรายงานตัวเพื่อรับการศึกษาได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวมาดำเนินคดี
เสียก่อน ยังไม่มีแฟน

พ่อแม่มีลูก 2 คน รันเป็นลูกชายคนสุดท้องและมีพี่ชาย อายุประมาณ 18 ปี

พ่อเป็นชาวจังหวัดสุพรรณบุรี แม่เป็นชาวจังหวัดเลยและแม่ไม่ได้เรียนหนังสือจึงอ่านและเขียนไม่ได้ ครอบครัวของพ่อกับแม่ของรันมีความเป็นมาคล้ายคลึงกัน คือ เป็นคนต่างจังหวัด มีฐานะยากจน มีการศึกษาน้อย เพราะเป็นครอบครัวใหญ่ มีญาติ พี่น้องหลายคนทำให้มีเงินไม่เพียงพอที่จะดูแลเลี้ยงดูพ่อกับแม่ของรันได้ พ่อกับแม่จึงได้เดินทางเข้ามาเพื่อพักอาศัยและทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยพ่อได้พบกับแม่ ขณะที่พ่อประกอบอาชีพเป็นกรรมกรก่อสร้างและแม่ประกอบอาชีพหาบเร่ขายของ แม่หาบของมาขายบริเวณที่พ่อทำงานอยู่ ซึ่งเมื่อแม่มาขายของบ่อย ๆ ก็รู้จักและรักกับพ่อจนแต่งงานอยู่กินด้วยกันในที่สุด

เมื่อแต่งงานกันแล้วพ่อกับแม่ได้ย้ายมาเช่าบ้านพักอยู่ที่ห้องแถวที่พักอาศัยอยู่ที่จังหวัดนนทบุรี ปัจจุบัน พ่อยังคงประกอบอาชีพเป็นกรรมกรรับเหมาก่อสร้างเช่นเดิม

พี่ชายของรันเคยเรียนโรงเรียนเทคโนโลยีอยู่สถาบันแห่งหนึ่ง ปัจจุบัน เสียชีวิตแล้ว ส่วนรันกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลการเรียนพอใช้ได้เกรดเฉลี่ย 2.50 ตั้งแต่เข้ารับการศึกษาไม่เคยสอบตกเลย

ครอบครัวมีฐานะค่อนข้างยากจน ต้องใช้จ่ายอย่างประหยัด พ่อของรันเป็นกรรมกร รับจ้างก่อสร้างบ้าน และต่อเติมอาคารโดยเป็นลูกจ้างของบริษัทรับเหมาก่อสร้างแห่งหนึ่งในจังหวัดนนทบุรีรายได้ประมาณ 8,000 บาทต่อเดือน ส่วนแม่ประกอบอาชีพค้าขายอาหาร ซึ่งเปิดเป็นร้านขายอาหารตามสั่งอยู่หน้าบ้านที่พักอาศัย มีรายได้ประมาณ 6,000 บาทต่อเดือน

รันไม่ได้ประกอบอาชีพแต่อย่างใด ครอบครัวของรัน มีรายได้เฉลี่ยประมาณ 14,000 บาทต่อเดือน ซึ่งรันรู้สึกว่ารายได้จำนวนดังกล่าวไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้จ่ายภายในครอบครัว มีความรู้สึกที่ครอบครัวมีรายได้น้อย มีความยากจน และมีความรู้สึกยากลำบากในการดำรงชีพในแต่ละวันจำเป็นต้องอยู่อย่างประหยัด เพราะทั้งพ่อและแม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในบ้านทั้งหมดถ้าเดือนใดมีรายจ่ายมากพ่อกับแม่ต้องทำงานหนักยิ่งขึ้นเพื่อหาเงินมาเลี้ยงตนและพี่ชาย ซึ่งครอบครัวของรันไม่มีเงินเก็บสะสมไว้ในธนาคาร เพราะรายได้และรายจ่ายมีจำนวนเท่ากันในแต่ละเดือน ดังนั้นพ่อกับแม่จึงต้องออกทำงานอย่างหนักเพื่อหาเงินมาเป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ค่าใช้จ่ายภายในบ้านและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อีกทำให้พ่อกับแม่ไม่มีเวลาให้กับรันและพี่ชาย โดยเฉพาะพ่อซึ่งเป็นกรรมกรต้องใช้กำลังในการประกอบอาชีพ เมื่อกลับถึงบ้านก็จะเพลียและหลับตั้งแต่ค่ำ ทำให้ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนรันเท่าที่ควร และรันก็ไม่ค่อยได้ปรึกษาปัญหาต่าง ๆ กับพ่อแม่และพี่ชาย เท่าใดนัก ทำให้รันหันไปปรึกษาปัญหาต่าง ๆ กับเพื่อน ๆ ที่ตนเองสนิทสนมทั้งในละแวกบ้านและในโรงเรียน

ที่พักอาศัยครอบครัวของร้านปัจจุบันเป็นบ้านเช่า ตึกแถวสามชั้น ในหนึ่งคูหา มี 5 ห้อง และแบ่งเป็นห้องให้เช่า โดยครอบครัวที่พักอาศัยอยู่ชั้นล่างห้องที่ 2 ซึ่งภายในห้องแถวดังกล่าวมีคนเช่าอยู่ 2 ครอบครัว ภายในตัวบ้านมีลักษณะเป็นห้องโล่ง มีห้องน้ำในตัวในแต่ละชั้น และด้านหน้าห้องแถวของบ้านที่ครอบครัวที่พักอาศัยอยู่ แม่ของร้านได้เปิดเป็นร้านอาหารตามสั่งโดยสร้างเป็นเพิงเล็กๆ

การดำเนินชีวิตภายในครอบครัวเป็นไปอย่างเรียบง่าย พ่อเป็นผู้ที่เป็นใหญ่ในบ้าน พ่อเลิกสูบบุหรี่แต่ยังคงดื่มเหล้า โดยเฉพาะในวันเสาร์-อาทิตย์ ซึ่งพ่อมักจะดื่มเหล้าอยู่ที่บ้านคนเดียวเป็นประจำ ส่วนอบายมุขนั้น พ่อและแม่เล่นการพนันห่วยได้ดิน เนื่องจากเป็นค่านิยมของคนในละแวกบ้านที่ที่พักอาศัยอยู่ คำพูดในครอบครัวค่อนข้างจะพูดจาหยาบคายและไม่มีเหตุผล เวลาพ่อกับแม่ทะเลาะกันจะพูดเสียงดัง พูด มึง-กู ต่ำอย่างรุนแรงใส่กัน ทุกครั้งที่มีการทะเลาะกันร้านจะรู้สึกวุ่นวายภายในบ้านไม่น่าอยู่ และเป็นเหตุการณ์ที่รุนแรง ร้านมักจะเสียใจทุกครั้งที่มีการทะเลาะกัน โดยเฉพาะถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวของร้านเอง ร้านจะไปห้ามและยอมรับผิดเพื่อให้พ่อกับแม่หยุดทะเลาะกัน

ในการลงโทษพ่อแม่มักใช้การตี มากกว่า เหตุผลในการพูดจากัน ร้านจำได้ว่าเคยถูกพ่อตีครั้งสุดท้ายเมื่ออายุประมาณ 12 ขวบ หลังจากนั้นจะตักเตือนด้วยคำพูดและเหตุผลระหว่างกัน

ในด้านการศึกษาและให้คำปรึกษานั้น พ่อแม่ไม่สามารถให้คำปรึกษาที่ดีได้ เนื่องจากมีความรู้ไม่พอและไม่เข้าใจในระบบการศึกษา ส่วนพี่ชายก็ไม่ค่อยอยู่บ้าน ทำให้ร้าน จึงมักไปปรึกษาเพื่อนข้างบ้านหรือเพื่อนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนเดียวกัน

ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิด

เริ่มมาจากร้านมีสาเหตุโกรธเคืองนายพลมาก่อน เนื่องจากนายพลเคยใช้มีดแทงพี่ชายร้านจนถึงแก่ความตาย ต่อมาเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2549 วันเกิดเหตุร้านซึ่งรถจักรยานยนต์ไปกับเพื่อนไปหานายพลที่บ้านซึ่งอยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน โดยให้เพื่อนขับซึ่งรถจักรยานยนต์ไปจอดห่างจากบ้านนายพลประมาณ 10 เมตร ชும்อยู่หลังเสาไฟฟ้าขนาดประมาณ 10 นาที่ เห็นนายพลเดินออกมายืนคุยกับแฟนสาวที่หน้าบ้าน ร้านจึงสวมใส่หมวกกันน็อคเพื่ออำพรางใบหน้าแล้วหยิบอาวุธปืนขนาด .357 มม. ที่พกพามาส่องเล็งไปที่นายพลและยิงออกไปจำนวน 3 นัด แต่กระสุนพลาดไปถูกแฟนสาวของนายพล ทะลุปอดและช่องท้องแฟนสาวของนายพลเสียชีวิตทันทีที่เกิดเหตุ ส่วนนายพลถูกกระสุนที่แขนได้รับบาดเจ็บ จากนั้นร้านนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ที่เพื่อนจอดอยู่

ขับหลบหนีไป ต่อมาวันเข้ามาอบตัวต่อพนักงานสอบสวนให้การรับสารภาพจากความผิดที่เกิดขึ้น เนื่องจากความตายที่เกิดขึ้นกับแฟนสาวของนายพล ซึ่งวันมิได้มีเจตนาฆ่าแฟนสาวของนายพล

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด

วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยของครอบครัววันเป็นตึกแถวอยู่ภายในซอย โดยใน 1 คูหาจะมี 5 ห้อง และคูหาที่วันพักอาศัยเป็นบ้านแบ่งเป็นห้องเช่า โดยในแต่ละห้องจะแบ่งเป็นชั้น ๆ ให้เช่า ซึ่งในห้องที่ครอบครัววันพักอาศัยอยู่มีครอบครัวอยู่อาศัย 2 ครอบครัว ครอบครัววันพักอยู่ชั้นล่าง สภาพภายในห้องไม่ค่อยแออัดมากนักในละแวกบ้านที่พักอาศัยมีการแพร่ระบาดของอบายมุขต่าง ๆ และยาเสพติดอยู่มาก โดยเฉพาะการลักลอบเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชนในหมู่บ้าน การพนันจับไพ่ ไฮโลว์ มีมากในกลุ่มผู้ใหญ่ และมีการดื่มสุรามึนเมาให้เห็นเป็นประจำจนชินตาและทุกครั้งที่มีการดื่มสุราก็จะมีการทะเลาะวิวาทกันบ่อยครั้ง จึงมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาระงับเหตุการณ์ทะเลาะวิวาท จับกุมผู้ลักลอบเล่นการพนัน และเสพยาเสพติดกันเป็นประจำ เป็นภาพที่ชินตาของผู้ที่พักอาศัยอยู่ภายในชุมชนดังกล่าวและถือว่าเป็นเรื่องปกติ นายวันบอกว่าจะได้รับรู้ข่าวสาร และความบันเทิงทางโทรทัศน์เท่านั้น หนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ รวมทั้งสื่ออย่างอื่น นายวันไม่ค่อยมีเวลาได้ใส่ใจและชวนชวายที่อยากจะรับรู้

สื่อที่ถ่ายทอด การทำร้ายร่างกายกันแบบรุนแรง หรือฆ่ากันนั้น วันเล่าว่าก็เคยเห็นมาบ้างตามโทรทัศน์ แต่ก็ไม่เคยคิดจะเลียนแบบหรือนำไปเป็นแบบอย่างทำกับคนอื่นแต่อย่างใด

วันเคยก่อเหตุร่วมกับกลุ่มเพื่อนบุกเข้าไปในบ้านเจ้าทรัพย์และทำร้ายเจ้าทรัพย์ แล้วเอาทรัพย์และของมีค่าไปขาย เพื่อนำเงินมาใช้จ่ายและเที่ยวเตร่ และถูกตำรวจจับกุมได้เพียงคนเดียวเท่านั้น ส่วนในวัยเด็กก็เคยก่อเหตุตีทำร้ายเพื่อนนักเรียนมาบ่อยครั้งเหมือนกัน

การคบเพื่อน

ตอนเด็ก ๆ วันไม่เคยลองเสพยาติดและเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมาก่อน จนกระทั่งได้มาเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความอยากรู้อยากเห็น และอยากลอง ประกอบกับเป็นช่วงเวลาที่วันได้มาพบนายจอน ซึ่งเป็นหัวใจในซอยละแวกหมู่บ้านได้มาชักชวนให้เสพยาบ้าอยู่เสมอ ๆ จนวันเกิดความอยากรทดลองเสพดู ครั้งแรกนายจอนเป็นผู้จัดหายาบ้ามาให้และวันเพียงแต่จ่ายเงินให้เท่านั้น ต่อมาเมื่อได้เสพเป็นประจำ นายจอนก็ได้ชักชวนไปซื้อยาบ้าที่บ้านที่คลองเตย

และจะแอบมาเสพที่บ้านของนายจอน ซึ่งเป็นครอบครัวที่แตกแยกและพ่อแม่ของนายจอนมักไม่ค่อยอยู่ที่บ้าน

เพื่อนที่สนิทสนมส่วนใหญ่เป็นเพื่อนที่เรียนหนังสือและเป็นคนดี แต่เพื่อนที่อยู่ในซอยเดียวกันมักเป็นกลุ่มเพื่อนที่ติดยาเสพติด ซึ่งมักชักชวนกันไปร่วมเสพยาเสพติดอยู่เป็นประจำ

นายแก้มและนายน้อง เป็นเพื่อนสนิทและรู้ใจกัน ทั้งสองพักอาศัยอยู่ในซอยเดียวกัน และเรียนชั้นมัธยมมาด้วยกัน ทั้งสองคนติดยาบ้าด้วย โดยนายติดยาบ้าเพราะนายจอนเป็นคนชักชวน นายรันได้เสพยาบ้าอยู่ประมาณ 1 เดือนเศษ ขณะที่ถูกจับกุมจึงได้เลิกเสพยาบ้า โดยที่พ่อแม่และบุคคลในครอบครัวไม่มีใครรู้ว่าตนเองติดยาเสพติด

ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย

รันเชื่อว่า กฎหมายไม่สามารถใช้บังคับได้ เนื่องจากนายพล (เหยื่อรายนี้) เคยฆ่าพี่ชายของรันแต่ไม่ถูกดำเนินคดี รันจึงเชื่อว่ากฎหมายไม่มีอยู่จริงในสังคม

ความรู้สึกหลังการกระทำความผิด

กับทุกวันที่ผ่านมา บ่อยครั้งที่รันจะเสียใจถึงกับร้องไห้เมื่อคิดถึงคำสอนของพ่อกับแม่ เพราะพ่อกับแม่ทำงานหนักเพื่อหาเงินให้พี่ชายกับรันเรียนหนังสือ รันมีความรู้สึกเสียใจในความผิดพลาดได้กระทำลงไป

ด้วยความที่เป็นอยู่ในสถานพินิจฯ รันไม่มีความสุขเท่าใดนัก มักทำให้ห่อห้อยอยู่เสมอ แต่รันก็พยายามอดทนและปฏิบัติตัวดีต่อคนรอบข้างเสมอเพื่อพยายามหลีกเลี่ยงปัญหาความรุนแรง

รันมีความฝันว่า หากพ้นโทษแล้วจะกลับไปเรียน ปวช. ให้จบ โดยรันเสนอแนะเด็กและเยาวชนมาให้รู้จักคิดให้ดีๆ ก่อนจะตัดสินใจทำอะไร อย่าวุ่นวาย อย่าทำให้พ่อกับแม่เสียใจ

กรณีศึกษาที่ 12 จังหวัดนนทบุรี

ชื่อ นายหลุยส์ (นามสมมติ)

ข้อหา พยายามฆ่า

ข้อมูลทั่วไป

อายุปัจจุบัน 17 ปี 8 เดือน ขณะกระทำผิดอายุ 17 ปี 2 เดือน นับถือศาสนาพุทธ สถานภาพโสด จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีอาชีพ ภูมิลำเนาปัจจุบันอยู่จังหวัดนนทบุรี มีแฟนแล้ว

หลุยส์ เกิดที่จังหวัดลพบุรี เป็นลูกชายคนเดียวของครอบครัว พ่อแม่เป็นคนจังหวัดลพบุรี โดยพ่อมีอาชีพขายกล้วยเดี่ยวและมารดาเปิดร้านขายของชำและอาหารตามสั่งอยู่ในตลาดครอบครัวของหลุยส์ที่มีฐานะการเงินพอกินพอใช้ มีร้านค้าและบ้านพักเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง พ่อจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบอาชีพขายกล้วยเดี่ยว ส่วนแม่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบอาชีพค้าขายข้าวแกงและผักต่าง ๆ ในตลาด

นับตั้งแต่เริ่มจำความได้ กระทั่งอายุประมาณ 12 ขวบ หลุยส์ได้รับการเลี้ยงดูจากพ่อแม่ รวมทั้งญาติแม่ที่เป็นหญิงจ่านวนหลายคนที่มาช่วยงานในร้านในลักษณะที่เข้มงวด แม่เป็นผู้ที่มีนิสัยชอบดุตำและเข้มงวด ให้อยู่แต่ภายในบริเวณบ้านพัก หลุยส์จึงไม่ค่อยได้ออกไปเล่นกับเพื่อนในวัยเดียวกัน ต่างจากพ่อ ซึ่งจะรักและคอยตามใจหลุยส์ทุกอย่าง เนื่องจากเป็นลูกชายเพียงคนเดียว แต่พ่อจะเชื่อฟังและยอมแม่ทุกอย่าง ถึงแม้แม่จะเข้มงวดกับหลุยส์อย่างไร ก็ไม่ค่อยจะมีเวลาดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร เนื่องจากยุ่งกับการค้าขายตลอดแทบทั้งวัน เพราะมีลูกค้าจำนวนมาก ส่วนหลุยส์มักจะแอบหนีออกไปเที่ยวเล่นกับเพื่อน แล้วหลบเข้าบ้านไม่ให้แม่เห็น และมีบ่อยครั้งที่แม่จับได้ ก็จะถูกเย็บต้อยอย่างหนักด้วยความเป็นห่วงไม่ต้องการให้ไปเที่ยวเกรงกับกลุ่มเพื่อนในชุมชน

วันหนึ่ง มีคนร้ายจ่านวนหลายคนเข้ามาปล้นร้าน แต่แม่ขัดขืนจึงถูกยิงด้วยอาวุธปืนได้รับบาดเจ็บสาหัส มีเพื่อนบ้านช่วยนำส่งโรงพยาบาลได้ทัน ซึ่งขณะนั้นหลุยส์ยังเด็กมากอายุประมาณ 9 ขวบ แต่ก็สามารถจดจำเหตุการณ์ในวันเกิดเหตุได้เป็นอย่างดี ต่อมาพ่อป่วยด้วยโรคหัวใจ เสียชีวิตขณะที่หลุยส์ อายุ 13 ปี

ในวัยเด็กอายุประมาณ 8 ขวบ และขณะกำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาหลุยส์เล่าว่า พ่อแม่รักใคร่และขยันช่วยกันค้าขายอย่างดี ไม่ค่อยทะเลาะวิวาท และทำร้ายร่างกายกัน รวมทั้งญาติฝ่ายแม่ที่มาช่วยงานในร้าน ก็ไม่เคยดุตำว่ากล่าวโดยทุกคนในบ้านรักและดูแลหลุยส์อย่างดี เนื่องจากเป็นลูกชายคนเดียวของครอบครัว

หลุยส์เห็นว่าแม่จะเป็นใหญ่ในบ้าน ถึงแม้พ่อจะรักและตามใจหลุยส์อย่างมาก แต่ก็ไม่เคยปล่อยให้ออกไปเที่ยวนอกบ้านกับกลุ่มเพื่อน เนื่องจากแม่เป็นห่วงและต้องการให้อยู่

แต่ในร้าน และคอยอบรมให้หลุยส์รู้จักช่วยงานในบ้านและร้านบ้าง แต่ก็ไม่ได้บังคับ และเข้มงวดให้ต้องทำ เพียงแต่หลุยส์เล่นอยู่ในบ้านเท่านั้น แม็กก็พอใจแล้ว

ในช่วงวัยเด็กก่อนที่พ่อจะเสียชีวิต หลุยส์จะรักและเข้าหาพ่อมากกว่าแม่เพราะพ่อตามใจทุกอย่างและสิ่งหนึ่งที่หลุยส์ได้รับ และซึมซับจากพ่อคือ ความเป็นคนที่ไม่โหดร้าย หากมีเรื่องหมางใจกับบุคคลอื่นนอกจากแม่แล้วเป็นยอมไม่ได้ ก็รีบจัดการและเคลียร์ปัญหาขัดแย้งนั้นทันที และพ่อเคยเล่าให้หลุยส์ฟังว่า ขณะที่หลุยส์ยังเด็กมาก มีเจ้าหน้าที่มาทวงถามหนี้จากพ่อ เกิดทะเลาะวิวาทกัน พ่อเคยใช้อาวุธมีดฟันเจ้าหน้าที่คนดังกล่าวเสียชีวิตมาแล้ว

ส่วนแม่และญาติผู้หญิงฝ่ายแม่ที่มาพักอาศัย และช่วยงานในร้าน หลุยส์ไม่ชอบเข้าหา เนื่องจากชอบดูต่ำว่ากล่าว และคอยห้ามมิให้หลุยส์ออกจากบ้านไปเที่ยวเล่นเป็นประจำ

หลุยส์จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนเทศบาลในชุมชนใกล้บ้าน ด้วยผลการศึกษาในระดับพอใช้ โรงเรียนดังกล่าวมีจำนวนนักเรียนประมาณ 300 คน ส่วนมากเป็นลูกของคนในชุมชน และมีครูประมาณ 20 คน โดยในระหว่างศึกษาหลุยส์และกลุ่มเพื่อนประมาณ 5 คน มักจะเกียจคร้านและหนีเรียนเป็นประจำ จนเป็นที่รู้จักและเบื่อบุคคลของครูและเพื่อนนักเรียน

หลุยส์เคยก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับเพื่อนในโรงเรียนบ่อยครั้ง และขั้นรุนแรงที่สุด ขณะศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อายุประมาณ 9 ขวบ ได้ใช้ก้อนอิฐปาใส่ศีรษะเพื่อนแต่กได้รับบาดเจ็บ

ในระดับชั้นต่าง ๆ นับแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีครูประจำชั้น หลุยส์ไม่เคยเข้าหาและสนิทคุ้นเคย ครูก็ไม่เคยให้คำแนะนำและแก้ไข หรือสนใจพฤติกรรมของหลุยส์และกลุ่มเพื่อนแต่อย่างใด แม้จะทราบว่ามีการทะเลาะวิวาทกัน แต่จะลงโทษเขียนตีเมื่อจับตัวได้ และเท่าที่จำได้หลุยส์บอกว่าครูไม่เคยแจ้งพฤติกรรมให้พ่อกับแม่ทราบแต่อย่างใด เว้นแต่เหตุการณ์ที่ใช้ก้อนอิฐปาใส่ศีรษะเพื่อนแต่กได้รับบาดเจ็บเท่านั้น

หลังจากเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก็สามารถสอบเข้าเรียนต่อสายอาชีพในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ได้ ในโรงเรียนอาชีววะแห่งหนึ่งในจังหวัดนนทบุรี แผนกช่างยนต์ จนกระทั่งถูกจับในคดีนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิด

เมื่อวันที่ 14 กันยายน 2549 เป็นวันสถาปนาวิทยาลัยเทคนิคเอ เวลาประมาณ 13.30 นาฬิกา หลุยส์ซึ่งนักศึกษาของวิทยาลัยดังกล่าว แผนกช่างยนต์ พร้อมกับนายนักศิษย์เก่า

ของวิทยาลัยเอ กำลังจะพากันกลับบ้านหลังจากร่วมกันทำบุญที่วิทยาลัยแล้ว โดยขึ้นรถโดยสารที่หน้าสถาบันไปลงที่ป้ายจอดรถโดยสารที่หน้าหมู่บ้านที่เกิดเหตุที่ซึ่งเคยมีเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทระหว่างสถาบันมาแล้วหลายครั้ง เพื่อต่อรถสายอื่น ขณะนั้นเวลา 14.00 นาฬิกา ฝนตกพริ้ว ๆ มีคนรอขึ้นรถโดยสารประจำทางอยู่ที่ศาลาที่พักผู้โดยสารประมาณ 7-8 คน หลุยส์กับนายหน้ทไปยืนหลบฝนอยู่ที่ใต้ชายคาป้อมตู้สายตรวจ

ระหว่างยืนรอรถโดยสารอยู่นั้น มีนายแดงกับนายเขียว ซึ่งเรียนอยู่ที่โรงเรียนเดินผ่านมา หลุยส์เดินเข้าไปหาแล้วถามว่า "เรียนที่ไหน" นายแดงกับนายเขียว ตอบว่า "เรียนอยู่ที่เทคโนโลยีบี" หลุยส์จึงจิกมีดปลายแหลม 1 เล่ม ยาวประมาณ 1 ฟุต ออกมาจากเอว เงื่อจะฟัน นายเขียวจึงใช้มือซ้ายกำใบมีดไว้ หลุยส์ดึงมีดออกจากมือนายเขียว ทำให้คมมีดบาดนิ้วมือข้างซ้ายนายเขียวจิกขาดมีเลือดออก จากนั้นหลุยส์ได้ใช้มีดดังกล่าวฟันถูกที่ใบหน้าของนายเขียว 1 ครั้ง นายเขียวใช้มือข้างขวาขึ้นรับเป็นเหตุให้คมมีดถูกนิ้วก้อยข้างขวาและนิ้วชี้เป็นบาดแผลมีเลือดออก นายหน้ทซึ่งอยู่ห่างจากหลุยส์ 1 เมตร กระโดดจะเข้าช่วยเหลือหลุยส์ แต่ถูกนายแดงขัดขวางแล้วเกิดการกอดปล้ำกันระหว่างนายหน้ทกับนายแดง พอดีมีเสียงคนตะโกนขึ้นมาว่า " มีตำรวจมา " นายเขียวกับนายแดงจึงพากันวิ่งหนีไปทางโรงพยาบาล ต่อมาทราบว่านายเขียวมีบาดแผลจิกขาดที่หน้าผาก นิ้วชี้ นิ้วมือซ้ายและขวา กระดูกนิ้วก้อยขวาหัก เส้นเอ็นนิ้วก้อยขวา เอ็นนิ้วกลาง นาง ก้อย ของมือซ้ายจิกขาด หลุยส์ถูกจับในเวลาต่อมา ส่วนนายหน้ทหลบหนีไป คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาในศาล

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด

วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

หลังจบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3 หลุยส์บอกว่าช่วงเป็นวัยรุ่น อายุประมาณ 15 ปี จะไม่ค่อยเชื่อฟังแม่และไม่เคยช่วยงานในร้าน เริ่มคบค้าสมาคมกับกลุ่มเพื่อน มีชื่อแก๊งว่า " เทวดา " ชอบก่อเรื่องทะเลาะวิวาทกับกลุ่มอื่น และชักชวนกันนำกัญชาไปติดต่อขายให้กับเด็กในชุมชนเพื่อหารายได้ จนกระทั่งขณะกำลังศึกษาอยู่ ปวช. ปี 2 อายุประมาณ 17 ปี ได้ร่วมกับกลุ่มเพื่อนสนิท หนีเรียนเตร็ดเตร่ในย่านศูนย์การค้าแห่งหนึ่ง เกิดเขม่นมองหน้ากับกลุ่มนักเรียนโรงเรียนอื่น จึงเข้าซุลมุนชกต่อยกัน และด้วยความโมโหจึงคว้าหีบอาวุธมีดปลายแหลมแบบสปริงขนาดเล็กที่พกติดตัวเป็นประจำออกมาแทงทำร้ายวัยรุ่นในกลุ่มหนึ่งแต่ไม่ถูกดำเนินคดีเพราะหลบหนีไปได้

การพกพาอาวุธมีดติดตัวทุกครั้งไปโรงเรียน เป็นสิ่งที่หลุยส์คิดเองเนื่องจาก ต้องการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนว่าเป็นคนใจถึง สามารถนำและปกป้องกลุ่มเพื่อนได้ และเพื่อให้ ผู้คนรอบข้างให้ความเกรงขาม

ต่อมาหลุยส์กับกลุ่มเพื่อนสนิทก่อเหตุวิวาททำร้ายร่างกาย กับกลุ่มนักเรียน โรงเรียนอื่นในจังหวัดนนทบุรีตลอดระยะเวลาประมาณ 2 ปี พกพาอาวุธมีดปลายแหลมไว้เป็นประจำ และนำออกใช้ข่มขู่คู่ต่อสู้เป็นประจำเช่นกัน

ในช่วงวัยเด็กขณะกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา หลุยส์ได้รับรู้ข่าวสาร และความบันเทิงต่าง ๆ จากโทรทัศน์ และวิทยุ ซึ่งในครอบครัวจะมีครบทุกอย่างหากแต่หลุยส์ไม่ค่อยจะใส่ใจและติดตามรายการใดเป็นพิเศษ

การคบเพื่อน

ก่อนที่พ่อจะเสียชีวิต หลุยส์ไม่ค่อยได้ออกไปเที่ยวเล่นกับเพื่อนในวัยเดียวกันมากนัก เนื่องจากแม่ไม่อนุญาต จะมีบ้างก็ช่วงไปเรียน จะคบหาเพื่อนในชั้นเรียน ซึ่งส่วนมากกลุ่มเพื่อนหลุยส์จะเป็นกลุ่มเด็กเกเร ชอบหนีเรียนไปเที่ยวเตร่ตามตลาดเป็นประจำ และเท่าที่จำความ ได้พ่อแม่ไม่เคยสนใจเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาและพฤติกรรมของหลุยส์ที่โรงเรียน เมื่อกลับเข้าบ้านก็ให้อยู่แต่ในบ้านไม่ออกไปเที่ยวเล่นก็พอใจแล้ว

หลังจากที่พ่อเสียชีวิต ขณะหลุยส์อายุประมาณ 13 ขวบ กระทั่งถึงช่วงวัยรุ่น หลุยส์มีอิสระในการคบหาเพื่อนและออกนอกบ้านมากขึ้น เนื่องจากแม่และญาติไม่ค่อยมีเวลาที่จะดูแล เพราะต้องค้าขาย ประกอบกับด้วยความเป็นลูกคนเดียวของครอบครัว ในช่วงนี้จะห่างเหินกับแม่อย่างมาก และคบหาเพื่อนเป็นส่วนใหญ่

ในระหว่างที่ศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา หลุยส์ไม่ได้รู้ข่าวสารและความบันเทิงจากโทรทัศน์ และวิทยุ รวมทั้งสื่อทางหนังสือพิมพ์ต่างๆ แต่อย่างใด ส่วนมาก จะคบหาเพื่อนออกเที่ยวเตร่และก่อเหตุวิวาททำร้ายร่างกายกับวัยรุ่นกลุ่มอื่น

ภาพเหตุการณ์การทำร้ายร่างกายกัน และความรุนแรงต่างๆ เป็นสิ่งที่หลุยส์ได้รับรู้และประสบด้วยตนเอง ด้วยเหตุการณ์ที่ร่วมกับพวกก่อขึ้นเอง

กลุ่มเพื่อนของหลุยส์ที่สนิทมีจำนวนประมาณ 30 คน ซึ่งเป็นเพื่อนที่วิทยาลัยเทคนิค เอ เป็นกลุ่มที่เกเรในชั้นเรียน และโรงเรียน จะหนีเรียนและออกเที่ยวเตร่ด้วยกันมาตลอด

ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย

หลุยส์ยอมรับว่าไม่เคยนึกถึงการถูกลงโทษตามกฎหมายเลยจากการกระทำ ความผิดในแต่ละครั้ง เพราะชีวิตในวัยนั้นไม่มีการเผยแพร่ความรู้กฎหมายเข้ามาเกี่ยวข้องให้ เรียนรู้ ประกอบกับไม่เคยโดนจับกุมมาก่อนเลยไม่คำนึงถึงผลของการกระทำผิดที่ตามมา

ความรู้สึกลังการกระทำผิด

การที่ต้องมาอยู่สถานพินิจฯ หลุยส์ยอมรับอดีตในเรื่องบริเวณที่ถูกจำกัด แต่ตน ก็ยังคงประพฤติตัวเช่นเดิมไม่เห็นว่าจะต้องเปลี่ยนอะไรในการดำรงชีวิตโดยเฉพาะความคิด เรื่องที่ ทำให้หลุยส์ รู้สึกว่าเจ็บปวดรวดร้าวมากที่สุดในชีวิตก็คือ การถูกดำเนินคดีนี้ หลุยส์คิดว่าการ กระทำความผิดในคดีนี้ คือ ตนเองเป็นผู้ก่อเรื่องทั้งหมด เป็นเพราะความใจร้อน ทั้งๆที่ไม่มีสาเหตุ โกรธเคืองกับนายเขี้ยวมาก่อน สาเหตุที่ทำก็เพราะแค้นนายเขี้ยวเรียนอยู่ที่เทคโนโลยีบี ถ้าหาก ย้อนเวลากลับไปได้ จะไม่ทำเช่นนั้น

หลุยส์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคดีนี้ว่า ถ้าวันนั้นไม่ใช่วันสถาปนาโรงเรียน และ ไม่มีมิดิตติดตัวไปด้วยก็คงจะไม่เกิดเรื่องขึ้น

หลุยส์ มีความไฝฝืนว่าหากพ้นโทษแล้วจะเรียนให้จบ ปวช. และจะไม่ทำให้ แม่เสียใจ

กรณีศึกษาที่ 13 จังหวัดนนทบุรี

ชื่อ นายแมน (นามสมมติ)

ข้อหา ฆ่าโดยไม่เจตนา

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 17 ปี 6 เดือน ขณะกระทำผิดอายุ 17 ปี 3 เดือน จบการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากโรงเรียนวัดไชยมงคล เขตรองเมือง กรุงเทพฯ ที่อยู่อาศัยเดิมคือตกรอก หลังวัดช่างแสง ถนนพระราม 1 เขตรองเมือง กรุงเทพฯ อาชีพรับจ้างทั่วไป สถานภาพมีแฟน สาวอายุ 17 ปี อาชีพโคโยตีอยู่ในหมู่บ้านแห่งหนึ่งในจังหวัดนนทบุรี พักอาศัยอยู่ด้วยกันที่จังหวัด นนทบุรี

พ่อจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนแม่ไม่ทราบว่าจะจบการศึกษาชั้นใด พ่อ ประกอบอาชีพรับจ้าง ส่วนแม่ไม่ทราบว่าจะประกอบอาชีพใด พ่อกับแม่เลิกกันเมื่อแมนยังเด็ก โดย

แมนได้อาศัยอยู่กับพ่อ ย่าและน้องสาว แมนมีพี่น้องร่วมพ่อแม่เดียวกัน 2 คน ประกอบด้วยน้องสาว 1 คน แมนเป็นลูกคนโตของครอบครัว

ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่เป็นในลักษณะแยกกันอยู่ โดยแมนได้อาศัยอยู่กับพ่อ มีความสัมพันธ์รักใคร่เป็นห่วงกันระหว่างกันเป็นอย่างดี ส่วนแม่ก็ไม่ได้กลับมาหาแมนอีกเลยซึ่งแมนก็ไม่ได้คิดอะไรมาก ความสัมพันธ์กันน้องไม่ราบรื่นนักมักจะทะเลาะกันบ่อยในเรื่องทั่วไปไม่ค่อยมีความรักใคร่สามัคคีกันในหมู่พี่น้อง ส่วนความสัมพันธ์กับญาติคือย่าก็เป็นไปด้วยดีโดยย่าจะคอยช่วยเหลือดูแลให้เงินใช้และทำอาหารให้รับประทานเป็นประจำ แมนกล่าวว่าเขารู้สึกมีความอบอุ่นเป็นอย่างมากที่ได้อยู่บ้าน

ที่บ้านฐานะทางเศรษฐกิจภายในครอบครัวของแมนก่อนจะถูกจับกุมเป็นไปในลักษณะพอมือพอกิน แมนมีรายได้เป็นค่าใช้จ่ายมาจากพ่อทุกวันๆละ 100 บาท โดยได้รับ โดยแมนจะนำเงินไปซื้อยาเสพติดและเที่ยวตามศูนย์การค้า วิธีการในการได้มาซึ่งทรัพย์สินคือ การขอจากพ่อและ ย่า ความต้องการทรัพย์สินของแมนคือการนำเงินไปเที่ยวเตร่และเสพยาเสพติดกับเพื่อน ๆ

ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิด

เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2549 เวลา 14.00 นาฬิกา ขณะที่แมนพักอยู่ที่ห้องพัก แพลต แป้ง (ผู้ตาย) ซึ่งเป็นแฟนสาวกับแมนได้โทรศัพท์มาบอกแมนว่า "ให้นำเนื้อแดดเดียวที่อยู่ในตู้เย็นออกมาตากแดด" กลับจากทำงานแล้วจะมาทำให้กิน แมนจึงรีบกระโดดหรือรีบทำตามที่แป้งสั่งด้วยความรัก แป้งมีอาชีพเป็นโคโยตีอยู่ในผับแห่งหนึ่งในจังหวัดนนทบุรี จะต้องเลิกงานประมาณ 02.00 นาฬิกา ในวันเกิดเหตุแป้งยังไม่กลับมาตามนัดเพื่อทำเนื้อแดดเดียวรับประทานกัน เป็นเหตุให้แมนน้อยใจ จึงออกไปหาเพื่อนซึ่งพักอยู่ KF แมนชั้น ห่างจากแพลตประมาณ 200 เมตร แมนกับเพื่อนนั่งดื่มเบียร์กันจนกระทั่งเวลาประมาณ 03.00 นาฬิกา แป้งเดินมาตามแมนให้กลับไปยังห้องพัก แมนยังน้อยใจที่แป้งอยู่จึงไม่กลับไป โดยให้แป้งกลับไปก่อน จากนั้นประมาณ 30 นาที แมนจึงกลับไปห้องพัก

เมื่อกลับไปถึงห้องพัก แป้งทำท่าทางไม่สนใจแมน แมนยิ่งน้อยใจมากขึ้นคิดว่าแป้ง แล้วเดินไปเอาเนื้อแดดเดียวที่ตากไว้โยนทิ้งไปทางระเบียงด้านหลังห้องพัก แป้งไม่พอใจบังคับให้แมนไปเก็บเนื้อแดดเดียว แต่แมนไม่ยอม แป้งจึงผลักแมนล้มลงที่เตียง กระโดดขึ้นค่อมทับบนหน้าอกของแมนใช้มือทั้งสองข้างบีบคอ แมนผลักแป้งลงกับพื้นและตอยตั้งจุกจนเลือดกำเดาออก แล้วแป้งวิ่งไปเอามีดทำครัวปลายตัดมีคมด้านเดียว ใบมีดกว้าง 3 นิ้ว ยาว 11 นิ้ว ถือมาด้วยมือข้างขวา เลือดจะพ่นแมน แมนจึงวิ่งไปหยิบมีดปลายแหลมมีคมด้านเดียวยาว 10 นิ้ว ที่

วางอยู่ในห้องพัก จ้วงแทงไปที่แบ่งหนึ่งครั้งถูกที่บริเวณหน้าอก แขนตกใจและเมื่อได้สติจึงรีบอุ้มแบ่งส่งโรงพยาบาล แต่แบ่งเสียชีวิตแล้ว แมนเข้ามามอบตัวต่อพนักงานสอบสวน คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาในชั้นศาล

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด

วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

สภาพแวดล้อมบริเวณบ้านเป็นลักษณะชุมชนแออัดเป็นเขตที่คนอยู่อาศัยจำนวนมากที่มาจากหลายสาขาอาชีพ มีกองขยะส่งกลิ่นเหม็น น้ำเน่า เสียงดัง เป็นแหล่งขายยาเสพติด บ่อนการพนัน ร้านจำหน่ายสุรา และโต๊ะสนุกเกอร์ และยังอยู่ติดกับโรงเรียนและวัดความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านเป็นไปในลักษณะวุ่นวายชอบยุ่งเรื่องส่วนตัวของกันและกัน มีการทะเลาะเบาะแว้งกันประจำ

การคบเพื่อน

แมนมีเพื่อนสนิทอยู่ 2 คน แต่ละคนมีความประพฤติคล้ายกับแมน เป็นเพื่อนที่อยู่ใกล้ในบ้าน และคบกันมาตั้งแต่เด็ก ๆ เรียนหนังสืออยู่ด้วยกัน เพื่อนสนิทบางคนมีความประพฤติไปในทางเกี่ยวข้องกับสิ่งผิดกฎหมาย คือ การขายยาบ้า การเสพยาบ้า ตีมเหล้า การเล่นการพนัน และการเที่ยวกลางคืน ความสัมพันธ์กับเพื่อนของแมนเป็นไปในลักษณะรักใคร่กลมเกลียวสนิทสนมแน่นแฟ้น เช่น ชวนกันหนีโรงเรียน ไปการเที่ยวเตร่ด้วยกัน ทำกิจกรรมร่วมกันทุกอย่าง จะจับกลุ่มเสพยาเสพติดทุกวันบริเวณที่อยู่พักอาศัยของเพื่อนและชวนกันไปเดินตามห้างสรรพสินค้า

ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย

แมนเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมครั้งแรกเมื่ออายุ 14 ปี ในข้อหาครอบครองยาเสพติด (กัญชา) หลังจากนั้นได้รับการประกันตัว และศาลมีคำพิพากษาให้ปล่อยตัว ภายหลังถูกจับในข้อหาครอบครองยาเสพติด (ยาบ้า) ถูกศาลส่งให้อยู่ในสถานฝึกและอบรม 3 เดือน

แมนเล่าว่าครั้งหนึ่งตนได้มีโอกาสคุยกับเพื่อนนอกกลุ่มคนหนึ่งเจอกันโดยบังเอิญ ขณะรอซื้อยาเสพติดด้วยกัน เขาอายุน้อยกว่าแมน ที่รู้เพราะตอนแรกเขาถามอายุแมนแล้วเล่าให้แมนฟังว่าเขาเคยถูกจับคดีเสพยาติตมาแล้วแต่เพราะเขาเป็นเด็กเลยไม่ติดคุก ศาลพิพากษาให้รอการลงโทษ และคุมประพฤติ 1 ปี รายงานตัวทุก 3 เดือนครั้ง แมนเลยเข้าใจเองว่าแม้กระทำผิดอะไรก็ตามกฎหมายก็ไม่สามารถลงโทษเขาได้

ความรู้สึกหลังการกระทำผิด

แมนอ้างว่ามีความรู้สึกผิด ตรงที่ตนไม่น่าดื่มเบียร์เข้าไปจำนวนมากทำให้มีอาการเมา และน้อยใจที่แบ่งไม่ยอมกลับมาทอดเนื้อแดดเดียวให้รับประทานตามสัญญา ประกอบกับอารมณ์โกรธที่แบ่งเนื้อมัดจะพัน จึงทำร้ายแบ่ง นายแมนยืนยันว่าที่ทำไปไม่มีเจตนาฆ่า

เรื่องที่ทำให้แมนเจ็บปวดตรวดร้าวที่สุดคือการกระทำผิดในคดีนี้

กรณีศึกษาที่ 14 จังหวัดนนทบุรี
ชื่อ นายแก้ว (นามสมมติ)
ข้อหา ทำร้ายร่างกาย

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 17 ปี 3 เดือน ขณะกระทำผิดอายุ 17 เดือน ถูกจับกุมข้อหาทำร้ายร่างกาย นับถือศาสนาพุทธ มีภูมิลำเนาอยู่ที่อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนในชุมชนที่พักอาศัยแห่งหนึ่งใน กทม. ย้ายมาเมืองเซตติดต่อกับจังหวัดนนทบุรี

แก้วมีผลการเรียนไม่ดี เนื่องจากหัวสมองไม่ดี และไม่ชอบวิชาสามัญทั่วไปที่เรียน ประกอบกับมีความเบื่อหน่ายในการเรียนอย่างมาก แต่ที่บ้านสนับสนุนและมีความต้องการให้เรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น เนื่องจากในวัยเด็กพ่อแม่ไม่มีโอกาสได้เรียนสูง เนื่องจากฐานะทางบ้านของแต่ละฝ่ายไม่ดี แก้วจึงไม่อยากขัดใจทางบ้านที่ต้องการให้เรียน จึงเลือกเรียนต่อในสายอาชีพโดยกำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 สาขาการชาย ที่โรงเรียนแห่งหนึ่งใน กทม. โดยยังไม่มีการสอบวัดผลความรู้ก่อนที่กระทำผิดและถูกจับกุม

พ่อของแก้ว อายุ 35 ปี เป็นชาวจังหวัดนนทบุรี จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนวัดแห่งหนึ่ง ส่วนแม่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากจังหวัดขอนแก่น แม่รู้จักกับพ่อที่ กรุงเทพมหานคร หลังจากที่แต่งงานกันได้ย้ายมาอยู่ที่บ้านของปู่ จังหวัดนนทบุรี

หลังจากที่พ่อกับแม่สมรสกัน พ่อกับแม่ร่วมกันประกอบอาชีพทำสวนผักในที่ดินที่ปรับเป็นแปลงปลูกผักและปลูกพืชหมุนเวียนตามฤดูกาล โดยในแปลงที่ปลูกจะยกเป็นร่องปลูก 7 ร่อง มีรายได้ประมาณ 6,000 - 7,000 บาทต่อเดือน ซึ่งถือว่ามีความฐานะยากจนมาก พ่อกับแม่จะให้เงินแก้วเดือนละประมาณ 1,000 บาท ต้องใช้อย่างประหยัด

ในบ้านอยู่กันเป็นหลักขณะเป็นครอบครัวใหญ่ประกอบด้วย ลุง ป้า น้า พ่อ แม่ ลูกหลาน รวม 10 คน ที่บ้านพ่อ และลุงจะสูบบุหรี่ และมักชวนเพื่อนมาร่วมดื่มสุราที่บ้าน ครั้งละประมาณ 2-3 คน เป็นประจำ เมื่อเมาสุรามักจะพูดไม่รู้เรื่อง เสียงดังเอะอะโวยวายทุกครั้ง แก้วมีน้องสาวร่วมพ่อแม่เดียวกันอีก 1 คน อายุ 5 ขวบ พ่อแม่มักจะให้แก้วดูแลน้องสาวเป็นประจำ เมื่อออกไปทำงาน ทำให้แก้วรู้สึกผูกพันกับครอบครัว รู้สึกมีความอบอุ่นมั่นคงเมื่อได้อยู่กับครอบครัวที่เป็นครอบครัวใหญ่ แม่ในบางครั้งจะรู้สึกวุ่นวายบ้านเป็นบางครั้ง แต่ก็มีความรู้สึกดีที่ว่าที่แยกเป็นครอบครัวเล็ก ๆ

ครอบครัวแก้วมีอาชีพทำสวน ปลูกผักประเภทต่าง ๆ หมุนเวียนเปลี่ยนไปตลอดปี ตามฤดูกาล เช่น ผักบุ้ง ผักคะน้า ผักกวางตุ้ง ฯลฯ บนที่ดินของตัวเองซึ่งได้รับการแบ่งมาจากปู่จำนวน 1 แปลง (มีพื้นที่การปลูก 7 ไร่ใหญ่ แต่ไม่ทราบว่ามีเนื้อที่ทั้งหมดเท่าไร) เวลาผักต่าง ๆ โตเต็มที่ จะมีผู้มารับซื้อที่สวน มีรายได้ต่อปีโดยหักค่าใช้จ่ายทั้งหมดแล้วประมาณ 75,000 - 80,000 บาท หรือเดือนละประมาณ 6,000-6,500 บาท แก้วจะใช้เวลารว่างจากการเรียนมาช่วยพ่อกับแม่ ทำสวนเป็นครั้งคราว และจะได้รับค่าใช้จายมาโรงเรียนจากพ่อกับแม่ ประมาณเดือนละ 1,000 บาท

สภาพบ้านพักเป็นบ้านส่วนตัวซึ่งได้รับมรดกจากคุณปู่ ภายในบ้านมีความเป็นอยู่แบบครอบครัวขยายมีครอบครัวแก้วและญาติพี่น้องอยู่ด้วยกันหลายครอบครัว โดยบ้านที่แก้วพักอาศัยอยู่เป็นบ้านไม้ 2 ชั้น พักอาศัยอยู่ทั้งหมดจำนวน 8 คน ชั้นล่างเป็นห้องโถง 1 ห้อง ห้องส่วนตัวของปู่ 1 ห้อง และห้องส่วนตัวของครอบครัวของลุงอีก 1 ห้อง (ห้องลุงกับป้า) ส่วนชั้นบนมีจำนวน 3 ห้อง ครอบครัวของแก้วพักอยู่ชั้นบน จำนวน 2 ห้อง (พ่อแม่และน้องสาวอยู่รวมกัน 1 ห้อง และห้องส่วนตัวของแก้ว 1 ห้อง) ส่วนอีก 1 ห้อง เป็นห้องของลูกชายลุงซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้องกับแก้ว (อายุประมาณ 19 ปี) ไกล ๆ บ้านที่พักอาศัยยังมีบ้านหลังใหญ่ 2 ชั้น อีก 1 หลัง มีครอบครัวของป้าและอาพักอาศัยอยู่อีก 2 ครอบครัว (จำนวน 9 คน) บ้านทั้งสองหลังมีลักษณะเป็นบ้านสวนล้อมรอบด้วยต้นไม้ขนาดใหญ่มากมาย ถัดออกไปจะเป็นบริเวณที่ทำสวนผักของครอบครัวและญาติพี่น้อง บ้านของเพื่อนบ้านจะอยู่ไกลกันพอสมควร บ้านแต่ละหลังจะอยู่ห่างกันพอประมาณไม่แออัด เนื่องจากละแวกนั้นส่วนใหญ่มีอาชีพทำสวน และมีแหล่งมั่วสุมเล่นและซื้อขายยาบ้า

ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิด

เมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2549 เวลาประมาณ 14.00 นาฬิกา แก้วนำยาย่าแมลงซึ่งมีสารพิษชนิดมีโรมีลที่มนุษย์หรือสัตว์กินแล้วเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิต ได้ผสมลงในชวดยาแก้ไอให้

นายขวัญดี เนื่องจากโกรธที่นายขวัญเบี้ยวค่าพนันฟุตบอล เมื่อนายขวัญดีแล้วก็เกิดอาการ อาเจียนมากมีเลือดออก แก้วตกใจจึงล้วงคอให้อาเจียนและนำน้ำมาให้ดื่มก็อาเจียนอีก แก้วจึงรีบ ไปบอกให้พ่อของนายขวัญพาส่งโรงพยาบาล แพทย์ล้างท้องได้ทันท่วงที ต่อมาแก้วรับสารภาพว่า เทลสารพิษมีโรมีลดลงไปในยาแก้ไอในปริมาณไม่มาก แต่ต้องการสั่งสอนที่นายขวัญไม่ยอมให้หนี้ พนัน คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาในชั้นศาล

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด

วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

บ้านที่พักอาศัยของแก้วยังมีบ้านหลังใหญ่ 2 ชั้น อีก 1 หลัง มีครอบครัวของป้า และอาพักอาศัยอยู่อีก 2 ครอบครัว (จำนวน 9 คน) บ้านทั้งสองหลังมีลักษณะเป็นบ้านสวน ล้อมรอบด้วยต้นไม้ขนานานชนิดมากมาย ถัดออกไปจะเป็นบริเวณที่ทำสวนผักของครอบครัวและ ญาติพี่น้อง บ้านของเพื่อนบ้านจะอยู่ใกล้กันพอสมควร บ้านแต่ละหลังจะอยู่ห่างกันพอประมาณ ไม่แออัด เนื่องจากละแวกนั้นส่วนใหญ่มีอาชีพทำสวน และมีแหล่งมั่วสุมเสพและซื้อขายยาบ้า

ภายในบ้านเคยมีลูกพี่ลูกน้องของนายแก้ว 1 คน ซึ่งเป็นลูกของลุง ติดยาบ้าและ เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม เมื่อครอบครัวทราบจึงได้พาไปรักษาที่โรงพยาบาลแต่ยังไม่สามารถ เลิกได้ ซึ่งแก้วทราบว่าลูกพี่ลูกน้องมักจะแอบไปเสพยาบ้ากับเพื่อนนอกบ้านเป็นประจำ

แก้วไม่เคยมีเรื่องชกต่อยกับใคร และกลุ่มเพื่อนก็ไม่มีใครฝึกฝึเรื่องการยกพวกตี กัน ส่วนใหญ่จะเสพยาบ้ากับเล่นการพนันฟุตบอล

การคบเพื่อน

แก้วมีเพื่อนที่โรงเรียนหลายคน มักไปเที่ยวด้วยกันบ่อย มีทั้งเพื่อนชายและเพื่อน หญิง เนื่องจากเพื่อนที่เรียนด้วยกันเป็นคนที่เรียนหนังสือไม่เก่งจึงมักชวนกันหนีออกไปเที่ยวกัน เป็นประจำ เพื่อนแก้วบางคนติดยาบ้าและมักจะชวนให้แก้วเสพเป็นประจำ ในช่วงแรกแก้ว พยายามปฏิเสธ ทำให้ไม่สามารถเข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ ระยะเวลาเมื่อเพื่อนชวนเสพก็ลองดูเพื่อจะได้ เข้ากับกลุ่มของเพื่อน ๆ ได้ และหลังจากนั้นก็ได้เสพเรื่อยมา โดยจะนำเงินที่พ่อแม่ให้ใช้จ่ายราย เดือนมาแอบซื้อยาบ้า ต่อมาเพื่อนได้แนะนำแหล่งที่ซื้อยาบ้า นายแก้วจึงแอบมาซื้อไปเสพเองโดย จะเสพประมาณวันละ 1-2 ครั้ง และในเทศกาลสำคัญหรือออกไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ แก้วก็จะดื่ม เหล้าเป็นการสังสรรค์ในกลุ่มเพื่อนเป็นประจำ

แก้วบอกว่า เพื่อนชักชวนให้เล่นการพนันฟุตบอลกับโต๊ะบอล ซึ่งแก้วเล่นการพนันมา 2 ปีแล้ว ได้บ้างเสียบ้าง เลิกไม่ได้ เพราะมีหนี้สินติดพันอยู่ เพื่อนในกลุ่มไม่มีใครชอบมีเรื่องและทะเลาะวิวาท แก้วบอกว่า "คนมีเรื่องชกต่อย คือ คนโง่ เสียเวลาทำมาหากิน "

ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย

แก้วเล่าว่าตนชอบดูโทรทัศน์ และนิตยสารกีฬามาก ตนไม่เคยใส่ใจสื่ออย่างอื่นเลย รวมทั้งไม่เคยมีใครมาบอกมาสอนว่าศีลธรรมกับกฎหมายคืออะไรเป็นอย่างไร แก้วไม่มีความรู้เรื่องกฎหมาย โดยไม่สามารถตอบได้ว่า โทษตามกฎหมายที่จะลงกับเด็กเป็นอย่างไร

ความรู้สึกหลังการกระทำผิด

แก้วอยากเริ่มต้นชีวิตใหม่ อยากมีโอกาสกลับไปเรียนต่อเพื่อจะได้มีสังคมใหม่ที่ตนคิดว่าจะมีความสุขกว่าสังคมที่เป็นอยู่ในสถานพินิจฯ

กรณีศึกษาที่ 15 จังหวัดนนทบุรี

ชื่อ นายใจ (นามสมมติ)

ข้อหา ชุลมุนต่อสู้เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 16 ปี 7 เดือน ขณะกระทำความผิดอายุ 16 ปี 3 เดือน มีพี่น้อง 7 คน นายใจเป็นคนี่ 4 มีพี่ชาย 2 คน พี่สาว 1 คน และมีน้องชาย 1 คน กับน้องสาวอีก 2 คน นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนประจำหมู่บ้าน ไม่มีอาชีพ มีแฟนแล้ว

ใจเกิดในครอบครัวที่ถือว่ามั่งคั่งฐานะทางการเงินดี และมีอันจะกินครอบครัวหนึ่งระดับหมู่บ้าน โดยพ่อและแม่เป็นคนชนบทในพื้นที่แต่งงานอยู่กินกัน พ่อจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นับถือศาสนาพุทธ มีอาชีพทำไร่ทำนา และมีที่ดินทำกินในครอบครัวจำนวนมาก ปกติพ่อเป็นคนใจร้อนไม่ยอมใครง่าย ๆ หากจะพูดดีกับเพื่อนบ้านทุกคนตรงกันข้ามกับแม่ที่เป็นคนใจเย็น ใจดี และบอกกล่าวสั่งสอนลูกทุกคนด้วย ความนุ่มนวล ไม่เหมือนพ่อที่มักจะใช้วิธีบอกกล่าวห้ามปรามลูกด้วยวิธีรุนแรง มีบ่อยครั้งที่ไม่ค่อยลงรอยกับพ่อ พ่อจะใช้วิธีการรุนแรงตีทำร้ายหลายครั้ง แต่แม่และพี่น้องห้ามปรามไว้

การเลี้ยงดูในวัยเด็ก ใจเล่าว่าปกติจะอยู่กับแม่และพี่สาวคนโตเป็นผู้เลี้ยงดู ซึ่งก็เป็นแบบตามใจตลอด ใจก้าวร้าวและตีทำร้ายพี่สาว จนต่อมาพี่สาวจะกลัวใจมากเวลาโกรธ แต่พี่สาวก็รักใจมาก หลังถูกจับกุม พี่สาวก็มาเยี่ยมและปลอบใจให้กำลังใจเสมอ

ส่วนพ่อนั้น ใจไม่ค่อยอยากเข้าหา พ่อมักไม่ค่อยมีเวลาให้ลูก ๆ รวมทั้งใจมากนัก จะยุ่งอยู่กับงานในไร่และนาตลอด แต่นับตั้งแต่จำความได้ช่วงเรียนประถมจนถึงเป็นวัยรุ่น ใจจะเกรงกลัวเหตุชกต่อยกับคนอื่นเป็นประจำ และพ่อเองก็รู้แต่ก็ไม่เห็นว่าการกลัวและลงโทษแต่อย่างใด อีกทั้งไม่เคยสอบถามว่าผิดถูกอย่างไร แต่พ่อจะคอยกำชับใจและพี่น้องทุกคนว่าเกิดเป็นคนต้องสู้คน อย่ายอมใครง่าย ๆ โดยเฉพาะหากไม่ผิดและถูกดูหมิ่นยิ่งต้องสู้เลย

พอกับแม่ไม่เคยทะเลาะกันรุนแรง จะมีบ้างก็เป็นเรื่องเล็กน้อย พ่อมีอำนาจตัดสินใจในครอบครัวทุก ๆ เรื่อง แม่เองก็ช่วยงานในไร่บ้างแต่ก็ไม่มากนักเพราะสุขภาพแม่ไม่ค่อยแข็งแรงมาแต่ใจจำความได้ ส่วนมากแม่จะหารายได้เข้าบ้านด้วยการนำเงินออกให้ชาวบ้านกู้ยืมเป็นส่วนใหญ่

ในครอบครัวใจ นอกจากพ่อแม่และพี่น้อง และยังมีย่าร่วมพักอาศัยอยู่ด้วย และย่าจะรักและตามใจมากเหมือนกัน

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวถือว่าราบรื่น พ่อแม่และย่าไม่เคยขัดแย้งกันและรักลูก ๆ หลานเท่าเทียมกันทุกคน ส่วนใจกับพี่น้องก็เข้ากันได้ดี ไม่เคยทะเลาะวิวาทกันรุนแรงหรือทำร้ายกัน จะมีเพียงใจเท่านั้นที่ชอบแกล้งและทำร้ายพี่สาวเป็นประจำ แต่ก็ทำในเวลาโกรธหรือถูกขัดใจเท่านั้น

ครอบครัวใจ ถือว่ามีฐานะดีในระดับชาวบ้านด้วยกัน ใจถูกเลี้ยงดูแบบตา ชอบปล่อยปะละเลยตามแบบวิถีชาวบ้านชนบททั่วไปที่พ่อแม่มักจะทำงานในไร่สวนเป็นหลัก

ใจเป็นคนเจ้าอารมณ์ ถูกขัดใจไม่ได้ถือเป็นบุคลิกของใจตั้งแต่ในวัยเด็ก ของเล่นแบบเด็กผู้ชายไม่ว่าจะเป็นรถ ปืน มีให้ตลอด จนกระทั่งเข้าเรียนใจก็มีพฤติกรรมเอาแต่ใจตนเอง และใจร้อนจนก่อเหตุชกตีเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนบ่อยครั้ง

ใจไม่เคยประกอบอาชีพเป็นหลักเป็นแหล่ง หลังจากจบการศึกษาชั้น ป.6 ออกมาอยู่กับครอบครัวไปช่วยงานในไร่นากับพ่อก็ไม่เป็นชิ้นเป็นอัน บางวันก็หนีไปเที่ยวเตร่กับกลุ่มเพื่อนฝูง และพ่อเองก็ไม่ค่อยจะคาดหวังในการช่วยงานจากใจแต่อย่างใด ด้วยมีพวกพี่น้องและจ้างแรงงานจากชาวบ้านช่วยงานอยู่แล้ว

ใจไม่เคยเข้าวัดทำบุญ ไม่เคยมีหลักธรรมใดในการยึดเหนี่ยวดำรงชีวิต อีกทั้งไม่เคยมีและนับถือเครื่องรางของขลัง และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ใดมาก่อนแต่อย่างใด

ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิด

เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2549 เวลาประมาณ 22.00 นาฬิกา ใจกับเพื่อนรวม 6 คน ใช้รถจักรยานยนต์ 3 คัน เป็นยานพาหนะขับซิ่งเที่ยวเล่นไปถึงบริเวณลานจอดรถหน้าห้างโลตัส มีกลุ่มวัยรุ่นประมาณ 20 คน อยู่ในบริเวณดังกล่าวด้วย ในเวลาไล่เลี่ยกันมีชายวัยรุ่นคนหนึ่งเดินออกมาจากกลุ่มแล้วใช้อาวุธปืนยิงมาที่กลุ่มนายใจหลายนัดแต่กระสุนปืนด้าน ได้ยินเสียงดัง "แชะ แชะ แชะ" จากนั้นกลุ่มวัยรุ่นดังกล่าวพากันขึ้นรถแท็กซี่และรถจักรยานยนต์ออกจากห้างดังกล่าวไป สักครู่ฝ่ายของใจก็พากันขับรถจักรยานยนต์กลับบ้านไปเพื่อไปเตรียมอาวุธ ต่อมาในวันเดียวกันเวลา 00.20 นาฬิกา ใจพร้อมกับเพื่อนกลุ่มเดิมพร้อมอาวุธครบมือ ได้แก่ ระเบิดขวด ปืนปากกา และดาบซามูไร เดินทางมาที่โลตัสพบกลุ่มวัยรุ่นประมาณ 5 คน ด้วยความแค้นตะโกนออกไปว่า "มึงแน่นักไซ้ไหม" จากนั้นเพื่อนของใจควักปืนปากกาที่เตรียมมายิงใส่กลุ่มวัยรุ่นดังกล่าวเป็นเหตุให้มีบุคคลถึงแก่ความตาย ภายหลังต่อมาความปรากฏว่าผู้ตายไม่ใช่กลุ่มวัยรุ่นที่ยิงปืนเข้าใส่

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิด

วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

ก่อนคดีนี้ใจไม่เคยก่อเหตุฆ่าผู้ใดมาก่อน จะมีบ้างก็เป็นเพียงชกต่อยกันตามประสาเด็กในวัยเรียน ซึ่งจะก่อเหตุในลักษณะนี้เป็นประจำ ส่วนสาเหตุก็มาจากการวิวาทและหยามศักดิ์ศรีกัน ต่อมาอายุช่วง 14-15 ปี ส่วนมากจะร่วมกับเพื่อนตีมสุราไปเที่ยวในงานรื่นเริงต่าง ๆ และก็มีเหตุวิวาทกับวัยรุ่นกลุ่มอื่น แต่เรื่องก็ไม่เคยถึงตำรวจหรือดำเนินคดีขึ้นโรงขึ้นศาลแต่อย่างใด

เพื่อนๆในกลุ่ม มีอาวุธไว้พกพา เช่น อาวุธปืน ใครมีปืนจะดูเท่ดีมาก ตอนเย็นมักจะไปรวมตัวกันที่สวนสาธารณะ นั่งคุยกันและตีมสุรา ใจสูบบุหรี่วันละประมาณ 20 ตัว ใจรู้สึกชินชากับความรุนแรง เนื่องจากเป็นการทำร้ายร่างกายกันเป็นเรื่องธรรมดาของลูกผู้ชายและเท่

ใจรับรู้ข่าวสารได้โดยทางโทรทัศน์และวิทยุเท่านั้น ส่วนสื่อประเภทอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งพิมพ์หนังสือต่าง ๆ ไม่เคยให้ความสนใจเลย ภาพเหตุการณ์รุนแรงเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายหรือฆ่ากันนั้น ใจรับว่าได้รับรู้บ้างทางโทรทัศน์ และข่าวทางวิทยุ หรือภาพยนตร์ที่ฉายตามงานวัดและงานรื่นเริงต่าง ๆ แต่ใจก็ไม่เคยคิดว่าจะเอามาเป็นแบบอย่าง

การคบเพื่อน

ใจเข้าศึกษาชั้นป.1-ป.6 ที่โรงเรียนประจำหมู่บ้าน ซึ่งถือเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ โดยมีนักเรียนประมาณ 600 คน และครูประมาณ 30 คน ระดับการเรียนของใจอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง และมีพฤติกรรมชักชวนเพื่อนหนีเรียนออกเที่ยวประจำถือเป็นกลุ่มเกเรประจำห้องเรียน และโรงเรียน แต่ใจให้ความเห็นว่า ครูไม่เคยอยากจะสนใจกับกลุ่มเพื่อน อีกทั้งใจเองไม่เคยเข้าปรึกษาครูในยามมีปัญหา จะมีบ้างก็ตอนก่อเหตุชกตีกันซึ่งก็จะถูกครูตีลงโทษ

เกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนนั้น ใจมีเพื่อนที่คบหากันในช่วงที่เป็นนักเรียนจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะมีแนวทางคล้าย ๆ กันโดยชอบหนีเรียน เกียจคร้าน และหลังจากจบการศึกษาชั้นป.6 ใจไม่เคยมีความคิดที่จะศึกษาต่อ จึงอาศัยอยู่กับครอบครัวช่วยงานในไร่กับพ่อบ้าง และออกเที่ยวเตร่กับเพื่อนกลุ่มสมัยเรียน และไม่ได้ศึกษาเช่นกัน ตามห้างสรรพสินค้า และ งานในหมู่บ้าน ส่วนมากก็จะดื่มสุรา และมีเรื่องชกต่อยกับกลุ่มวัยรุ่นอื่นอยู่เป็นประจำ

ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย

ใจกระทำความผิดมาแล้ว 4 ครั้งในข้อหาความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ร่วมกันชิงทรัพย์และความผิดฐานปล้นทรัพย์ เท่าที่จำได้ส่วนใหญ่ศาลพิพากษาให้ฝึกอบรม

ใจ มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน เป็นอย่างดี เนื่องจากถูกดำเนินคดีมาแล้วหลายครั้ง ได้รับรู้เกี่ยวกับเรื่องอัตราโทษที่ใช้กับเด็ก จากทั้ง ตำรวจ อัยการ ศาล โดยนายใจ ไม่เคยเกรงกลัวกฎหมาย โดยกล่าวว่า " อย่างมากก็เอาไปฝึกอบรม เพราะเด็กทำผิดแล้วไม่ติดคุก"

ความรู้สึกหลังการกระทำผิด

ใจคิดว่าความผิดครั้งนี้เป็นเพราะไปเที่ยวกับเพื่อน ถ้าสามารถย้อนเหตุการณ์กลับไปได้จะไม่ไปกับเพื่อนเด็ดขาด และจะไม่คบกับเพื่อนกลุ่มนี้ด้วย

เหตุการณ์ในครั้งนี้ใจรู้สึกเสียใจที่ทำให้พ่อแม่ย่าและพี่สาวเสียใจ ใจไม่มีความไฝฝืนอยากจะเป็นอะไร

หากพ้นโทษแล้วจะกลับไปทำงานกับพ่อเหมือนเดิม

ข้อเสนอแนะของใจ ก็คือ การคบเพื่อน อย่าคบเพื่อนเกเร

กรณีศึกษาที่ 16 จังหวัดสมุทรปราการ
ชื่อ นายอืด (นามสมมติ)
ข้อหา ร่วมกันฆ่า

ข้อมูลทั่วไป

ผู้ชายไทย อายุ 17 ปี รูปร่างสันทัด สูงประมาณ 165 เซนติเมตร น้ำหนัก 60 กิโลกรัม แข็งแรง ผิวดำแดง ใบหน้ารูปเหลี่ยม เส้นผมหยิก จมูกแบน ปากหนา มีแฟนแล้ว

พ่อแม่หย่าร้างกัน ตั้งแต่อืด อายุ 14 ปี โดยพ่อไปมีภรรยาใหม่ ส่วนแม่ก็ไปมีสามีใหม่ อืดมีพี่น้อง 4 คน อืดเป็นคนโต มีน้องสาว 3 คน อืดจะไปเยี่ยมแม่บ้าง พ่อกับแม่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป

ในขณะที่อยู่กับพ่อแม่ อืดจะเป็นผู้ช่วยเหลือรับจ้างทั่วไป หาเลี้ยงน้อง ๆ ขณะที่ย่าร้างแล้ว น้อง ๆ 3 คน ได้แยกย้ายไปอยู่กับญาติของพ่อและแม่ไม่ได้อยู่กับอืด น้อง ๆ ของอืดไม่ทราบว่าจะไปทำงานอะไร

อืดเกิดจากครอบครัวที่มีปัญหาคือพ่อแม่แยกทางกัน สมาชิกภายในครอบครัวต่างคนต่างไป ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอน ถูกละเลยจากคนในครอบครัว ไม่มีความผูกพันกันภายในครอบครัว และสังคม ขาดความอบอุ่น เมื่อมีสิ่งมากระตุ้นให้กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งก็จะทำตามไปที่ตนเองต้องการ โดยไม่คำนึงถึงกฎระเบียบของสังคม รวมทั้งกฎหมาย

ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิด

เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2549 เวลา 16.00 นาฬิกา ในขณะที่อืดได้เลิกงานออกกะกับเพื่อนอีก 2 คน ที่เช่าแฟลตที่เดียวกัน และไม่ได้เข้ากะอีกในวันนั้น จึงได้ชักชวนเพื่อน ๆ กันไปดื่มสุราเป็นประจำ บริเวณปากซอยเช่าแฟลต ซึ่งจะดื่มสุรากันเป็นประจำ ถ้าเลิกงานช่วงเวลา 16.00 นาฬิกา ตลอด และจะขบนั่งดูผู้หญิงไป และเอามาพูดกันในวงสุรา วิจารณ์ผู้หญิงถึงรูปร่างสัดส่วนกันอย่างสนุกสนานจนกระทั่งเวลาประมาณ 20.30 นาฬิกา ได้มีผู้หญิงอายุประมาณ 25 ปี เดินเข้ามาในซอยข้าง ๆ ร้านที่อืดกับเพื่อน ๆ นั่งดื่มสุรากันอยู่ แต่งกายรัดรูปกระโปรงสั้นมากและมองมาที่โต๊ะที่อืดกับเพื่อนนั่งอยู่และยิ้มมาให้ ซึ่งไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ดังนั้นอืดกับเพื่อน ๆ จึงได้เดินตามเข้าไปในซอยเปลี่ยวและได้จุดกระซอกเข้าไปในพงหญ้าข้างทางและร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราจนสำเร็จความใคร่ทุกคน แล้วก่อนที่จะปล่อยตัวไป ได้บังคับขู่เชือด ว่าถ้าไปแจ้งความจะตามไปฆ่าให้ตาย เนื่องจากคิดว่าผู้หญิงคงไม่กล้าไปแจ้งความ เพราะผู้เสียหายจะ

อับอายและไม่มีใครรู้เห็นในการกระทำ แต่ผู้เสียหายบอกว่าจะไปแจ้งความ อี๊ดและเพื่อน ๆ จึงร่วมกันบีบบคอผู้เสียหาย จนถึงแก่ความตาย อี๊ดถูกตำรวจจับกุมดำเนินคดี

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด

วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

ก่อนกระทำผิด อี๊ดพักอาศัยอยู่ที่แฟลตร่วมกับเพื่อนที่ทำงานเดียวกัน 3 คน สถานที่ทำงานที่โรงงานทำกระเบื้องปูพื้น อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ โดยได้ค่าจ้างเดือนละ 3,800 บาท จ่ายค่าเช่าแฟลตอยู่ร่วมกับเพื่อน จ่ายค่าเช่าเดือนละ 500 บาท โดยเข้าทำงานเป็นกะ กะละ 8 ชั่วโมง เวลาทำงานไม่แน่นอนว่าจะทำงานช่วงกลางวัน หรือกลางคืน แล้วแต่การหมุนเวียนในรอบอาทิตย์ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนในอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ หลังจากนั้นออกมาหางานทำ ชอบเที่ยวกลางคืน สูบบุหรี่ ดื่มสุราเป็นประจำ

การคบเพื่อน

ในกรณีนี้ อี๊ดได้ใช้เวลาหลังจากเลิกทำงาน ชอบเข้าไปมั่วสุมกับอบายมุข เสพสุรา คบเพื่อนไม่ดี ชอบดูผู้หญิงแต่งตัวโป๊ แล้วนำมาจินตนาการทางเพศ จนชักชวนกันกระทำ ความผิดดังกล่าว ซึ่งถ้าหากอี๊ดได้ใช้เวลาว่างหลังเลิกทำงานไปสนใจในเรื่องของการออกกำลังกาย เล่นกีฬาหรือเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมต่าง ๆ ก็จะมีความผูกมัดทางสังคม การฝ่าฝืนกฎหมาย กฎระเบียบทางสังคมก็จะไม่เกิดขึ้น

ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย

อี๊ด ไม่มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน อี๊ดกลัวติดคุก และกฎหมาย จึงได้ลงมือฆ่าผู้เสียหายเพราะปกปิดอำพรางคดี

ความรู้สึกหลังการกระทำผิด

ความรู้สึกแรกที่กระทำผิดคือ ความกลัวจะติดคุก

ถ้าสามารถย้อนเหตุการณ์นั้นได้ อี๊ดจะไม่ไปนั่งดื่มเหล้ากับเพื่อนเด็ดขาด ทำให้ขาดสติ ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้

อี๊ดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคดีนี้ว่า ไม่ควรดื่มสุรา เพราะทำให้ไม่มีสติว่าทำอะไรลงไป

อึดมีความไฝฝืนว่าหากพ้นโทษแล้วจะเรียนไปทำงานต่อ

อึดไม่มีข้อเสนอแนะใดๆที่จะแก้ไขไม่ให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดนั้น

กรณีศึกษาที่ 17 จังหวัดสมุทรปราการ

ชื่อ นายเพชร (นามสมมติ)

ข้อหา ร่วมกันพยายามฆ่า

ข้อมูลทั่วไป

อายุ 17 ปี 2 เดือน รูปร่างสันทัด สูงประมาณ 162 ซม. ผิวดำแดง อายุขณะกระทำความผิด 17 ปี นับถือศาสนาพุทธ ภูมิลำเนาเดิมจังหวัดสมุทรปราการ จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีแฟนแล้ว

เพชร มีพี่น้องครอบครัวเดียวกันรวมทั้งเพชรด้วย จำนวน 3 คน เพชรเป็นคนกลางหรือคนที่ 2 พ่อมีอายุประมาณ 42 ปี ประกอบอาชีพรับจ้างขับรถแท็กซี่ อยู่ย่านท่าเรือคลองเตย มีรายได้ประมาณ 15,000 บาท /เดือน มีรายได้เสริมจากการรับจ้างส่งของไปต่างจังหวัดซึ่งเป็นรายได้ที่ไม่แน่นอน พ่อ จบการศึกษาระดับประถม 4 แม่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ส่วนแม่มีได้ทำงานเป็นแม่บ้านจึงไม่มีรายได้อะไร

สำหรับรายได้ของเพชรได้จากการขอพ่อเป็นครั้งคราวไม่แน่นอน และส่วนใหญ่พ่อจะให้ขณะเพชรไปช่วยส่งของยังต่างจังหวัด แต่เพชรจะไม่ค่อยขอเพราะพ่อไม่ค่อยมีเงิน โดยเพชรบอกว่าจะเป็นฝ่ายให้มากกว่าขอ ภายหลังจากอยู่กับแฟนแล้วมีรายได้จากการช่วยแม่แฟนเสิร์ฟอาหารเป็นครั้งคราวแล้วแต่แฟนจะขอและนำมาแบ่งให้ในลักษณะกินอยู่ด้วยกันจนครอบครัว

การศึกษาของพ่อแม่ของเพชรเพียงชั้น ป.4 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ เป็นเหตุให้พ่อต้องไปทำงานรับจ้างขับรถ ค่อนข้างจะมีรายได้น้อย และหลายคราวที่ต้องเดินทางไปต่างจังหวัด จึงเป็นต้นเหตุให้มีเวลาดูแลอบรมบุตรไม่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแม่ของเพชร ซึ่งมีได้ทำงานจึงไม่มีรายได้มาช่วยจุนเจือครอบครัว เป็นเหตุให้ครอบครัวค่อนข้างมีรายได้น้อย

เพชร จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขณะกระทำความผิดเรียนอยู่ระดับ ปวช. ออกจากโรงเรียนเพราะถูกดำเนินคดี เพชรบอกว่าเหตุที่ไม่เรียนต่อเพราะพ่อแม่ไม่มีเงินส่งเสีย และเพชรไม่อยากเรียนด้วย

ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิด

เพชรกับเพื่อนรวม 40 คน ซึ่งศึกษาอยู่ในเทคโนโลยีแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ ระหว่างทางพบกลุ่มวัยรุ่นต่างสถาบันยืนรอรถโดยสารประมาณ 5 คน เพชรกระโดดลงไปที่ป้ายรถโดยสาร ตะโกนว่า "เฮ้ยหยุด กูอยากได้" แล้วบังคับให้กลุ่มวัยรุ่นถอดเสื้อ ซีโอป แหวนรุ่น และหัวเข็มขัด นักศึกษากลุ่มรุ่นไม่ยินยอม กลุ่มเพชรกับเพื่อนจึงใช้มีดสปราดาร์ฟัน ถูกที่หน้าอกของวัยรุ่นคนหนึ่ง มีเพื่อนของเพชรไม่รู้ว่าใครยิงใส่เข้ากลุ่มวัยรุ่นต่างสถาบันด้วยกัน 6 นัด เป็นเหตุให้มีผู้ถึงแก่ความตาย 1 คน แล้วพวกของเพชรวิ่งหลบหนีไป ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจจับตัวมาดำเนินคดี อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด

วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

เพชร มีนิสัยค่อนข้างดีอรันกับแม่ชอบออกไปเที่ยวเตร่เล่นสนุกเกอร์อยู่กับเพื่อนตามละแวกบ้านพักอาศัย สิบวันละประมาณ 20 มวน ดื่มสุรบ้างเป็นบางครั้ง ชอบเที่ยวเตร่ตามสถานบันเทิงเป็นครั้งคราว เพชร พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ที่บ้านมีลักษณะเป็นบ้านไม้ชั้นเดียวหลังคามุงกระเบื้องตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนที่พักอาศัย ที่บ้านมีกลุ่มวัยรุ่นจับกลุ่มมั่วสุม บุคคลในครอบครัวไม่มีผู้ใดเคยถูกจับกุมดำเนินคดีอาญาใด ๆ มาก่อน

เพชรเห็นว่าการแสดงอำนาจบาตใหญ่ด้วยความคึกคะนอง เพื่อให้นักศึกษาต่างสถาบันที่มีเรื่องทะเลาะวิวาทกับเพชรเห็นว่าตนเป็นคนเก่ง ตามนิสัยวัยรุ่นที่เล็ดร่อนเท่านั้น มิได้มุ่งหมายที่จะปล้นทรัพย์

การคบเพื่อน

เพชรเคยจรรู้การเรียน ระหว่างเรียนอยู่ ปวช. ทำงานรับจ้างบ้างเป็นครั้งคราว ได้ค่าจ้างวันละ 200 บาท คบเพื่อนหลายคนชอบจับกลุ่มไปเที่ยวเตร่ นอนค้างคืนตามบ้านเพื่อนบ่อยครั้ง หากไม่นอนค้างคืนก็จะกลับเข้าบ้านในเวลาประมาณเกือบรุ่งเช้า โดยจะนั่งสนทนาเล่นกับเพื่อน ๆ หลายคน แม็กจะตักเตือนเป็นประจำเรื่องการเที่ยวเตร่ แต่เพชรก็ไม่เชื่อฟังแม่เลย จนกระทั่งเพชรไปเที่ยวเตร่กับเพื่อน และได้ไปร่วมกันปล้นโทรศัพท์เคลื่อนที่ และกระเป๋าของผู้เสียหายรายหนึ่ง และต่อมาถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจติดตามจับกุมตัวมาดำเนินคดีแรกในข้อหาปล้นทรัพย์

ก่อนเพชรกระทำผิดคดีนี้ เพชรอาศัยอยู่กับแฟนที่บ้านแม่แฟน โดยไปอยู่อาศัยเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2547

ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย

เพชรถูกจับกุมดำเนินคดีรวมทั้งสิ้น 3 คดี ปล้นทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ และคดีนี้ เพชรมีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาสำหรับเด็กและเยาวชน จากประสบการณ์ของตัวเองและเพื่อนที่เคยพันโทษมาก่อน เนื่องจากทั้ง 2 คดีดังกล่าวศาลคุมประพฤติและให้ส่งไปฝึกอบรม ทำให้คิดว่ากฎหมายไม่มีอะไรและไม่เอาเรื่องเด็ก จึงไม่มีความเกรงกลัวกฎหมาย

ความรู้สึกหลังการกระทำผิด

ความรู้สึกแรกที่กระทำผิดคือ เพชรไม่ได้ตั้งใจให้มีคนตายเกิดขึ้น เพราะไม่ได้เป็นคนยิง แต่เพื่อนเป็นคนยิง

ถ้าสามารถย้อนเหตุการณ์นั้นได้เพชรไม่ไปกับเพื่อนเด็ดขาด เพราะรู้สึกว่าเมื่ออยู่รวมตัวกันเป็นจำนวนมาก ทำให้รู้สึก อึดอัด ใจหาย ใจไม่ดี ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้

เพชร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคดีนี้ว่า การคบเพื่อน ที่ไม่ดี สามารถทำให้เราหมดอนาคตได้

เพชรมีความไฝ่ฝันว่าหากพ้นโทษแล้วจะไปหางานทำต่อ

กรณีศึกษาที่ 18 จังหวัดสมุทรปราการ

ชื่อ นายชวลี (นามสมมติ)

ข้อหา ร่วมกันฆ่าโดยไม่เจตนา

ข้อมูลทั่วไป

ปัจจุบันอายุ 17 ปี 5 เดือน ขณะถูกดำเนินคดีครั้งแรก อายุ 16 ปี รูปร่างผอม ตัวเล็ก สูงประมาณ 150 เซนติเมตร น้ำหนักประมาณ 40 กิโลกรัม ผิวขาว นับถือศาสนาพุทธ ภูมิลำเนาเดิมจังหวัดสมุทรปราการ มีแฟนแล้ว

ชวลี อาศัยอยู่กับ พ่อ แม่ ยาย และพี่น้องในบ้านเดียวกัน มีพี่น้องรวม 4 คน คนโตเป็นผู้ชายเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปัจจุบันทำงานรับจ้างในโรงพิมพ์ คนที่สองเป็น

ผู้ชายเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปัจจุบันทำงานรับจ้างซ่อมรถยนต์ คนที่สามเป็นผู้หญิง ปัจจุบันทำงานรับราชการครู

พ่อเสียชีวิตตอนนายชาลีอายุได้ 11 ขวบ แม่ไม่มีสามีใหม่ ครอบครัวมีอาชีพทำนา ทำสวน โดยเช่าที่ดินของผู้อื่น บ้านพักอาศัยไม่ได้เช่าเป็นบ้านพัก 2 ชั้น ครึ่งไม้ครึ่งตึก มีถนนเข้าถึงบ้าน มีไฟฟ้า มีน้ำประปาใช้ ที่บ้านมีรถจักรยานยนต์ 2 คัน รถจักรยาน 2 คัน มีโทรทัศน์ วิทยุ วีดีโอ ตู้เย็น พัดลม รายได้ของครอบครัวพอกินพอใช้ พ่อแม่ ไม่เคยทะเลาะกัน พี่น้องไม่เคยรังแกสมาชิกในครอบครัวไม่เคยต้องคดีใด ๆ

ชาลี ออกจากโรงเรียนกำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากเกรดขาดเรียนบ่อยหลังจากนั้นก็มาขับรถจักรยานยนต์รับจ้าง และทำงานอยู่ร้านเกมส์ ขายแผ่นซีดีตามตลาดนัดได้ค่าจ้างวันละ 100 บาท และค่าขายอีกแผ่นละ 5 บาท ชาลีเป็นคนค่อนข้างจะใจร้อน ได้เถียงกับผู้ปกครองบ่อย โดยเฉพาะกับแม่

ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิด

เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2549 เวลาประมาณ 20.00 นาฬิกา ชาลีออกจากห้องเช่าซึ่งชาลีเช่าอยู่กับเพื่อน 4 คน ซึ่งชาลีทำงานรับจ้างละแวกนั้น ชาลีชักชวนเพื่อนชื่อนายขวัญชัย มาดื่มสุราที่ร้านอาหารชวนเมานั่งดื่มสุราจนถึงเวลาประมาณ 21.30 นาฬิกา มีชายอายุประมาณ 24 - 25 ปี 1 คน มานั่งดื่มสุราที่โต๊ะข้าง ชาลีไปหลังร้านชวนพนักงานเสิร์ฟคุย ปลอຍให้ นายขวัญชัยร้องคาราโอเกะตามลำพังประมาณ 10 นาที ผู้ชายที่โต๊ะข้างได้ยื่นมือทำเป็นสัญลักษณ์อวยวะเพศชายให้กับเพื่อนของชาลี ทำให้เพื่อนชาลีเกิดความโมโห จึงเดินเข้าไปเรียก นายชาลีบอกไม่ต้องสนใจ และเดินไปจ่ายเงินและชวนเพื่อนกลับ แต่นายขวัญชัย เพื่อนของเยาวชนไม่กลับ ชาลีจึงขับขีรถจักรยานยนต์ ไปตามนายศิรินาวิน เพื่อนอีกคนหนึ่งมาตามนายขวัญชัยกลับบ้าน นายศิรินาวินจึงมาพูดปรับความเข้าใจกับผู้ชายคนนั้น คุยกันประมาณ 3 นาที นายขวัญชัยซึ่งอยู่ใกล้กับบริเวณนั้นได้เอามือออกมาแทงผู้ชายคนนั้นที่ด้านหลังจนล้มลง พวกชาลี จึงได้หนีกลับบ้านไป โดยไม่ได้ติดต่อกันอีก ชาลีหนีไปอยู่กับญาติในกรุงเทพมหานคร ได้ประมาณ 2 เดือน จึงมาอยู่กับลุงป้า จนกระทั่งวันที่ 4 พฤศจิกายน 2549 มีเจ้าหน้าที่ตำรวจพร้อมหมายจับเข้ามาทำการจับกุมชาลีดำเนินคดี

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด

วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

ชาลีมีเพื่อนมาก ชอบเที่ยวเตร่เวลากลางคืน เพื่อนที่คบส่วนใหญ่มีนิสัยไม่ดี มีพฤติกรรมลักขโมย เคยหนีออกจากบ้านเพราะทะเลาะวิวาทกับยาย และไปค้างคืนบ้านเพื่อน ชาลีชอบมั่วสุมและรวมกลุ่มกับเพื่อน ชาลีใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือย และเคยมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น กลุ่มเพื่อนของชาลีชอบทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น

ชาลี คบเพื่อนที่ไม่ดีได้เรียนรู้แบบอย่างที่ไม่ดี นอกจากยังเรียนรู้จากยายซึ่งชอบลักทรัพย์บ่อย ๆ จนเกิดความฝังใจ ยาวชนที่อยู่ในครอบครัวที่ไม่มีระเบียบวินัย ไม่ดูแลกดดัน ความประพฤติ ปลอ่ยให้ทำอะไรโดยอิสระ ไม่เอาใจใส่ในการอยู่ร่วมกัน ละเลยในพฤติกรรม การดำเนินชีวิตประจำวันก็เป็นทางให้ยาวชนกระทำผิดได้โดยง่าย อย่างเช่นนายชาลี ครอบครัวไม่เคยดูแลเอาใจใส่เขาเลย ชาลีจึงทำอะไรได้อย่างอิสระ จนสุดท้ายคบเพื่อนไม่ดี และพากันไปกระทำ ความผิดดังกล่าว

การคบเพื่อน

ชาลีเป็นลูกคนสุดท้าย ยังไม่เคยทำงานที่มีรายได้เป็นของตนเอง คบเพื่อนมาก เพื่อนส่วนใหญ่ยังไม่มั่งคั่งและมีรายได้ ชอบเที่ยวกลางคืน สถานบันเทิงแบบวัยรุ่น ไม่ชอบเล่น กีฬาเนื่องจากตัวเล็ก และไม่แข็งแรง ตี๋มสุรา สูบบุหรี่ ดิทยาเสพติด

ชาลีอาศัยอยู่ในครอบครัวที่ไม่มีระเบียบเคร่งครัดนัก สมาชิกในครอบครัวต่างคน ต่างไปทำมาหากิน ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนตักเตือน ชาลีจึงคบเพื่อนได้ทุกแบบ ชีวิตหลังจากออกจากโรงเรียนแล้วส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อน ประกอบกับชาลีเป็นคนเจี๊ยบขี้นมไม่มีพฤติกรรม ก้าวร้าว และชาลีจึงถูกละเลยจากคนในครอบครัว ทั้งดูแลความประพฤติ และให้สิ่งที่ชาลีต้องการ ชาลีซึ่งกำลังเป็นวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากเห็น อยากรลอง ทะเยอทะยาน จึงต้อง ดำเนินชีวิตแบบของตนเองโดยมีชีวิตรูปแบบของตนเองโดยมีเพื่อนเป็นแนวทาง เพื่อนของชาลีบริเวณ ในชอยนั้น ทุกคนต้องมีรถจักรยานยนต์ บางคนเคยต้องคดีอาญาต่าง ๆ การคบเพื่อนของชาลีจึง ถูกพฤติกรรมของเพื่อนเป็นตัวชี้นำพฤติกรรมของชาลีโดยอัตโนมัติ และชาลีก็อยู่ใกล้ชิดกับเพื่อน และอยู่กันนานจึงเรียนรู้พฤติกรรมไม่ดีสะสมไว้ตลอดมา

ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย

ชาลี มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนยุติธรรมในคดีอาญาสำหรับเด็กและเยาวชน โดยรู้ มาจากประสบการณ์ของตัวเองและเพื่อนที่เคยพันโทษมาก่อน รู้ว่าเด็กทำผิด ศาลจะสั่งคุม

ประพุดติและให้ส่งไปฝึกอบรม ทำให้ซาตี คิดว่ากฎหมายไม่สามารถเอาผิดกับเด็กได้ จึงไม่มีความเกรงกลัวกฎหมาย

ความรู้สึกหลังการกระทำผิด

เรื่องที่ทำให้ซาตี รู้สึกว่าเจ็บปวดรวดร้าวมากที่สุดในชีวิตก็คือ การถูกดำเนินคดีนี้ ซาตี คิดว่าการกระทำผิดในคดีนี้ คือ การคบเพื่อน ความรู้สึกแรกทีกระทำผิดคือ สงสารแม่ ที่ทำให้แม่เสียใจ ถ้าสามารถย้อนเหตุการณ์นั้นได้ซาตี จะไม่นั่งดื่มเบียร์กับเพื่อน เด็ดขาด ซาตี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคดีนี้ว่า ไม่ควรดื่มเบียร์ เพราะทำให้ไม่มีสติว่าทำอะไรลงไป

ซาตี มีความไฝฝืนว่าหากพ้นโทษแล้วจะไปหางานทำใหม่ และจะไม่ทำให้แม่เสียใจ

กรณีศึกษาที่ 19 จังหวัดสมุทรปราการ
ชื่อ นายอาร์ต (นามสมมติ)
ข้อหา ทำร้ายร่างกาย

ข้อมูลทั่วไป

ชายไทยอายุ 17 ปี รูปร่างสูง 170 เซนติเมตร ร่าเริง อาร์ตอารมณ์ร้อน ได้ตอบให้ความร่วมมือดี เป็นคนเปิดเผย จากการสัมภาษณ์แล้ว เคยสูบบุหรี่และดื่มสุราด้วย

พ่อกับแม่แยกทางกันแล้ว พ่อมีนิสัยเจ้าชู้ ดื่มเหล้า และสูบบุหรี่เป็นประจำ พ่อมีอาชีพเป็นพนักงานขับรถยนต์ มีภรรยาใหม่ ลูกทั้ง 2 คน

อาร์ตอยู่กับแม่ แม่มีอาชีพค้าขาย ขายปลา ความสัมพันธ์ลูก ๆ กับแม่ค่อนข้างดีฐานะทางบ้านไม่ค่อยดี พ่อส่งเสียน้อยมากแทบไม่มีเงินให้เลย ในกรณีไม่มีเงิน อาร์ตจะไปขอเงินจากน้ำชายซึ่งเป็นน้องชายแม่

ในช่วงวัยเด็กระหว่าง 1-15 ปี อาร์ตได้รับการเลี้ยงดูภายในครอบครัวร่วมกับพี่น้องคนอื่น ๆ ในลักษณะตามใจและปล่อยปละละเลยตามสภาพท้องถิ่นในชนบท โดยมีแม่และพี่สาวคนโตเป็นคนเลี้ยงดู พ่อไม่ค่อยจะมีเวลาอบรมสั่งสอนนายอาร์ตและลูกคนอื่นในครอบครัว ด้วยเหตุตามปกติจะเป็นคนไม่ค่อยพูด ชอบดื่มสุรา เจ้าชู้ และออกไปทำงานขับรถเป็นส่วนใหญ่

แม่นั้นจะคอยอบรมสั่งสอนมากขึ้นด้วย แม่เป็นคนเจ้าระเบียบและมักจะด่าบ่น อาร์ทกับพี่น้องคนอื่นในครอบครัวเป็นประจำ ส่วนพี่สาวนั้นดูจะเป็นผู้เลี้ยงดูอาร์ทมากที่สุด โดยเฉพาะในช่วงวัยก่อนเข้าเรียนในชั้นประถม โดยพี่สาวเป็นคนพูดน้อย เรียบร้อย คอยเอาใจใส่น้อง ๆ ทุกคน และมาถึงช่วงอายุ 16 ปี นายอาร์ทก็ออกจากบ้านเข้าไปหางานทำที่กรุงเทพฯ โดยเป็นกรรมกรก่อสร้างบ้าน ช่างซ่อมรถมอเตอร์ไซด์ ซึ่งช่วงนี้จะดูแลตัวเอง

สมัยที่พ่อกับแม่อยู่ร่วมกัน อาร์ทมักเห็นพ่อดื่มสุราเมาแล้วทะเลาะกับแม่เป็นประจำด้วยสาเหตุเรื่องเงินใช้จ่าย พ่อเคยลงมือตีแม่ขั้นรุนแรง

อาร์ทกับพี่น้องทุกคนก็ไม่เคยขัดแย้งกันรุนแรง จะมีปากเสียงกันบ้างก็ถือเป็นเรื่องปกติธรรมดา

อาร์ทเรียนที่โรงเรียนเทคนิคสมุทรปราการ เป็นเด็กช่างกล เป็นชาวจังหวัดสมุทรปราการ มีเพื่อนซึ่งเป็นเด็กอายุไล่เลี่ยกัน มักชวนกันไปเที่ยวเสมอ มักไปเป็นกลุ่ม ๆ เป็นแก๊งคราวละ 4-5 คน ผลการเรียนของอาร์ทอยู่ในระดับพอใช้ และเป็นนักกีฬาฟุตบอลประจำโรงเรียน จึงมีโอกาสสนิทกับครูพละมากเป็นพิเศษ และครูจะคอยอบรมสั่งสอนอาร์ทเสมอว่าให้ลดความเกเรลงบ้าง และตั้งใจเล่าเรียน

ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิด

เมื่อตอนกลางวันเวลาประมาณ 11 นาฬิกา อาร์ทได้ข้ามถนนไปหาเพื่อนที่บ้านระหว่างทางได้แวะซื้อของที่ร้านค้าหน้าปากซอยบ้านเพื่อน มีวัยรุ่นในดินนั้นจำนวน 7 คน มาพูดจาถากถาง เนื่องจากเห็นว่าอาร์ทเป็นคนนอกถิ่น นายอาร์ทไม่รู้จักวัยรุ่นทั้ง 7 คนเลย และระหว่างที่อาร์ทซื้อของอยู่ได้พูดคุยกับเจ้าของร้านค้าว่า "นี่อะไร" 1 ใน 7 ก็ว่าอาร์ทว่า "คุ้ยอะไรมาหาเรื่อง หรือไง" แล้วก็ตรงเข้าตอยอาร์ททันที อาร์ทโมโหมากเนื่องจากฝ่ายตรงข้ามมาหาเรื่องและถือว่ามีพวกมากกว่า จึงขี่มอเตอร์ไซด์กลับบ้านเพื่อที่จะเอาปืนมาจัดการฝ่ายตรงข้าม (อาร์ทเป็นเด็กช่างมีปืนที่ซื้อมา 3,500 บาท เป็นปืนลูกม่) พอไปถึงร้านค้า วัยรุ่นทั้ง 7 ยังอยู่ และถามอาร์ทว่า "บ้านมีงอยู่ไหน" อาร์ทตอบว่า "วัดไชย" เพียงเท่านั้น มีวัยรุ่นก็โดดเข้าล้อมคอ และที่เหลือก็รวมทำร้ายอาร์ท ด้วยเหตุการณ์เฉพาะหน้าที่โดนทำร้ายและความโกรธที่มีอยู่เดิม จึงดึงปืนออกจากเอวและยิงด้วยอารมณ์ชั่ววูบถูกวัยรุ่นในกลุ่ม 1 คน พวกอีก 6 คนตกใจหนีไป อาร์ทถูกเจ้าหน้าที่สถานีตำรวจภูธรปากน้ำจับส่งตัวดำเนินคดี

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด

วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

อาร์ตมีนิสัยชอบเที่ยวเตร่อยู่ที่ไหนนาน ๆ ไม่ค่อยได้ โดยช่วงอายุประมาณ 16 ปี ออกจากบ้านเข้าไปทำงานเป็นกรรมกรก่อสร้างอยู่ได้ประมาณ 7-8 เดือน พอเก็บรวบรวมเงินได้ ก็เรียนต่อช่างกล โดยอยู่ทำงานรับจ้างก่อสร้างไปด้วย และทำงานรับจ้างเป็นช่างซ่อมรถจักรยานยนต์อยู่ย่านสมุทรปราการ จึงเดินทางกลับบ้านไปอยู่กับพ่อแม่และเที่ยวเตร่ไปตามบ้านเพื่อนไปวัน ๆ

แม่จึงให้บวชและอยู่ได้ 1 พรรษา ลี้กออกมาแล้วไปเรียนต่อ แม้จะเคยบวชมานาน 1 พรรษา อาร์ตไม่เคยนำเรื่องศาสนาและหลักธรรมมาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวหรือประยุกต์ปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่เคยข้องแวะเกี่ยวกับศาสนา ไม่ว่าจะเป็นการไปวัดทำบุญ ตักบาตร และการกราบไหว้พระสวดมนต์

อาร์ตยืนยันว่าไม่ค่อยให้ความสนใจเกี่ยวกับการรับรู้ สื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะทางโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์

ส่วนภาพการทำร้ายร่างกายรุนแรง หรือแม้การฆ่ากันด้วยอาวุธปืน ก็เคยเห็นมาบ้างจากทางหนังสือพิมพ์ และโทรทัศน์ แต่อาร์ตไม่เคยกระทำเลียนแบบหรือเป็นแบบอย่าง และให้แง่คิดว่าที่กล้าก่อเหตุในคดีนี้ว่า กลุ่มวัยรุ่นทำร้ายตนก่อน จึงต้องป้องกันตัว และ ด้วยความโกรธแค้นส่วนตัวประกอบกับมีอาวุธปืน ทำให้ต้องกระทำผิด

การคบเพื่อน

กลุ่มเพื่อนของอาร์ตส่วนมากก็เป็นเพื่อนสมัยเรียน อาร์ตเป็นคนรูปร่างสูงใหญ่กว่าเด็กในระดับเดียวกัน เพื่อนมักชักชวนไปด้วยเสมอเมื่อไปก่อเหตุวิวาทชกต่อยกับพวกนักเรียนรุ่นพี่ภายในโรงเรียนซึ่งอาร์ตเองก็ไปและได้ช่วยเหลือเพื่อนชกต่อยมาตลอด

แม้กระทั่งช่วงที่จบการศึกษาและออกเที่ยวเตร่กับกลุ่มเพื่อนตามงานวัดในหมู่บ้านและที่ใกล้เคียง กลุ่มของอาร์ตก็มักจะทำเหตุชกต่อยวัยรุ่นกลุ่มอื่นอยู่เป็นประจำ โดยเฉพาะอาร์ตซึ่งถือเป็นหัวหน้ากลุ่มเองผู้ไม่เคยถอยจนกว่าจะบาดเจ็บกันไปข้างหนึ่ง

ก่อนคดีนี้ อาร์ตไม่เคยก่อเหตุฆ่าผู้ใดมาก่อน จะมีบ่อยครั้งก็สมัยเด็กและช่วงเป็นวัยรุ่นเท่านั้น ที่ชอบชกต่อยกับกลุ่มอื่นเป็นประจำ เพราะช่วยเหลือเพื่อนหรือไม่ก็เพื่อนชักชวนไป

ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย

อาร์ต ยอมรับว่าไม่เคยนึกถึงการถูกลงโทษตามกฎหมายเลยจากการกระทำ ความผิดในแต่ละครั้ง เพราะไม่มีความรู้ทางกฎหมาย ประกอบกับไม่เคยโดนจับกุมมาก่อนเลย ไม่คำนึงถึงผลของการกระทำผิดที่ตามมา

ความรู้สึกหลังการกระทำผิด

ความรู้สึกแรกที่กระทำผิดคือ ความกลัวจะติดคุก

อาร์ต มีความไฝ่ฝันว่าหากพ้นโทษแล้วจะไปทำงานต่อ

อาร์ตไม่มีข้อเสนอแนะใดๆที่จะแก้ไขไม่ให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดนั้น

กรณีศึกษาที่ 20 จังหวัดสมุทรปราการ

ชื่อ นายเบิร์ต (นามสมมติ)

ข้อหา ชุลมุนต่อสู้เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย

ข้อมูลทั่วไป

อายุ 17 ปี สูงประมาณ 168 เซนติเมตร ผิวดำแดง พุดคล่องเร็ว คิ้วดำเข้ม เจาะหูข้างซ้ายและใส่ตุ้มหู

เบิร์ต เป็นบุตรคนโตมีน้อง 1 คน เป็นคนจังหวัดสมุทรปราการ พ่อกับแม่แยกทาง กันแล้ว แม่อยู่ต่างจังหวัด อยู่หนองคาย เบิร์ต เคยเห็นหน้าแม่ตอนที่ยังเด็กมาก

ตั้งแต่เล็ก ๆ อยู่กับน้ำตลอด แม่มีสามีใหม่ สำหรับพ่อก็แต่งงานใหม่เช่นเดียวกัน สำหรับน้องเป็นน้องมารดาเดียวกันคนละพ่อ ครอบครัวไม่มีความอบอุ่นเลย

ตอนประถมศึกษาปีที่ 1 – ประถมศึกษาปีที่ 6 ไม่ได้ไปโรงเรียนหนีเรียนตลอด พอ ขึ้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก็หนีไปอยู่กับญาติของแม่เลี้ยง สิบนุห์และตี๋มสุรา ไม่ชอบอ่านหนังสือ

เมื่อพูดถึงครอบครัว เบิร์ตมีอาการซึมเศร้าแสดงออกที่ดวงตา ตอนเกิดเหตุการณ์ คดีนี้ เบิร์ตได้มาอาศัยอยู่กับญาติของแม่เลี้ยง

เบิร์ตไม่มีรายได้ วัน ๆ จะใช้ชีวิตอยู่กับเพื่อน ๆ อาศัยเพื่อนกินและเที่ยวไปวัน ๆ จากการสังเกต เบิร์ตมีแววตาเศร้าและวิตกกังวล

ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิด

เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2549 เวลาประมาณ 20.00 นาฬิกา เบิร์ตและเพื่อนสมัครใจก่อเหตุทะเลาะวิวาทกัน นายเอสกลุ่มวัยรุ่นอีกฝ่ายหนึ่ง ใช้ขวดเบียร์ตีที่ตัดดอกไม้ของเบิร์ตจนเข้าทรวดลวงลงไปกับพื้น นายเอสยังตรงเข้าไปล็อกคอและดึงคอเสื้อเบิร์ตและพูดว่า "เอาให้ตาย" และมีกลุ่มวัยรุ่นกลุ่มหนึ่งกรูเข้ามาจะรุมทำร้ายเบิร์ต เบิร์ตสะบัดหลุดแล้วชักปืนออกมาชูหันปากกระบอกปืนขึ้นฟ้าพร้อมกับตะโกนว่า "อย่าเข้ามา" ทันใดนั้นมีคนวิ่งเข้ามาตะปบมือของเบิร์ต เพื่อจะแย่งปืน ปืนลั่นขึ้น 1 นัด กระสุนถูกนายเอสถึงแก่ความตาย เบิร์ตวิ่งหนี แต่คนกลุ่มนั้นวิ่งตามจะทำร้ายอีก เบิร์ตยิงปืนขึ้นฟ้าอีก 1 นัด แล้ววิ่งต่อไปได้หนอยหนึ่งจึงสติล้มลง กระสุนปืนนัดที่ 2 พลัดไปถูกผู้อื่นบาดเจ็บสาหัส

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด

วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า เบิร์ตอยู่ในสภาพครอบครัวที่แตกแยกทางกายภาพ พ่อแม่หย่าร้างกัน ทำให้ขาดความรัก ความอบอุ่น ขาดการอบรมสั่งสอนที่ดี รู้สึกว่าเหว่ จะเห็นว่าเบิร์ตใช้ชีวิตอยู่กับเพื่อน ๆ อาศัยเพื่อนกินและเที่ยวไปวัน ๆ จึงได้เรียนรู้ค่านิยม ทักษะคิดและกลวิธี เทคนิคที่โน้มน้าวให้กระทำผิด และเห็นว่าการกระทำผิดเป็นของธรรมดา ชอบหาเรื่อง ความแค้น ความฉลาด ความตื่นเต้น ความเชื่อในโชคชะตา คนในชุมชนชั้นล่างมักชอบความตื่นเต้น ส่วนมากมักจะแสดงออกมาในทางการดื่มและการเล่น การพนันประเภทต่าง ๆ และเห็นว่าความตื่นเต้นทำให้มีชีวิตชีวาและสนุกสนาน

ความรุนแรงเป็นสิ่งที่เบิร์ตได้รับรู้และสัมผัสโดยตรง เบิร์ตเล่าว่าช่วงที่เขามาอยู่กับพ่อมักมีการปล้นฆ่ากันเป็นประจำ โดยมีการใช้อาวุธปืนยิงต่อสู้ หรือแม้แต่เป็นการวิวาทกัน ก็มักจะเห็นการใช้ปืนยิงกันถึงแก่ความตายกันเป็นเรื่องธรรมดา

การคบเพื่อน

เบิร์ตเข้าศึกษาที่โรงเรียนภายในตำบลบ้านเกิด ตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนกระทั่งจบ ป.6 เมื่ออายุได้ประมาณ 12 ปี คบเพื่อนมาก ใช้ชีวิตอยู่กับเพื่อน ๆ ไม่ชอบไปโรงเรียน หนีเรียน ไม่ชอบอ่านหนังสือ ดื่มสุรา สูบบุหรี่ และเสพกัญชา

เบิร์ตไม่ค่อยใส่ใจกับการเรียนเท่าใดนัก ผลการเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ ค่อนข้างอ่อนต้องปรับปรุง มักชอบเล่นกับเพื่อนภายในห้องเรียน จนเพื่อนในห้องถือเป็นกลุ่มเกร

พฤติกรรมของเบิร์ตและกลุ่มเพื่อน เบิร์ตเล่าว่าคุณครูทราบดี แต่ไม่เคยเรียกไปอบรมดักเดือนจะมีบ้างก็ไปก่อนเหตุวิวาทที่ทำร้ายร่างกายซึ่งก็จะถูกลงโทษบ่อยครั้ง

เกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนนั้น เบิร์ตมีเพื่อนที่สนิทในสมัยเรียนจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่ทุกคนก็ล้วนแต่มีพฤติกรรมที่เกเร และระดับการเรียนตกต่ำและเมื่อจบการศึกษาไม่ได้ศึกษาต่อ ก็ยังคบหากันเช่นเดิม ออกเที่ยวเตร่ตามงานเทศกาลต่าง ๆ จนกระทั่ง ได้ร่วมกันคบคิดเข้าชิงทรัพย์ และทำร้ายเจ้าทรัพย์จนถูกจับกุมตัวดำเนินคดี

ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย

ก่อนคดีนี้เบิร์ตเคยเป็นผู้กระทำผิด โดยเย็นวันหนึ่งเป็นเวลาพลบค่ำ เบิร์ตและเพื่อนอีก 2 คน ได้พากันไปเที่ยวที่ห้างอิมพีเรียล สโมสรจันทน์ พอห้างอิมพีเรียลฯ ปิด เบิร์ตและเพื่อนก็เตร็ดเตร่อยู่แถว ๆ นั้น เงินที่มีอยู่ก็หมดไปจึงวางแผนกับเพื่อนอีก 2 คนว่าจะปล้นรถแท็กซี่เวลาประมาณเกือบเที่ยงคืนจึงเรียกรถแท็กซี่คันหนึ่งให้ไปส่งซอยสยามสมุทรปรากฏการ ซึ่งเป็นซอยเปลี่ยว พอถึงกลางซอยก็ใช้มีดจี้บังคับโดยเพื่อนอีก 2 คน ช่วยกันดันเงินได้เงินมาประมาณ 300 บาท เพื่อน 2 คน ก็รีบลงจากรถหนีไป เบิร์ตไม่รู้จะทำอย่างไรจึงปล่อยแท็กซี่แล้วลงหนีตามเพื่อนไป หลังจากหนีไปพักใหญ่ ๆ แท็กซี่ คันนั้นและตำรวจก็ตามมาทัน โดยจับที่สถานีตำรวจสำโรงเหนือ

เบิร์ต มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนเป็นอย่างดี เนื่องจากถูกดำเนินคดีมาแล้วหลายครั้ง ได้รับรู้เกี่ยวกับเรื่องอัตราโทษที่ใช้กับเด็ก เบิร์ต ไม่เคยเกรงกลัวกฎหมาย โดยกล่าวว่า " อย่างมากก็เอาไปฝึกอบรม เพราะเด็กทำผิดแล้วไม่ติดคุก

ความรู้สึกหลังการกระทำผิด

เบิร์ต ไม่มีความไฝฝืนอยากจะเป็นอะไร ข้อเสนอนั้นของเบิร์ต ก็คือ อยากมีครอบครัวที่อบอุ่น

เหตุการณ์ในครั้งนี้เบิร์ต ไม่รู้สึกใดๆ เพราะการเข้ามาอยู่ในสถานพินิจ ฯ เป็นเรื่องปกติ และเบิร์ต ก็รู้จักคุ้นเคยกับเจ้าหน้าที่ ฯ เป็นอย่างดี ทำให้รู้สึกเฉยๆ

การพิสูจน์สมมติฐาน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอสมมติฐานไว้ 7 ข้อ ซึ่งจะทำการพิสูจน์สมมติฐานและอภิปรายผลเป็นลำดับไป โดยการพิสูจน์สมมติฐานแต่ละข้อจะทำการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระ คือ ครอบครัว การศึกษา รายได้ การขัดเกลาทางสังคม ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง การคบเพื่อน และ ตัวแปรตาม คือ การกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย

ผลการพิสูจน์สมมติฐาน ปรากฏดังต่อไปนี้

สมมติฐาน 1 " ครอบครัวที่มีปัญหา มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย "

พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ มีสถานภาพทางครอบครัวของพ่อแม่ที่หย่าร้างกัน หรือ มีบุคคลใดบุคคลหนึ่งถึงแก่ความตาย ไม่ได้อยู่พร้อมหน้าพร้อมตากัน และ มีลักษณะของความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ไม่อบอุ่น คิดเป็นร้อยละ 70

สรุปว่า ยอมรับ สมมติฐานนี้

สมมติฐาน 2 " การศึกษาดำ มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย "

พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 และไม่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 และ ขณะกระทำความผิดไม่ได้เรียนหนังสือแล้ว คิดเป็นร้อยละ 67,5

สรุปว่า ยอมรับ สมมติฐานนี้

สมมติฐาน 3 " รายได้ต่ำ มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย "

พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เกิน 200 บาทต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 95
สรุปว่า ยอมรับ สมมติฐานนี้

สมมติฐาน 4 " การขัดเกลาทางสังคมที่ไม่ดี มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย "

พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ ผ่านการขัดเกลาจากสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี คิดเป็นร้อยละ 80

สรุปว่า ยอมรับ สมมติฐานนี้

สมมติฐาน 5 " ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย "

พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ ไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย คิดเป็นร้อยละ 90

สรุปว่า ยอมรับ สมมติฐานนี้

สมมติฐาน 6 " วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย "

พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ มีวัฒนธรรมรองของแก๊งที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรง เช่น การต่อสู้ การขอหาเรื่อง ความแค้นความแข็งแรง คิดเป็นร้อยละ 70

สรุปว่า ยอมรับ สมมติฐานนี้

สมมติฐาน 7 " การคบเพื่อนที่ทำผิดกฎหมาย มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย "

พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ คบค้าสมาคมกับเพื่อนที่ทำผิดกฎหมาย คิดเป็นร้อยละ 90

สรุปว่า ยอมรับ สมมติฐานนี้

ตารางสรุปผลการพิสูจน์สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐาน	ยอมรับ	ปฏิเสธ
1. ครอบครัวที่มีปัญหา มีอิทธิพลต่อ การกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย	✓	
2. การศึกษาต่ำ มีอิทธิพลต่อ การกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย	✓	

สมมติฐาน	ยอมรับ	ปฏิเสธ
3. รายได้ต่ำ มีอิทธิพลต่อ การกระทำ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย	✓	
4. การขาดแคลนทางสังคมที่ไม่ดี มีอิทธิพลต่อ การกระทำ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย	✓	
5. ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย มีอิทธิพลต่อ การกระทำ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย	✓	
6. วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง มีอิทธิพลต่อ การกระทำ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย	✓	
7. การคบเพื่อนที่ทำผิดกฎหมาย มีอิทธิพลต่อ การกระทำ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย	✓	

การอภิปรายผล

สมมติฐาน 1 "ครอบครัวที่มีปัญหา มีอิทธิพลต่อการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย"

การทดสอบสมมติฐานนี้เป็นการพิจารณาตามแนวคิดเรื่อง การขาดแคลนทางสังคม (Socialization) จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่า การเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในครอบครัวส่วนใหญ่จะมีลักษณะที่ปล่อยปละละเลย นั่นคือ พ่อแม่ หรือผู้ปกครอง ไม่ค่อยมีเวลาและไม่ได้ให้ความรักหรือการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร หรือ ถ้ามีก็น้อย ทำให้เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าตนไม่เป็นที่รัก ไม่มีใครสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับ โสภา ชูพิกุลชัย (2532 : 99-111) ที่ได้จำแนกสาเหตุสภาพทาง

ครอบครัวที่มีผลต่อการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชน โดยในเรื่องความรักและความอบอุ่นภายในครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่กระทำความคิดส่วนใหญ่จะขาดความรัก ความอบอุ่นจากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ถูกทอดทิ้งให้โดดเดี่ยวไม่ได้รับการเอาใจใส่ มาจากครอบครัวแตกแยก ครอบครัวที่อยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวทั้งพ่อแม่ แต่ก็มีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่อบอุ่น หรือค่อนข้างห่างเหิน ขาดการสื่อสารกันภายในครอบครัว ซึ่งเป็นปัจจัยผลักดันให้เด็กหันไปคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับสุชา จันทร์เอมและสุรางค์ จันทร์เอม (2520 : 170) ที่ได้กล่าวเน้นให้เห็นว่าสภาพที่จัดว่าเป็นบ้านแตก ได้แก่ พ่อแม่ไม่ปรองดองกัน ทะเลาะกันบ่อย ๆ หรือหย่าร้างกัน แม่ไปมีสามีใหม่ หรือพ่อมีภรรยาใหม่ และไม่ให้ความอุปการะแก่บุตรเท่าที่ควร สิ่งเหล่านี้จัดว่าเป็นสภาพบ้านแตกทั้งสิ้น ส่วนใหญ่เด็กเกเรมาจากบ้านที่ประสบความยุ่งยาก บ้านที่เข้าลักษณะบ้านแตกสาแหรกขาดดังที่ได้กล่าวมาแล้ว จึงเป็นเหตุให้เด็กขาดความรักจากพ่อแม่ และหันไปหาทางชดเชยด้วยการมีพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ นอกจากนี้ นักสังคมวิทยาได้เน้นถึงสภาพบ้านแตกว่า เป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งของปัญหาการกระทำผิดของเด็กและวัยรุ่นสำหรับเรื่องบ้านแตก (สุพัตรา สุภาพ, 2546 : 18-19) นั้นอาจแบ่งออกได้เป็น 2 ประการ คือ 1. พ่อหรือแม่ตาย หรือตายทั้งคู่ 2. พ่อแม่ยังมีชีวิตอยู่ แต่ทะเลาะเบาะแว้งกัน หรือมีความเห็นไม่ลงรอยกัน

ซึ่งจะได้พิจารณาประเด็นจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 20 คน ดังต่อไปนี้
 ภาย พ่อกับแม่ของกายหย่าร้างกัน ตั้งแต่กายอายุได้เพียง 3 ขวบ กายรู้สึกว่าการครอบครัวไม่อบอุ่นเพราะพ่อกับแม่เลี้ยงชอบทะเลาะตบตีกัน

บุญช่วย พ่อกับแม่ยังอยู่ด้วยกัน แต่บุญช่วย รู้สึกว่าพ่อรักลูกไม่เท่ากัน เวลาพ่อกับแม่ทะเลาะกันจะใช้เสียงดังและพูดมึงกู ด่าด้วยถ้อยคำหยาบคาย และทำร้ายแม่ด้วยการตบตี ต่อยและเตะ บางครั้งใช้รองเท้าส้นสูงของแม่ตบหน้าแม่

รูด พ่อกับแม่ของรูดหย่าร้างกันตั้งแต่นายรูดยังแบเบาะ เวลามีปัญหา มักจะปรึกษากับพี่ชาย ไม่เคยปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับพ่อเลี้ยงและแม่ เพราะไม่กล้า กลัวโดนด่า รูดคิดว่าครอบครัวของตนเองไม่อบอุ่นและตนเองมีปัญหาคือครอบครัว

วุฒิ เป็นลูกคนเดียวของพ่อแม่ ซึ่งอยู่กินร่วมกันโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส ต่อมาขณะวุฒิยังอยู่ในวัยเยาว์พ่อกับแม่เลิกร้างกันและต่างฝ่ายต่างแยกไปมีครอบครัวใหม่ พ่อแยกไปพักอาศัยอยู่ที่อื่น พ่อไม่เคยมารับผิดชอบวุฒิ แม้จะมีสิทธิเบิกเงินสวัสดิการต่าง ๆ เพราะเป็นข้าราชการกรมป่าไม้ แต่ก็ไม่มาดูแล ทอดทิ้งให้วุฒิอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของตาและยาย

ไอ้ พ่อแม่เลิกร้างกันตั้งแต่ไฉ่ยังอยู่ในวัยเยาว์ ไฉ่และน้องอยู่ในความปกครองดูแลของแม่ เพราะพ่อแยกไปพักอาศัยที่อื่น และไม่ได้ติดต่อส่งเสียเลี้ยงดูไฉ่และน้องชายอีก

เตี้ย พ่อกับแม่ของเตี้ยแยกทางกันตั้งแต่เด็กชายเตี้ยอายุ 3 ขวบ พ่อไม่ค่อยได้ติดต่อกับเตี้ย ทำให้ไม่สนิทสนมกันนัก และรู้สึกห่างเหิน เมื่อเจอกับพ่อก็ไม่ค่อยพูดกันเพราะรู้สึกไม่พอใจที่พ่อทอดทิ้งไป

เมฆ พ่อกับแม่หย่าร้างกัน ตั้งแต่เมฆอายุ 9 ปี ต่อมาพ่อได้เสียชีวิตด้วยโรคตับแข็ง เมฆคิดว่าครอบครัวไม่อบอุ่น เพราะไม่มีพ่อ

วี ขณะวีอายุได้ 2 ขวบ พ่อกับแม่ได้เลิกร้างกันวีอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของแม่แต่ผู้เดียว ส่วนพ่อไม่เคยติดต่อหรือให้การส่งเสียเลี้ยงดูแต่อย่างใด วีกับพ่อเลี้ยงเข้ากันได้ดี ไม่มีปัญหา พ่อเลี้ยงเป็นคนใจเย็น และเลี้ยงวีมาตั้งแต่เด็ก วีรู้สึกกับพ่อเลี้ยงเหมือนว่าเป็นพ่อแท้ ๆ ของตน

ลุย พ่อกับแม่ของลุยอยู่ด้วยกัน ลุยคิดว่าครอบครัวไม่อบอุ่นเพราะพ่อกับแม่ไม่สนใจและไม่เคยพาไปเที่ยวที่ไหนเลย

ไม้ ชีวิตครอบครัวของไม้เป็นปกติสุข พ่อกับแม่ยังอยู่ร่วมกัน

รัน พ่อกับแม่ยังอยู่ด้วยกัน รันคิดว่าครอบครัวไม่อบอุ่น เพราะเวลาพ่อกับแม่ทะเลาะกันจะพูดเสียงดัง พูด มึง - ฏู ด่าอย่างรุนแรงใส่กัน ทุกครั้งที่มีการทะเลาะกันรันจะรู้สึกว่าภายในบ้านไม่น่าอยู่ และเป็นเหตุการณ์ที่รุนแรง

หลุยส์ พ่อป่วยเป็นโรคหัวใจเสียชีวิตขณะหลุยส์ ที่ อายุ 9 ปี พ่อรักและคอยตามใจหลุยส์ทุกอย่าง เนื่องจากเป็นลูกชายเพียงคนเดียว

แมน พ่อกับแม่เลิกกันเมื่อนายแมนยังเด็ก โดยนายแมนได้อาศัยอยู่กับพ่อ แมนรู้สึกว่าครอบครัวไม่อบอุ่น

แก้ว พ่อกับแม่อยู่ด้วยกัน แก้วรู้สึกผูกพันกับครอบครัว รู้สึกมีความอบอุ่นมั่นคงเมื่อได้อยู่กับครอบครัวที่เป็นครอบครัวใหญ่

ใจ พ่อกับแม่อยู่ด้วยกัน ใจรู้สึกผูกพันกับครอบครัว รู้สึกมีความอบอุ่นตามแบบวิถีชาวบ้านทั่วไป

อ๊อด พ่อแม่หย่าร้างกัน ตั้งแต่อ๊อด อายุ 14 ปี โดยพ่อไปมีภรรยาใหม่ส่วนแม่ก็ไปมีสามีใหม่ ครอบครัวไม่อบอุ่น

เพชร พ่อกับแม่อยู่ด้วยกัน แต่ครอบครัวไม่ความอบอุ่นเนื่องจากพ่อต้องทำงานหนักไม่มีเวลาอยู่ด้วยกัน

ซาลี พ่อเสียชีวิตตอนนายซาลีอายุได้ 11 ขวบ แม่ไม่มีสามีใหม่ ครอบครัวไม่อบอุ่น

อาร์ต พ่อกับแม่แยกทางกันแล้ว ครอบครัวไม่อบอุ่น

เบิร์ต พ่อกับแม่แยกทางกันแล้ว แม่อยู่ต่างจังหวัด ครอบครัวไม่มีความอบอุ่นเลย

ตาราง : แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพทางครอบครัวของพ่อกับแม่

สถานภาพทางครอบครัวของพ่อกับแม่	จำนวน / คน	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	7	35
หย่าร้าง/ ตาย	13	65
รวม	20	100

จากตาราง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ มีสถานภาพทางครอบครัวของพ่อแม่ที่หย่าร้างกัน หรือ มีบุคคลใดบุคคลหนึ่งถึงแก่ความตาย ไม่ได้อยู่พร้อมหน้าพร้อมตากัน มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 65

ตาราง : แสดงจำนวนและร้อยละของความสัมพันธ์ในครอบครัว

ความสัมพันธ์ในครอบครัว	จำนวน / คน	ร้อยละ
อบอุ่น	5	25
ไม่อบอุ่น	15	75
รวม	20	100

จากตาราง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ มีลักษณะของความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ไม่อบอุ่น มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75

สรุปว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีปัญหา จึงยอมรับ สมมติฐานที่ว่า ครอบครัวที่มีปัญหา มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย

สมมติฐาน 2 “ การศึกษาต่ำ มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย ”

การทดสอบสมมติฐานนี้เป็นการพิจารณาตามแนวคิด การขัดเกลาทางสังคม (Socialization) การอบรมสั่งสอนจากโรงเรียน ครูบาอาจารย์ และ กลุ่มเพื่อน

จากการศึกษาพบว่าเด็กที่มีปัญหา ขณะกำลังเรียนอยู่ในระดับการศึกษาชั้น ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา หากทางโรงเรียนพบว่าเด็กกระทำความผิดหรือมีพฤติกรรม เบี่ยงเบน เด็กมักจะถูกให้ออกจากโรงเรียนมากกว่าที่โรงเรียนจะมีมาตรการในการแก้ไขปัญหา พฤติกรรมดังกล่าว

การศึกษาต่ำ กล่าวคือ จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 และขณะที่กระทำความผิดไม่ได้เรียนหนังสือ ทำให้ขาดการขัดเกลาและการที่จะได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ที่ควรจะได้รับตามสมควรแก่วัย และการพัฒนาจิตใจจากโรงเรียน ไม่สามารถกล่อมเกลาเด็กและเยาวชนให้พ้นจากการกระทำความผิดได้ ทั้งนี้ เนื่องจาก สถาบันการศึกษามีหน้าที่ในการให้การศึกษา ให้ความรู้ทางด้านวิชาการและการขัดเกลาจิตใจเด็กและเยาวชน โดยการสร้างความรู้สึก ทศนคติ ค่านิยม จริยธรรม วิถีการ และลักษณะนิสัยที่ดี เพื่อให้เด็กและเยาวชนเติบโตเป็นคนดีมีคุณภาพ หากได้รับการศึกษาต่ำก็จะทำให้เด็กและเยาวชนไม่ได้รับการขัดเกลาจากสถานศึกษาอย่างเพียงพอ ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นพลเมืองได้

เหตุผลของการออกจากโรงเรียนกลางคันของเด็กและเยาวชน คือ เกียจคร้าน ไม่อยากเรียน แต่ส่วนใหญ่จะอยู่ที่เด็กเริ่มคบหากับกลุ่มเพื่อน โดยใช้เวลาว่างเที่ยวเตร่ จับกลุ่มมั่วสุมกัน จนทำให้เสียการเรียน และชักชวนกันไปมีพฤติกรรมที่เสียหาย ซึ่งสอดคล้องกับ โสภา สปีลมันด์ (2536 : 144) ได้สรุปสาเหตุการกระทำผิดของเด็กโดยมองว่าโรงเรียน เป็นสถานที่ที่ทำหน้าที่คล้ายคลึงกับครอบครัว เป็นที่กล่อมเกลาเด็ก ช่วยปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กได้ นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่มีแนวโน้มจะกระทำผิด ครูหรือโรงเรียนอาจช่วยโน้มน้าวให้เด็กมีพฤติกรรมดีขึ้น ดังนั้น เมื่อเด็กและเยาวชนออกจากโรงเรียนก็เปรียบเสมือนขาดสถาบันที่ช่วยขัดเกลาพฤติกรรม ทำให้ง่ายต่อการกระทำผิด การที่เด็กและเยาวชนมีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ จึงง่ายต่อการถูกชักจูง เมื่อมีคนมาพูดจาวนล้อม หรือชักชวนให้กระทำผิด

ซึ่งจะได้พิจารณาประเด็นจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 20 คน ดังต่อไปนี้
 ภาย จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ได้เกรดเฉลี่ย 1.50 ปัจจุบันไม่ได้
 เรียนหนังสือมา 2 ปีแล้ว ออกจากโรงเรียนเพราะไม่อยากเรียน

บุญช่วย จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ในระหว่างที่เรียนอยู่ชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องออกจากโรงเรียน เพราะ เกรดเฉลี่ยไม่ถึงเกณฑ์ของโรงเรียน

รุด จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนที่อยู่ใกล้ ๆ บ้าน ได้เกรด 1.5
 ขณะกระทำผิดในคดีนี้ไม่ได้เรียนหนังสือแล้ว เหตุที่ไม่เรียนต่อเพราะติดเกมส์อินเทอร์เน็ตจึงหนี
 โรงเรียนบ่อยเพื่อไปเล่นเกมส์

วุฒิ กำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แต่วุฒิถูกไล่ออกจากโรงเรียนเนื่องจาก
 ขอบหนีเรียนเป็นประจำ

ไอ้ ขณะเรียนหนังสืออยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไอ้ลักขโมยเงินยายและกั้ว
 ยายจับได้แล้วจะถูกทำโทษจึงเกิดความกลัวและเป็นสาเหตุทำให้ไอ้ได้หนีออกจากบ้านมาใช้ชีวิต
 ขอทานเร่ร่อนอยู่ในกรุงเทพมหานคร

เตี้ย จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนวัดใกล้บ้าน มีผลการเรียน
 ต่ำมาก และเคยถูกขังชั้นอยู่หลายปี ตอนเข้าชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซ้ำกว่าเกณฑ์ที่กระทรวง
 ศึกษากำหนด และขณะที่เรียนอยู่สอบตกต้องซ้ำชั้นอยู่ 2 ปี

เมฆ จบมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้เกรดเฉลี่ย 1.00 ขณะที่กระทำความผิดไม่ได้
 ศึกษาต่อแล้ว เพราะโรงเรียนไม่ให้เรียนต่อ บอกว่านายเมฆเป็นเด็กเกเร

วี หลังจากวีเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วไม่ได้เรียนต่อ

ลุย จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้เกรดเฉลี่ย 2.50 ขณะกระทำ
 ความผิดไม่ได้ศึกษาต่อแล้ว เพราะโดดเรียนบ่อย

ไม้ จบการศึกษาระดับมัธยมปี 3 ต่อมาศึกษาต่อในระดับ ปวช. แผนกกีฬา แต่
 เรียนไม่จบ ต้องออกจากโรงเรียนเพราะขาดเรียนเป็นประจำ

รัน จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ขณะเรียนมัธยมปี 3 ถูกจับดำเนินคดี จึง
 ต้องออกจากโรงเรียน

หลุยส์ จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

แมน จบมัธยมศึกษาปีที่ 1

แก้ว จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

ใจ จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6

อ้อด	จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	
เพชร	จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	
ชาติ	ออกจากโรงเรียนขณะกำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากเกรง ขาดเรียนบ่อย	
อาร์ต	จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	ขณะออกจากโรงเรียนเรียนอยู่ โรงเรียนเทคนิค
เบิร์ต	จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	

ตาราง : แสดงจำนวนและร้อยละของการจบระดับการศึกษา

จบการศึกษาระดับ	จำนวน / คน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาปีที่ 3	8	40
ประถมศึกษาปีที่ 6	10	50
ประถมศึกษาปีที่ 4	1	5
ประถมศึกษาปีที่ 2	1	5
รวม	20	100

จากตาราง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย
ส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และไม่จบ
การศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10 รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60

ตาราง : แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพการศึกษาขณะกระทำผิด

สถานภาพการศึกษาขณะ กระทำผิด	จำนวน / คน	ร้อยละ
กำลังเรียน	5	25
ไม่ได้เรียน	15	75
รวม	20	100

จากตาราง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ ขณะกระทำความผิดไม่ได้เรียนหนังสือแล้ว มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75

สรุปว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ มี การศึกษาต่ำ จึงยอมรับ สมมติฐานที่ว่า การศึกษาต่ำ มีอิทธิพลต่อเป็นเหตุให้เกิดการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย

สมมติฐาน 3 “รายได้ต่ำ มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย”

การทดสอบสมมติฐานนี้เป็นการพิจารณาตามแนวคิด การขัดเกลาทางสังคม (Socialization) การที่กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่ำ อันหมายความว่ารวมถึง พ่อ แม่ สมาชิกในครอบครัว ยากจน มีรายได้ต่ำ ไม่มีงานทำ ครอบครัวมีรายได้ไม่พอกับรายจ่าย เป็นเหตุให้เด็กและเยาวชน ต้องออกไปหางานทำ ส่งผลต่อปัจจัยต่างๆอย่างมาก โดยเฉพาะความสัมพันธ์ในครอบครัว กล่าวคือ ครอบครัวที่มีรายได้ต่ำย่อมไม่มีเวลาในการอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชน เนื่องจาก จะต้องทำงานให้นักขึ้นเพื่อหาเงิน ซึ่งส่วนใหญ่ครอบครัวที่มีรายได้ต่ำมักจะมีการศึกษาต่ำด้วย เป็นเหตุให้ศักยภาพในการอบรมสั่งสอนและการขัดเกลาไม่ดี เมื่อกลับถึงบ้านก็จะเพลียและ หลับตั้งแต่ค่ำ ทำให้ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนเท่าที่ควร เด็กและเยาวชนก็จะไม่ค่อยได้ปรึกษา ปัญหาต่าง ๆ กับพ่อแม่ผู้ปกครองเท่าใดนัก เพราะไม่มีโอกาสได้พบหน้าพ่อแม่ ต้องหันไปปรึกษา ปัญหาต่าง ๆ กับกลุ่มเพื่อน และหากรายได้ของครอบครัวต่ำเป็นเหตุให้เด็กและเยาวชน ต้อง ออกไปหางานทำนอกบ้านก็จะทำให้ไม่ได้พบกับพ่อแม่ไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูตามวัย จึงส่งผล ให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดได้

ซึ่งจะได้พิจารณาประเด็นจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 20 คน ดังต่อไปนี้
 ภาย เมื่อออกจากโรงเรียน เด็กชายกายมาทำงานเป็นเด็กเสิร์ฟที่ร้าน หมูกระทะ มีรายได้ 150 บาทต่อวัน

บุญช่วย ก่อนถูกจับกุมในคดีนี้ บุญช่วยไม่ได้อยู่ร่วมกับพ่อแม่และครอบครัว เพราะออกมาหางานทำ ปัจจุบันไม่ได้ทำงานและไม่มียาได้

รุด มีอาชีพรับจ้างทำสวน มีรายได้ 200 บาทต่อวัน

วุฒิ ช่วยแม่ขายก๋วยเตี๋ยว และรับจ้างเข็นผัก ส่งของ อยู่ในตลาดพุทธทรัพย์ ได้ ค่าจ้างวันละ 170 - 200 บาท

ไอ้ เป็นเด็กเร่ร่อนแถวรังสิตโดยเพื่อนสอนให้อึดเดินขอทานตามตลาด ป้าย

รถเมล์ และที่ชุมชนต่างๆ โดยจะมีรายได้วันละประมาณ 200 บาท ให้นำเงินที่ได้จากการขอทานไปซื้ออาหารระเหยมาสุกคั้นในราคากระป๋องละ 50 บาท

เตี้ย มีอาชีพจากการรับจ้างทั่วไป มีรายได้ 100 บาทต่อวัน

เมฆ มีอาชีพเดินสายไฟ มีรายได้ 200 บาทต่อวัน

วี ทำงานรับจ้างแจกใบปลิวและขายแผ่นซีดี เอ็มพี 3 มีรายได้เฉลี่ยวันละ 300 - 1,000 บาท

ลุย มีอาชีพรับจ้างอยู่ที่ร้านเฟอร์นิเจอร์ มีรายได้ 170 บาทต่อวัน

ไม้ อยู่บ้านเฉย ๆ ไม่ได้ประกอบอาชีพใดเป็นกิจจะลักษณะ ไม่มีรายได้

รัน ไม่ได้ประกอบอาชีพแต่อย่างใด ไม่มีรายได้

หลุยส์ ไม่มีอาชีพ ไม่มีรายได้

แมน อาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้ 100 บาทต่อวัน

แก้ว ไม่มีอาชีพไม่มีรายได้

ใจ ไม่มีอาชีพไม่มีรายได้

อี๊ด รับจ้างทั่วไป มีรายได้ 126 บาทต่อวัน

เพชร ไม่ได้ประกอบอาชีพแต่อย่างใด ไม่มีรายได้

ชาลี ขับรถจักรยานยนต์รับจ้าง และทำงานอยู่ร้านเกมส์ ขายแผ่นซีดีตามตลาดนัดได้ค่าจ้างวันละ 100 บาท และค่าขายอีกแผ่นละ 5 บาท

อาร์ต ไม่ได้ประกอบอาชีพแต่อย่างใด ไม่มีรายได้

เบิร์ต ไม่ได้ประกอบอาชีพแต่อย่างใด ไม่มีรายได้

ตาราง : แสดงจำนวนและร้อยละของรายได้

รายได้ / วัน	จำนวน / คน	ร้อยละ
200 ขึ้นไป	1	5
101 - 200	10	50
1 - 100	1	5
ไม่มีรายได้	8	40
รวม	20	100

จากตาราง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำคามผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ มีรายได้ไม่เกิน 200 บาท ต่อวัน รวมทั้งสิ้น มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 95

สรุปว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำคามผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ มีรายได้ต่ำ จึงยอมรับ สมมติฐานที่ว่า รายได้ต่ำ มีอิทธิพลต่อการกระทำคามผิดเกี่ยวกับชีวิต และร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย

สมมติฐาน 4 " การขัดเกลาทางสังคมที่ไม่ดี มีอิทธิพลต่อการกระทำคามผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย "

การทดสอบสมมติฐานนี้เป็นการพิจารณาตามแนวคิดเรื่อง การขัดเกลาทางสังคม (Socialization) ครอบครัว เป็นสถาบันแรกที่มีหน้าที่ในการพัฒนาเยาวชนในทุกลักษณะ ครอบครัวได้พัฒนาเยาวชนในเรื่องอารมณ์ สติปัญญา ศีลธรรม ความมีน้ำใจนักกีฬา ความเจริญทางร่างกาย ตลอดทั้งความเจริญทางสังคม ครอบครัวมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนา สิ่งเหล่านี้ ต่อเด็ก โดยเฉพาะในวัยเริ่มต้นชีวิต คือ ระยะ 1-5 ขวบ ส่วนอิทธิพลของสิ่งอื่น ๆ ได้เกิดขึ้นภายหลังอิทธิพลของครอบครัว คือ หลังจากที่ครอบครัวได้ดำเนินการพัฒนาเยาวชนเป็นระยะเวลานานพอสมควรแล้ว ครอบครัวได้สอนให้เด็กได้รู้และยอมรับกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวกับเวลา สถานที่ และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เด็กได้เรียนรู้ว่าควรจะทำปฏิบัติตัวอย่างไรจึงจะเป็นที่ต้องการของบุคคลอื่นในสังคม การพัฒนาของเด็กในครอบครัวในระยะเริ่มต้นนี้เองที่เกี่ยวพันกับพฤติกรรมของเด็กในอนาคต ถ้าเด็กได้รับการฝึกอบรมให้รู้จักค่านิยมที่ดีงาม ก็เชื่อได้ว่าเป็นการยากมากที่เด็กจะประพฤติผิดกฎหมายบ้านเมืองต่อไปในอนาคต ในทางตรงกันข้ามหากเด็กได้รับการกล่อมเกลาให้เห็นกงจักรเป็นดอกบัวแล้ว ก็มีทางที่จะเป็นไปได้ว่า ในกาลข้างหน้าเด็กจะประพฤติผิดกฎหมายได้มาก มีงานวิจัยมากมายที่สนับสนุนว่าหากครอบครัวย่อหย่อนในการควบคุมเยาวชน และขาดความเข้มแข็งในการถ่ายทอดคุณค่าทางศีลธรรมแล้วจะทำให้เด็กกระทำผิดกฎหมายได้มาก

การที่กลุ่มตัวอย่างเป็นครอบครัวที่มีปัญหา เช่น ได้รับการลงโทษอย่างรุนแรง หากเด็กและเยาวชนเกิดความรู้สึกที่ไม่อบอุ่นและมั่นคงในครอบครัวแล้ว ทำให้รู้สึกห่างเหิน ไม่กล้าปรึกษาปัญหาต่าง ๆ ก็จะขาดการขัดเกลาและการที่จะได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่างๆที่ควรจะได้รับตามสมควรแก่วัย และการพัฒนาจิตใจจากพ่อแม่และบุคคลในครอบครัว ไม่สามารถกล่อมเกลาเด็กและเยาวชนให้พ้นจากการกระทำคามผิดได้

ซึ่งจะได้พิจารณาประเด็นจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 20 คน ดังต่อไปนี้
 ภาย ย่าอบรมเลี้ยงดูกายอย่างตามใจและปล่อยปละละเลย ภายไม่ชอบ
 พี่สาวและเคยต่อพี่สาว เนื่องจากพี่สาวชอบชวนทะเลาะด้วยและพี่สาวแอบเสพยาบ้า

บุญช่วย บุญช่วยเล่าให้ฟังด้วยอารมณ์เก็บกดและสะเทือนใจอย่างมาก (มี
 น้ำตาคลอที่เบ้าตาและเสียงสั่น) ว่า เวลาทำการบ้านไม่ถูก พ่อจะอารมณ์เสีย โมโห และลงโทษ
 ด้วยการทุบตีและเตะอย่างรุนแรงทุกครั้ง บางครั้งเพียงแค่นี้ก็ได้รับบาดเจ็บบวมช้ำ แต่บางครั้งถึงกับ
 เป็นแผลแตกตามร่างกาย พ่อเคยด่านายบุญช่วยว่า " ทำไมมึงถึงใจเป็นควายอย่างนี้ "
 ขณะที่พ่อทะเลาะกับแม่นั้น พ่อไม่เคยคำนึงว่าลูกจะอยู่ด้วยหรือไม่

รุด เมื่อพ่อเลี้ยงกับแม่มีเรื่องทะเลาะถกเถียงกัน แม่จะด่าว่าพ่อเลี้ยงด้วยคำ
 หยาบคาย แต่พ่อเลี้ยงมักจะเจียบ ๆ เจย ๆ เวลาพ่อเลี้ยงกับแม่ ทะเลาะกัน รุดจะเข้าห้องล๊อค
 ประตู พ่อเลี้ยงกับแม่ ไม่ค่อยให้เหตุผลเวลาที่นายรุดทำผิด พ่อเลี้ยงกับแม่ มักใช้คำพูดมึงกูกับ
 รุด ในวัยเด็กหากรุดทำผิดพ่อเลี้ยงจะทำโทษด้วยการใช้เชือกผูกไว้กับเสาบ้าน บางครั้งก็ตีด้วยไม้
 ไม้ซีก ประมาณ 10 ครั้ง ส่วนแม่เวลาโมโหชอบทำลายสิ่งของและด่าทุกคนในครอบครัวแบบไม่มี
 เหตุผล พ่อเลี้ยงกับแม่ไม่เคยให้กำลังใจหรือใช้คำพูดชมเชยกับรุด เมื่อทำความดี

วุฒิ ยายเลี้ยงดูวุฒิแบบรักและตามใจไม่ค่อยเข้มงวดกับความประพฤติของวุฒิ
 เท่าที่ควรวุฒิไม่สนิทกับเพื่อนบ้านและชุมชนที่พักอาศัย เพราะต้องไปช่วยแม่ขายก๋วยเตี๋ยว และ
 รับจ้างเข็นผัก ส่งของ อยู่ในตลาดพุทธทรัพย์ ไม่มีเวลามาสูงส่งกับเพื่อนบ้าน ก่อนกระทำความ
 ความผิดในคดีนี้ไม่เคยไฝฝั้นอยากเป็นอะไร

ไอ้ บ้านของตายายทำสวนไร่อ้อย ลักษณะเป็นบ้านปูนครึ่งไม้ อยู่ร่วมกัน 4
 คน ได้แก่ ไอ้ ตายาย และญาติมีศักดิ์เป็นพี่ชาย ตายายเลี้ยงดูไอ้อย่างเข้มงวด มักจะว่ากล่าว
 หรือบ่นว่าไอ้เป็นประจำเวลาไอ้ทำผิด หรือ บางครั้งก็จะทำโทษโดยใช้วิธีเขียนต้อยอย่างรุนแรง
 นอกจากนี้ไอ้เคยถูกญาติผู้พี่ที่เป็นทหารเกณฑ์ ซึ่งพักอาศัยอยู่ด้วยกันเตะทำร้ายไอ้ด้วยรองเท้า
 คอมแบท สาเหตุเนื่องจากจับได้ว่าไอ้ไปลักขโมยเงินของเพื่อนบ้าน

เตี้ย โดยปกติแม่จะไม่ค่อยดู พุดจาไพอะไร พุดน้อย แต่เมื่อตีแม่เหล้าจน
 มีเมามากจะพุดมาก ดุด่า ไม่มีเหตุผล แม้เตี้ยจะไม่ได้กระทำความผิดก็จะใช้มือตบที่บริเวณหน้า ส่วนตา
 ยาย พี่สาว มักจะตามใจ เมื่อกระทำความผิดมักจะปนแต่จะไม่ใช้กำลังลงโทษ

เมฆ แม่ของเมฆไม่ได้ชอบบรมสั่งสอน และเลี้ยงดูนายเมฆ เนื่องจากต้องไป
 ทำงานที่กรุงเทพฯ ตายายก็ปล่อยปละละเลยเวลาประสบปัญหาเมฆจะปรึกษาเพื่อน ตากับยาย
 ชอบดุด่า ขี้บ่น ตายายชอบทำโทษโดยหยิบไม้เรียวจะตี แต่ยายไม่เคยได้ตีเมฆเพราะวิ่งหนีเร็ว

กว่า และหนีทันได้ทุกครั้ง เมฆไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของตายาย เพราะตายายไม่ให้ตีหมเหล่า และเสพยา โดยสั่งสอนอยู่ทุกวันเมฆจึงเบื้อ แต่ไม่ค่อยเถียง

วี แม่มีนิสัยเป็นคนเจ้าระเบียบ ชอบบ่นว่าทำให้มีปัญหาทะเลาะมีปากเสียงกับพ่อเลี้ยงเป็นประจำ ส่วนกับวีแม่มักจะชอบวางกฎระเบียบให้กับวีต้องปฏิบัติอย่างเข้มงวดทำให้วีไม่ค่อยชอบอยู่บ้านเท่าใดนัก

ลุย ไม่สนิทกับพ่อและแม่ไม่ค่อยได้คุยกัน ลุยคิดว่าพ่อกับแม่ไม่รัก ลุยออกมาหางานทำที่จังหวัดนครปฐม และมาอยู่กับพี่สาวคนโต มีอายุ 26 ปี พี่สาวเป็นผู้อบรมเลี้ยงดูมาตั้งแต่เด็กและให้เงินใช้ ครอบครัวลุยไม่เคยทำกิจกรรมร่วมกัน ลุยไม่เคยเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อกับแม่ พ่อของลุยเป็นคนดู เงียบ ชอบทำโทษหนัก ชอบตีซ้ำซาก เคยตีถึงขั้นสลบ แม่ไม่ตีแต่ชอบดุด่า ชีบ่น วุ่นวาย เวลาอยู่ในบ้านก็จะเดินสวนกันไปมาแต่ไม่คุยกันทำเหมือนต่างคนต่างอยู่ ลุยเชื่อฟังแต่เพียงพี่สาวคนโตผู้เดียว เพราะพี่สาวเป็นคนตามใจและให้เงินใช้ ในครอบครัวของลุยไม่ค่อยทะเลาะเบาะแว้งกัน เพราะต่างคนต่างอยู่ พี่ชายของลุยทั้ง 3 คน ชอบตีหมเหล่า

ไม้ เป็นลูกชายคนเดียวของครอบครัว จึงได้รับการเอาอกเอาใจจากทุกคนในบ้าน ไม่มีลักษณะนิสัยเอาแต่ใจตนเอง ตี้อรัน แสดงออกโดยการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อเรียกร้องความสนใจ

รัน พ่อมักจะตีหมเหล่าอยู่ที่บ้านคนเดียวเป็นประจำ ส่วนอบายมุขนั้น พ่อและแม่เล่นการพนันห่วยไต้ดิน เนื่องจากเป็นค่านิยมของคนในละแวกบ้านที่พักอาศัยอยู่ คำพูดในครอบครัวค่อนข้างจะพูดจาหยาบค้ายและไม่มีเหตุผล เวลาพ่อกับแม่ทะเลาะกันจะพูดเสียงดังพูด มึง-กู ด่าอย่างรุนแรงใส่กัน ทุกครั้งที่มีการทะเลาะกันนายรันจะรู้สึกว่ภายในบ้านไม่น่าอยู่ และเป็นเหตุการณ์ที่รุนแรง รันมักจะเสียใจทุกครั้งที่มีการทะเลาะกัน โดยเฉพาะถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวของรันเอง รันจะไปห้ามและยอมรับผิดชอบเพื่อให้พ่อกับแม่หยุดทะเลาะกัน ในการลงโทษพ่อแม่มักใช้การตี มากกว่า เหตุผลในการพูดจាកัน

หลุยส์ ในวัยเด็กอายุประมาณ 8 ขวบ และขณะกำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาหลุยส์เล่าว่า พ่อแม่รักใคร่และชยันช่วยกันค้าขายอย่างดี ไม่ค่อยทะเลาะวิวาท และทำร้ายร่างกายกันรวมทั้งญาติฝ่ายแม่ที่มาช่วยงานในร้าน ก็ไม่เคยดูดำดูขาวโดยทุกคนในบ้านรักและดูแลหลุยส์อย่างดี เนื่องจากเป็นลูกชายคนเดียวของครอบครัว

แมน ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่เป็นในลักษณะแยกกันอยู่ โดยนายแมนได้อาศัยอยู่กับพ่อมีความสัมพันธ์รักใคร่เป็นห่วงกันระหว่างกันเป็นอย่างดี ส่วนแม่ก็ไม่ได้กลับมาหา นายแมนอีกเลยซึ่งนายแมนก็ไม่ได้คิดอะไรมาก ความสัมพันธ์กันน้องไม่ราบรื่นนักมักจะทะเลาะกันบ่อยในเรื่องทั่วไป ไม่ค่อยมีความรักใคร่สามัคคีกันในหมู่พี่น้อง ส่วนความสัมพันธ์กับญาติคือ ย่าก็เป็นไปด้วยดีโดยย่าจะคอยช่วยเหลือดูแลให้เงินใช้และทำอาหารให้รับประทานเป็นประจำ นายแมนกล่าวว่าเขารู้สึกมีความอบอุ่นเป็นอย่างมากที่ได้อยู่บ้าน

แก้ว ในบ้านอยู่กัน其乐融融เป็นครอบครัวใหญ่ประกอบด้วย ลุง ป้า น้า พ่อ แม่ ลูกหลาน รวม 10 คน ที่บ้านพ่อ พ่อแม่มักจะให้แก้วดูแลน้องสาวเป็นประจำ เมื่อออกไปทำงาน ทำให้แก้วรู้สึกผูกพันกับครอบครัว รู้สึกมีความอบอุ่นมั่นคงเมื่อได้อยู่กับครอบครัวที่เป็นครอบครัวใหญ่ แม้ในบางครั้งจะรู้สึกวุ่นวายบ้านเป็นบางครั้ง แต่ก็มีความรู้สึกดีที่ว่าที่แยกเป็นครอบครัวเล็ก ๆ บ้านส่วนตัวซึ่งได้รับมรดกจากคุณปู่ ลักษณะเป็นบ้านสวน ล้อมรอบด้วยต้นไม้ นานาชนิดมากมาย ถัดออกไปจะเป็นบริเวณที่ทำสวนผักของครอบครัวและญาติพี่น้อง บ้านของเพื่อนบ้านจะอยู่ไกลกันพอสมควร บ้านแต่ละหลังจะอยู่ห่างกันพอประมาณไม่แออัด

ใจ ย่าจะรักและตามใจใจมาก ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวถือว่าราบรื่น พ่อแม่และย่าไม่เคยขัดแย้งกันและรักลูก ๆ หลานเท่าเทียมกันทุกคน ส่วนใจกับพี่น้องก็เข้ากันได้ดี ไม่เคยทะเลาะวิวาทกันรุนแรงหรือทำร้ายกัน จะมีเพียงใจเท่านั้นที่ชอบแกล้งและทำร้ายพี่สาวเป็นประจำ

อืด ครอบครัวที่มีปัญหาคือพ่อแม่แยกทางกัน สมาชิกภายในครอบครัวต่างคนต่างไป ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอน ถูกละเลยจากคนในครอบครัว ไม่มีความผูกพันกันภายในครอบครัว และสังคม ขาดความอบอุ่น เมื่อมีสิ่งมากระตุ้นให้กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งก็จะทำตามไปที่ตนเองต้องการ โดยไม่คำนึงถึงกฎระเบียบของสังคม รวมทั้งกฎหมาย

เพชร พ่อ ประกอบอาชีพรับจ้างขับรถแท็กซี่ และ รับจ้างส่งของไปต่างจังหวัดซึ่งเป็นรายได้ที่ไม่แน่นอน ระดับการศึกษาของพ่อแม่ของเพชรเพียงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ เป็นเหตุให้พ่อต้องไปทำงานรับจ้างขับรถ หลายคราวที่ต้องเดินทางไปต่างจังหวัด จึงเป็นต้นเหตุให้เวลาดูแลอบรมลูกไม่เพียงพอ

ซาลี พ่อเสียชีวิตตอนซาลีอายุได้ 11 ขวบ แม่ไม่มีสามีใหม่ ครอบครัวมีอาชีพทำนา ทำสวน โดยเช่าที่ดินของผู้อื่น รายได้ของครอบครัวพอกินพอใช้ พ่อแม่ ไม่เคยทะเลาะกัน พี่น้องไม่เคยรังแก สมาชิกในครอบครัวไม่เคยต้องคดีใด ๆ

อาร์ต มักเห็นพ่อตีมสุราเมาแล้วทะเลาะกับแม่เป็นประจำด้วยสาเหตุเรื่องเงิน ใช้จ่าย พ่อเคยลงมือตบตีแม่ขั้นรุนแรง ในช่วงวัยเด็กระหว่าง 1-15 ปี อาร์ตได้รับการเลี้ยงดู ภายในครอบครัวร่วมกับพี่น้องคนอื่น ๆ ในลักษณะตามใจและปล่อยปละละเลยตามสภาพท้องถิ่น ในชนบท โดยมีแม่และพี่สาวคนโตเป็นคนเลี้ยงดู พ่อไม่ค่อยจะมีเวลาอบรมสั่งสอนอาร์ตและลูกคนอื่นในครอบครัว ด้วยเหตุตามปกติจะเป็นคนไม่ค่อยพูด ชอบตีมสุรา เจ้าชู้ และออกไปทำงาน ขั้บรถเป็นส่วนใหญ่ แม่นั้นจะคอยอบรมสั่งสอน แม่เป็นคนเจ้าระเบียบและมักจะด่าบ่นอาร์ตกับ พี่น้องคนอื่นในครอบครัวเป็นประจำ

เบิร์ต ตั้งแต่เล็ก ๆ อยู่กับน้ำตลอด แม่มีสามีใหม่ สำหรับพ่อก็แต่งงานใหม่ เช่นเดียวกัน สำหรับน้องเป็นน้องมารดาเดียวกันคนละพ่อ ครอบครัวไม่มีความอบอุ่นเลย เมื่อพูด ถึง ครอบครัวเบิร์ตมีอาการซึมเศร้าแสดงออกที่ดวงตา ตอนเกิดเหตุการณ์คดีนี้ เบิร์ตได้มาอาศัยอยู่ กับญาติของแม่เลี้ยง

ตาราง : แสดงจำนวนและร้อยละของการขัดเกลาทางสังคม

การขัดเกลาทางสังคม	จำนวน / คน	ร้อยละ
การขัดเกลาทางสังคมดี	4	20
การขัดเกลาทางสังคมไม่ดี	16	80
รวม	20	100

จากตาราง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ ผ่านการขัดเกลาจากสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 80

สรุปว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ ผ่านการขัดเกลาจากสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี จึงยอมรับ สมมติฐานที่ว่า การขัดเกลาทางสังคมที่ไม่ดี มีอิทธิพลต่อ การกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย

สมมติฐาน 5 " ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย "

การทดสอบสมมติฐานนี้เป็นการพิจารณาตามทฤษฎีสำนักอาชญาวิทยาดั้งเดิม (Theories of the Classical School of Criminology) การดำเนินกระบวนการยุติธรรมที่ทำให้เด็กและเยาวชนเชื่อว่า พฤติกรรมอาชญากรรมจะนำมาซึ่งผลเสียมากกว่าผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการกระทำความผิด ซึ่งหากจะป้องกันไม่ให้เกิดและเยาวชนกระทำความผิดกฎหมาย บทลงโทษของกฎหมายจะต้องมีลักษณะที่รุนแรง แน่นนอน และรวดเร็ว เพื่อให้เด็กและเยาวชนเชื่อหรือมองเห็นว่าผลเสียที่จะได้รับจากการกระทำความผิดมีมากกว่าผลประโยชน์ ในที่สุดจะส่งผลทำให้เด็กและเยาวชนเลือกที่จะงดเว้นไม่กระทำความผิด

จากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มาจากการกระทำความผิดซ้ำซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อมเกี่ยวกับการกระทำความผิดในลักษณะต่างๆหลายวิธีเช่น จากการลองผิดลองถูก จากคำบอกเล่าของบุคคลรอบข้าง โดยเฉพาะเด็กที่คบหาหรือมีวามสัมพันธ์กับเพื่อนเป็นกลุ่มเป็นแก๊ง หรือการพบเห็นตัวอย่างรอบตัวที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ตลอดจนวิธีการหลีกเลี่ยงหรือเอาตัวรอดจากการถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ไม่มากนักน้อย ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม พวกเขาจะสั่งสมไว้เป็นประสบการณ์ในการกระทำความผิดตามประเภทของความผิดที่ตนกระทำ และ มองเห็นว่ากระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาสำหรับเด็กและเยาวชนนั้นมีบทลงโทษเบา จึงไม่อดเว้นที่จะกระทำความผิด

ซึ่งจะได้พิจารณาประเด็นจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 20 คน ดังต่อไปนี้

กาย กายมีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนเป็นอย่างดี เนื่องจากเพื่อนๆ ที่เคยอยู่ในสถานพินิจฯ จังหวัดปทุมธานีเป็นคนบอก กายรู้สึกวาทโทษสำหรับเด็กและเยาวชนนั้นเบามาก เพราะเด็กทำผิดแล้วไม่ติดคุก

บุญช่วย มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนเป็นอย่างดี เนื่องจากถูกดำเนินคดีมาแล้วหลายครั้ง ได้รับรู้เกี่ยวกับเรื่องอัตราโทษที่ใช้กับเด็กจากทั้ง ตำรวจ อัยการ ศาล โดยบุญช่วยบอกว่า "โทษสำหรับเด็กเบามาก" บุญช่วยไม่เคยเกรงกลัวกฎหมาย โดยกล่าวว่า " อย่างมากก็เอาไปฝึกอบรม เพราะเด็กทำผิดแล้วไม่ติดคุก" บุญช่วยเคยกระทำความผิดหลายครั้ง แล้วไม่ถูกดำเนินคดี

รูด มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาสำหรับเด็กและเยาวชนจากเพื่อนที่เคยพ้นโทษมาก่อน โดยรู้มาว่า " เด็กทำผิดไม่ติดคุก " ก่อนคดีนี้เคยถูกดำเนินคดีมาแล้ว 2 ครั้ง คือ พรากผู้เยาว์ และ กระชอกทรัพย์ ทั้ง 2 คดีดังกล่าวศาลยกฟ้อง รูดเคยทำผิด

กฎหมายเรื่องมีเมทแอมเฟตามีน (ยาบ้า) ไว้ในความครอบครองแต่ไม่ถูกดำเนินคดี รูดไม่เกรงกลัวกฎหมายเพราะคิดว่ากฎหมายไม่สามารถเอาผิดกับเด็กได้

วุฒิ มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนเป็นอย่างดี เนื่องจากถูกดำเนินคดีมาแล้วหลายครั้ง เขาบอกว่า “เรามีประสบการณ์มาก ไม่เคยกลัวโทษเพราะเขาอายุไม่ถึง 18 ปี ทำอะไรก็ได้ไม่ติดคุก” วุฒิได้รับรู้เกี่ยวกับเรื่องอัตราโทษที่ใช้กับเด็กโดยอาศัยประสบการณ์ ก่อนคดีนี้เคยถูกดำเนินคดีมาแล้ว 5 ครั้ง จนวุฒิจำไม่ได้ละเอียดว่าโดนข้อหาอะไรบ้าง ทุกคดี ศาลมีคำพิพากษาให้ส่งตัวไปฝึกอบรม

ไอ้ เคยถูกดำเนินคดีมาแล้ว 4 ครั้ง เป็นความผิดเกี่ยวกับสารระเหยทั้งสิ้น (กาวยาง) ไอ้จึงมีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนเป็นอย่างดี ไอ้รู้สึกกลัวโทษสำหรับเด็กและเยาวชนนั้นเบามาก เพราะเด็กทำผิดแล้วไม่ติดคุก ทั้ง 4 คดีของไอ้ ศาลพิพากษาว่ากล่าวตักเตือน แล้วปล่อยตัว ทำให้ไอ้ไม่เกรงกลัวกฎหมาย เพื่อนๆของไอ้ที่อยู่ในสถานพินิจฯ จังหวัดปทุมธานี ก็เช่นเดียวกันเคยกระทำความผิดมาหลายคดีแล้วแต่ก็ไม่เคยติดคุก

เต้ย ไม่มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนมาก่อน เต้ยกลัวติดคุก และกฎหมาย

เมฆ มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาสำหรับเด็กและเยาวชนโดยรู้มาจากตำรวจ และรู้ว่าโทษที่ได้รับกับเด็กนั้นเบา ก่อนเกิดคดีนี้ไม่เคยถูกดำเนินคดีมาก่อน เมฆบอกว่า “ไม่กลัวกฎหมายเพราะนายเมฆเป็นเด็ก”

วี มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาสำหรับเด็กและเยาวชนจากประสบการณ์ของตัวเองและเพื่อนที่เคยพ้นโทษมาก่อน ทั้ง 2 คดีดังกล่าวศาลคุมประพฤติและให้ส่งไปฝึกอบรม ทำให้วีคิดว่ากฎหมายไม่สามารถเอาผิดกับเด็กได้ จึงไม่มีความเกรงกลัวกฎหมาย

ลุย มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาสำหรับเด็กและเยาวชน รู้ว่าถ้ารับสารภาพจะลดโทษให้กึ่งหนึ่ง และรู้ว่าโทษสำหรับเด็กเบาว่าผู้ใหญ่มาก ลุยเคยถูกดำเนินในข้อหาปล้นทรัพย์มา 2 คดี แต่ไม่ถูกดำเนินคดี ลุยกลัวบาปกรรมมากกว่ากฎหมาย โดยบอกว่ากฎหมายไม่ทำอะไรเด็ก

ไม้ มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนเป็นอย่างดี เนื่องจากเพื่อนๆ ที่เคยอยู่ในสถานพินิจฯ จังหวัดนครปฐมเป็นคนบอกว่า เด็กทำผิดแล้วไม่ติดคุก ไม้จึงไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายเพราะกฎหมายทำอะไรเด็กไม่ได้

รัน เชื่อว่า กฎหมายไม่สามารถใช้บังคับได้ เนื่องจากนายพล (เหยื่อรายนี้) เคยฆ่าพี่ชายของรันแต่ไม่ถูกดำเนินคดี รันจึงเชื่อว่ากฎหมายไม่มีอยู่จริงในสังคม

หลุยส์ ยอมรับว่าไม่เคยนึกถึงการถูกลงโทษตามกฎหมายเลยจากการกระทำ ความผิดในแต่ละครั้ง เพราะชีวิตในวัยนั้นไม่มีการเผยแพร่ความรู้กฎหมายเข้ามาเกี่ยวข้องให้ เรียนรู้ ประกอบกับไม่เคยโดนจับกุมมาก่อนเลยไม่คำนึงถึงผลของการกระทำผิดที่ตามมา

แมน เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมครั้งแรกเมื่ออายุ 14 ปี ในข้อหาครอบครอง ยาเสพติด (กัญชา) หลังจากนั้นได้รับการประกันตัว และศาลมีคำพิพากษาให้ปล่อยตัว ภายหลัง ถูกจับในข้อหาครอบครองยาเสพติด (ยาบ้า) ถูกศาลส่งให้อยู่ในสถานฝึกและอบรม 3 เดือน แมน เลยเข้าใจว่า แม้กระทำผิดอะไรก็ตามกฎหมายก็ไม่สามารถลงโทษเขาได้

แก้ว ไม่มีความรู้เรื่องกฎหมาย โดยไม่สามารถตอบได้ว่า โทษตามกฎหมายที่ จะลงกับเด็กเป็นอย่างไร

ใจ กระทำความผิดมาแล้ว 4 ครั้งในข้อหาความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ร่วมกัน ชิงทรัพย์และความผิดฐานปล้นทรัพย์ เท่าที่จำได้ส่วนใหญ่ศาลพิพากษาให้ฝึกอบรม ใจ มีความรู้ เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนเป็นอย่างดี เนื่องจากถูก ดำเนินคดีมาแล้วหลายครั้ง ใจไม่เคยเกรงกลัวกฎหมาย โดยกล่าวว่า " อย่างมากก็เอาไป ฝึกอบรม เพราะเด็กทำผิดแล้วไม่ติดคุก

อ๊อต ไม่มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาเกี่ยวกับเด็กและ เยาวชน อ๊อตกลัวติดคุก และกฎหมาย จึงได้ลงมือฆ่าผู้เสียหายเพราะปกปิดอำพรางคดี

เพชร ถูกจับกุมดำเนินคดีรวมทั้งสิ้น 3 คดี ปล้นทรัพย์ กระชกทรัพย์ และ คดีนี้ เพชรมีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาสำหรับเด็กและเยาวชนจาก ประสบการณ์ของตัวเองและเพื่อนที่เคยพันโทษมาก่อน เนื่องจากทั้ง 2 คดีดังกล่าวศาลคุม ประพฤติและให้ส่งไปฝึกอบรม ทำให้คิดว่ากฎหมายไม่มีอะไรและไม่เอาเรื่องเด็ก จึงไม่มีความ เกรงกลัวกฎหมาย

ซาลี มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาสำหรับเด็กและเยาวชน โดย รู้มาจากประสบการณ์ของตัวเองและเพื่อนที่เคยพันโทษมาก่อน รู้ว่าเด็กทำผิด ศาลจะสั่งคุม ประพฤติและให้ส่งไปฝึกอบรม ทำให้คิดว่ากฎหมายไม่สามารถเอาผิดกับเด็กได้ จึงไม่มีความ เกรงกลัวกฎหมาย

อาร์ต ยอมรับว่าไม่เคยนึกถึงการถูกลงโทษตามกฎหมายเลยจากการกระทำ ความผิดในแต่ละครั้ง เพราะไม่มีความรู้ทางกฎหมาย ประกอบกับไม่เคยโดนจับกุมมาก่อนเลยไม่ คำนึงถึงผลของการกระทำผิดที่ตามมา

เบิร์ต มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาเกี่ยวกับเด็กและ เยาวชนเป็นอย่างดี เนื่องจากถูกดำเนินคดีมาแล้วหลายครั้ง ได้รับรู้เกี่ยวกับเรื่องอัตราโทษที่ใช้ กับเด็ก เบิร์ต ไม่เคยเกรงกลัวกฎหมาย โดยกล่าวว่า " อย่างมากก็เอาไปฝึกอบรม เพราะเด็ก ทำผิดแล้วไม่ติดคุก"

ตาราง : แสดงจำนวนร้อยละของความเกรงกลัวต่อกฎหมาย

ความเกรงกลัวต่อกฎหมาย	จำนวน	ร้อยละ
เกรงกลัว	2	10
ไม่เกรงกลัว	18	90
รวม	20	100

จากตาราง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 90

สรุปว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ ไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย จึงยอมรับ สมมติฐานที่ว่า ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย มีอิทธิพลต่อการ กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย

สมมติฐาน 6 " วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง มี อิทธิพลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย "

การทดสอบสมมติฐานนี้เป็นการพิจารณาตาม ทฤษฎีวัฒนธรรมรอง และทฤษฎี วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่น (Subculture Theory) กล่าวคือ ความขัดแย้ง จะแสดงออกโดยการ ต่อสู้ระหว่างแก๊งเยาวชนด้วยกัน สถานภาพหรือชื่อเสียงจะได้มาจากการเป็นบุคคลแข็งแรง ก้าวร้าวและมีความ สามารถในการต่อสู้ เยาวชนพวกนี้จะพบในชุมชนชั้นล่างของสังคมที่พวก เยาวชนไม่สามารถเรียนรู้หรือรับการถ่ายทอดวิธีการหาเงินที่ผิดกฎหมาย อีกทั้งไม่มีตัวอย่างของ ผู้ใหญ่ที่ทำงานหาเงินโดยสุจริต รูปแบบและวิธีการในการกระทำผิดของผู้ใหญ่จึงไม่มีอยู่ในชุมชน

ที่มีลักษณะเช่นนี้ เป็นเหตุให้เยาวชนจากชุมชนนี้มีความรู้สึกที่เป็นศัตรูกับสังคมและมองผู้ใหญ่ว่าเป็นผู้อ่อนแอ พวกเขาไม่สามารถจะพัฒนาความรู้ความสามารถในการหาเงินทั้งทางสุจริตและทุจริต จึงหันไปรวมกลุ่มกันและสิ่งที่ทำให้พวกเขาได้รับการยอมรับก็คือ ความรุนแรงและความกล้าหาญในการ ต่อสู้ระหว่างแก๊งเยาวชนด้วยกัน

ซึ่งจะได้พิจารณาประเด็นจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 20 คน ดังต่อไปนี้

กาย ฉายาของแก๊งมีชื่อว่า " ต้มก๊วย " แก๊งต้มก๊วยชอบความรุนแรงและการมีเรื่อง นั่นก็คือ การยกพวกตีกัน และการสะสมอาวุธ สมาชิกของแก๊งต้มก๊วยจะสักระยะกันทุกคน ซึ่งบางคำที่สักก็ไม่มี ความหมายใด สักเฉยๆให้เหมือนเพื่อน ในแต่ละวัน เพื่อนๆจะนำอาวุธมาอวดกัน ยิ่งใครมีอาวุธปืน คนนั้นจะดูเป็นผู้ยิ่งใหญ่ และเท่หมาก ตอนเย็นมักจะไปรวมตัวกันที่สนามฟุตบอล นั่งคุยกันและดื่มสุรา กายไม่ดื่มสุรา ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอื่น ๆ แต่สูบบุหรี่ อย่างเดียววันละประมาณ 15 ตัว กายเคยแค้นอาฆาตรุ่นพี่และเคยคิดจะแก้แค้นคู่อริของน้ำ เนื่องจากเคยยิงน้ำ กายรู้สึกชินชากับความรุนแรง เนื่องจากเป็นการทำร้ายร่างกายกันเป็นเรื่องธรรมดาของลูกผู้ชาย และกายก็ถูกกระทำบ่อยๆ

บุญช่วย อยู่ใน " แก๊งดาวโจร " ชอบความรุนแรงและการมีเรื่อง สมาชิกของแก๊งส่วนใหญ่เป็นเพื่อนแถวบ้าน มีทั้งเรียนหนังสือและไม่ได้เรียนหนังสือ การยกพวกตีกัน มีอยู่เกือบทุกวัน

รุต ฉายาแก๊งของนายรุตมีชื่อว่า " TNT " มีสมาชิกประมาณ 20 คน ทุกคนมีมอเตอร์ไซด์แต่งเครื่อง ชอบขี่มอเตอร์ไซด์แข่งกันในยามดึกเพื่อก่อความวุ่นวาย ชอบมีเรื่องกับกลุ่มวัยรุ่นต่างหมู่บ้าน

วุฒิ กลุ่มของวุฒิไม่มีฉายาแก๊ง มีสมาชิกประมาณ 50 คน ส่วนใหญ่มีมอเตอร์ไซด์แต่งเครื่อง ชอบขี่มอเตอร์ไซด์แข่งกันแล้วมีแฟนสาวนั่งกอดซ้อนท้าย วุฒิบอกว่าเหมือนในภาพยนตร์เรื่อง " ผู้หญิงซ่าใครอย่าแตะ " กลุ่มเพื่อนชอบมีเรื่องกับกลุ่มวัยรุ่นต่างๆ เป็นใครก็ได้ไม่จำเป็นต้องต่างกลุ่ม ขนาดอยู่ในกลุ่มเดียวกัน วุฒิก็ยังเคยชกต่อยกับเพื่อนในกลุ่ม ถ้าพูดจาไม่ถูกหู วุฒิคิดว่าการใช้ความรุนแรงเป็นเรื่องธรรมดาไม่ใช่เรื่องผิดปกตอะไร เพราะคนในสังคมสมัยนี้อันตราย และเป็นคนไม่ดี ต้องป้องกันตนเอง วุฒิสูบบุหรี่และดื่มสุรา เกี่ยวข้องกับยาเสพติดบ้างคือยาบ้าและเฮโรอีน (ยานอนหลับ) แต่ไม่เล่นการพนัน ชอบเที่ยวเตร่กับเพื่อนแถวหมู่บ้าน และตามสถานบันเทิงดิสโก้แอนด์ต่างๆ ชอบแต่งรถจักรยานยนต์

ไอ้ ฉายาของแก๊งมีชื่อว่า " ก้านดำ " แก๊งก้านดำชอบดมกาว เสพกัญชา เล่นการพนันฟุตบอล และการยกพวกตีกัน อาวุธที่ไอ้มีก็คือ ปืนปากกาที่ซื้อมาจากจีน

รถจักรยานยนต์ ในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งเพื่อนๆในกลุ่มก็จะมีประมาณ 5 คน เอาไว้ป้องกันตัว เพราะเวลาขอทานได้เงินมาจะมีพวกเขาใหญ่มาขอเงิน ถ้าไม่ให้ก็จะถูกทำร้ายรุนแรง เมื่อสมัยที่ไอ้ใช้ชีวิตเร่ร่อนอยู่ย่านหัวลำโพง เขาวราช สะพานพุทธ นั้น ไอ้ ถูกทำร้ายร่างกายบ่อย เพราะมีเด็กเร่ร่อนจำนวนมาก เวลาวิ่งหนีไม่ทัน ไอ้เคยถูกรุมกระที่บหัวแตก

เตี้ย ลักษณะของบ้านพักอาศัย เป็นบ้านไม้เช่าชั้นเดียวอยู่ในพื้นที่ชุมชนแออัด สภาพแวดล้อมส่วนใหญ่มีความสกปรก และมีการแพร่ระบาดของยาเสพติด และการพนัน เป็นเหตุให้ในชุมชนดังกล่าวมีการก่ออาชญากรรมเป็นประจำ

เมฆ ตีมสุราชาววันละ 3ขวด ตีมเบียร์ สูบบุหรี่กึ่งกึ่งกึ่งวันละ 10 ม้วน ตม กาว ยี่ห้อเอ ที เอ็ม (กาวทาไม้ กระจบองละ 50 บาท)

วี ฉายาแก๊งของวีมีชื่อว่า " ทำข้าม " กลุ่มเพื่อนๆ ชอบขี่มอเตอร์ไซด์แข่ง ชอบมีเรื่องกับกลุ่มวัยรุ่นในห้างโลตัส เพื่อนๆของวี เสพเมท ตีมเหล้า สูบบุหรี่ สูบกัญชา ในช่วงเย็น วีเคยถูกเพื่อนที่ชายของด้วยกันในห้างโลตัสชกต่อยเพราะชายของข้ามพื้นที่ วีเก็บความเคียดแค้นไว้เพื่อชำระความ เคยวางแผนทำร้ายกลับแต่ยังไม่มีโอกาส วิคิดว่าการใช้ความรุนแรงเป็นเรื่องธรรมดา เพราะต้องเอาตัวรอดให้ได้ หากอ่อนแอก็ถูกรังแก

ลุย แก๊งของลุยมีชื่อว่า " บ้านดงทิม " ซึ่งแปลว่าไปกันเป็นกลุ่ม ลุยคิดว่าการเป็นข่าใจ ชอบมีเรื่อง เป็นเรื่องของความกล้าหาญ

ไม้ ฉายาของแก๊งมีชื่อว่า " กระตุ้มทอง " แก๊งกระตุ้มทอง ชอบความรุนแรง และการมีเรื่องเป็นที่สุด ในกลุ่มจะมีการสะสมอาวุธ ในแต่ละวัน เพื่อนๆจะนำอาวุธมาอวดกัน ยิ่งใครมีอาวุธปืน คนนั้นจะดูเป็นผู้ยิ่งใหญ่ และเท่หมาก ตอนเย็นมักจะไปรวมตัวกันที่สนามฟุตบอล นั่งคุยกันและตีมสุรา ไม้สูบบุหรี่ วันละประมาณ 15 ตัว ไม้รู้สึกชินชากับความรุนแรง เนื่องจากเป็นการทำร้ายร่างกายกันเป็นเรื่องธรรมดาของลูกผู้ชาย และเท่

รัน บริเวณชุมชนที่พักอาศัยของรันนั้นมีการมั่วสุมลักลอบเล่นการพนัน โดยเฉพาะการพนันไพ่ ไฮโลว์ การลักลอบเสพยาเสพติด และมีการตีมเหล้าจนมีเมฆทะเลาะวิวาทอยู่เป็นประจำ จึงมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาระงับเหตุการณ์ทะเลาะวิวาท จับกุมผู้ลักลอบเล่นการพนัน และเสพยาเสพติดกันเป็นประจำ เป็นภาพที่จินตนาของผู้ที่พักอาศัยอยู่ภายในชุมชนดังกล่าวและถือว่าเป็นเรื่องปกติ

หลุยส์ กลุ่มเพื่อน มีชื่อแก๊งว่า " เทวดา " ชอบก่อเรื่องทะเลาะวิวาทกับกลุ่มอื่น และชักชวนกันนำกัญชาไปติดต่อขายให้กับเด็กในชุมชนเพื่อหารายได้ใช้จ่ายเอง หลุยส์และกลุ่มเพื่อนสนิทเคยหนีเรียนเตร็ดเตร่ในย่านศูนย์การค้าแห่งหนึ่ง เกิดเขม่นมองหน้ากับกลุ่มนักเรียน

โรงเรียนอื่น จึงเข้าสู่ชุมชนต่อยกัน และด้วยความโมโหจึงคว้าหีบอาวุธมีดปลายแหลมแบบสปริงขนาดเล็กที่พกติดตัวเป็นประจำออกมาแทงทำร้ายวัยรุ่นในกลุ่มหนึ่งแต่ไม่ถูกดำเนินคดีเพราะหลบหนีไปได้ การพกพาอาวุธมีดติดตัวทุกครั้งไปโรงเรียน เป็นสิ่งที่หลยส์คิดเองเนื่องจากต้องการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนว่าเป็นคนใจถึง สามารถนำและปกป้องกลุ่มเพื่อนได้ และเพื่อให้ผู้คนรอบข้างให้ความเกรงขาม

แมน สภาพแวดล้อมบริเวณบ้านเป็นลักษณะชุมชนแออัดเป็นเขตที่คนอยู่อาศัยจำนวนมากที่มาจากหลายสาขาอาชีพ มีกองขยะส่งกลิ่นเหม็น น้ำเน่า เสียงดัง เป็นแหล่งขายยาเสพติด ป่อนการพนัน ร้านจำหน่ายสุรา และโต๊ะสนุกเกอร์ และยังอยู่ติดกับโรงเรียนและวัด ความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านเป็นไปในลักษณะรุ่นว้ายชอบยุ่งเรื่องส่วนตัวของกันและกัน มีการทะเลาะเบาะแว้งกันประจำ

แก้ว บ้านที่พักอาศัยของแก้ว มีลักษณะเป็นบ้านสวน ล้อมรอบด้วยต้นไม้ขนาดใหญ่ชนิดมากมาย ถัดออกไปจะเป็นบริเวณที่ทำสวนผักของครอบครัวและญาติพี่น้อง บ้านของเพื่อนบ้านจะอยู่ใกล้กันพอสมควร เนื่องจากละแวกนั้นส่วนใหญ่มีอาชีพทำสวน และมีแหล่งมั่วสุมเสพและซื้อขายยาบ้า

ใจ เพื่อนๆในกลุ่ม มีอาวุธไว้พกพา เช่น อาวุธปืน ใครมีปืนจะดูเท่หันมากตอนเย็นมักจะไปรวมตัวกันที่สวนสาธารณะ นั่งคุยกันและดื่มสุรา ใจสูบบุหรี่ วันละประมาณ 20 ตัว ใจรู้สึกชินชากับความรุนแรง เนื่องจากเป็นการทำร้ายร่างกายกันเป็นเรื่องธรรมดาของลูกผู้ชาย และเท่ ใจเคยชกต่อยกับเพื่อนกันตามประสาเด็กในวัยเรียน ซึ่งใจจะก่อเหตุในลักษณะนี้เป็นประจำ ส่วนสาเหตุก็มาจากการวิวาทและหยามศักดิ์ศรีกัน ต่อมาอายุช่วง 14-15 ปี ส่วนมากจะร่วมกับเพื่อนดื่มสุราไปเที่ยวในงานรื่นเริงต่าง ๆ และก็มีเหตุวิวาทกับวัยรุ่นกลุ่มอื่น

อ๊อด พักอาศัยอยู่ที่แฟลตร่วมกับเพื่อนที่ทำงานเดียวกัน 3 คน สถานที่ทำงานที่โรงงานทำกระเบื้องปูพื้น อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ จ่ายค่าเช่าแฟลตอยู่ร่วมกับเพื่อน จ่ายค่าเช่าเดือนละ 500 บาท หลังจากนั้นออกมาหางานทำ ชอบเที่ยวกลางคืน สูบบุหรี่ ดื่มสุราเป็นประจำ

เพชร ชอบออกไปเที่ยวเตร่เล่นสนุกเกอร์อยู่กับเพื่อนตามละแวกบ้านพักอาศัย สูบบุหรี่วันละประมาณ 20 มวน ดื่มสุรบบ้างเป็นบางครั้ง ชอบเที่ยวเตร่ตามสถานบันเทิงเป็นครั้งคราว เพชรพักอาศัยอยู่ในแหล่งชุมชนที่พักอาศัย ที่บ้านมีกลุ่มวัยรุ่นจับกลุ่มมั่วสุม เพชรเห็นว่าการแสดงอำนาจบาตรใหญ่ด้วยความคึกคะนอง เพื่อให้นักศึกษาต่างสถาบันที่มีเรื่องทะเลาะวิวาทกับเพชรเห็นว่าตนเป็นคนเก่ง

ซาลิ มีเพื่อนมาก ชอบเที่ยวเตร่เวลากลางคืน เพื่อนที่คบส่วนใหญ่มีนิสัยไม่ดี มีพฤติกรรมลักขโมย เคยหนีออกจากบ้านเพราะทะเลาะวิวาทกับยาย และไปค้างคืนบ้านเพื่อน ซาลิชอบมั่วสุมและรวมกลุ่มกับเพื่อน ซาลิใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือย และเคยมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น กลุ่มเพื่อนของซาลิชอบทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น

อาร์ต กลุ่มเพื่อนของอาร์ตส่วนมากก็เป็นเพื่อนสมัยเรียน อาร์ตเป็นคนรูปร่าง สูงใหญ่กว่าเด็กในระดับเดียวกัน เพื่อนจึงมักชักชวนไปด้วยเสมอเพื่อไปก่อเหตุวิวาทชกต่อยกับพวก นักเรียนรุ่นพี่ภายในโรงเรียนซึ่งนายอาร์ตเองก็ไปและได้ช่วยเหลือเพื่อนชกต่อยมาตลอด แม้กระทั่ง ช่วงที่จบการศึกษาและออกเที่ยวเตร่กับกลุ่มเพื่อนตามงานวัดในหมู่บ้านและที่ใกล้เคียง กลุ่มของ อาร์ตก็มักจะก่อเหตุชกต่อยวัยรุ่นกลุ่มอื่นอยู่เป็นประจำ โดยเฉพาะอาร์ตซึ่งถือเป็นหัวหน้ากลุ่มเองสู้ ไม่เคยถอยจนกว่าจะบาดเจ็บกันไปข้างหนึ่ง

เบิร์ต บอกว่า ความรุนแรงเป็นสิ่งที่เบิร์ตได้รับรู้และสัมผัสโดยตรง เบิร์ตเล่าว่า ช่วงที่เขามาอยู่กับพ่อ มักมีการปล้นฆ่ากันเป็นประจำ โดยมีการใช้อาวุธปืนยิงต่อสู้ หรือแม้แต่เป็นการวิวาทกัน ก็มักจะเห็นการใช้อาวุธยิงกันถึงแก่ความตายกันเป็นเรื่องธรรมดา

ตาราง : แสดงจำนวนร้อยละของวัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่น เกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง	จำนวน	ร้อยละ
ใช้ความรุนแรง เช่น การต่อสู้ / การขบหาเรื่อง / ความแค้น	14	70
ไม่ใช้ความรุนแรง เช่น ยาเสพติด/การพนัน/อบายมุข	6	30
รวม	20	100

จากตาราง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่มีวัฒนธรรมรองของแก๊งที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรง เช่น การต่อสู้ การขบหาเรื่อง ความแค้นความแข็งแรง มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ในขณะที่บางส่วนมี วัฒนธรรมรองของแก๊งที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดต่างๆ การพนัน และอบายมุข มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30

สรุปว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ มีวัฒนธรรมรองของแก๊งที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรง เช่น การต่อสู้ การชกหาเรื่อง ความแค้นความแข็งแรง จึงยอมรับ สมมติฐานที่ว่า วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย

สมมติฐาน 7 " การคบเพื่อนที่ทำผิดกฎหมาย มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย "

การทดสอบสมมติฐานนี้เป็นการพิจารณาตามแนวคิดทฤษฎีว่าด้วยการสมาคมที่แตกต่าง (Theory of Differential Association) ลักษณะของการคบค้าสมาคมระหว่างบุคคลในกลุ่มและการที่บุคคลเรียนรู้จากกลุ่ม ทำให้บุคคลรับเอาค่านิยมและพฤติกรรมของบุคคลอื่นมาถือปฏิบัติ ซึ่งอาจจะเป็นพฤติกรรมที่ผิดหรือไม่ผิดนั้น ขึ้นอยู่กับอัตราส่วนของการติดต่อสัมพันธ์ ความถี่ ช่วงเวลา และความเข้มข้นในการสมาคมของวัยรุ่นเป็นตัวแปรสำคัญในการส่งผลต่อการกระทำผิด กล่าวคือ สาเหตุที่สำคัญที่สุดที่ทำให้เด็กและเยาวชน กระทำความผิดก็คือการที่เด็กและเยาวชนนั้นมีการสมาคมคบค้าอยู่กับกลุ่มคนที่กระทำความผิด

ซึ่งจะได้พิจารณาประเด็นจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 20 คน ดังต่อไปนี้

กาย ขณะกระทำความผิดคดีนี้ กายทะเลาะกับพ่อเรื่องที่ยายหนีไปเที่ยวกลับบ้านตึก พ่อจึงด่ากายว่า " ไร้ลูกชั่ว " กายจึงหนีออกจากบ้านมาพักอาศัยอยู่กับเพื่อน กลุ่มเพื่อนสนิทของกายชักชวนไปมีเรื่องยิงกันกับกลุ่มวัยรุ่นที่คลองอินบอย ๆ และกายก็ไปทุกครั้งเพราะเกรงใจเพื่อน ก็คือถ้าไม่ไปแล้วกลัวเพื่อนจะโกรธ เช่นเดียวกันกับคดีนี้ตอนแรกกายก็ไม่อยากไปแต่สุดท้ายก็ต้องไปเพราะเพื่อนชักชวน

บุญช่วย มีเพื่อนสนิทเพียงคนเดียว ชื่อ ป๊อด แต่มีเพื่อนร่วมแก๊งประมาณ 20 คน เป็นผู้ชายทั้งหมด ไม่มีผู้หญิง เพราะแฟนของบุญช่วยซึ่งหึง ไม่ให้คบเพื่อนผู้หญิง ป๊อด เป็นเพื่อนแถวบ้าน ป๊อดไม่ได้เรียนหนังสือแล้วเหมือนกัน ในวันเกิดเหตุคดีนี้ป๊อดไม่ได้ไปด้วย เพราะตอนนั้นอยู่กับคนละโรงเรียน ป๊อดเคยถูกดำเนินคดีข้อหาขโมยโทรโข่งเด็กหญิง ผลคดีคือ ป๊อดถูกนำไปฝึกอบรม กลุ่มเพื่อนของบุญช่วยเคยชักชวนไปมีเรื่องยิงกันกับกลุ่มวัยรุ่นที่ต่างสถาบันบอย ๆ และบุญช่วยก็ไปด้วยทุกครั้งเพราะชอบมีเรื่อง การมีเรื่องต่อสู้เป็นเรื่องของลูกผู้ชาย

รุต เพื่อนสนิทที่สุดของรุตชื่อ เอ็ม เอ็มเป็นคนเสียบขรึม เสพกัญชาและสุรา ชอบเล่นกีตาร์ และไม่ได้เรียนหนังสือแล้ว เอ็มมีนิสัยชอบยกพวกตีกัน เอ็มเคยชวนรุตไปตีกับกลุ่มวัยรุ่นนอกหมู่บ้านและรุตก็ตกลงยินยอมด้วยทุกครั้ง ไม่เคยปฏิเสธเพื่อนเพราะเกรงใจเพื่อน

สำหรับเพื่อนสนิทอีก 3 คนก็ไม่ได้เรียนหนังสือเช่นเดียวกัน กิจกรรมที่ทำร่วมกันก็คือ ขับขี่รถจักรยานยนต์ซึ่ง เที่ยวเล่นตอนกลางคืน เพราะมันเย็นดี

วุฒิ คบเพื่อนสนิททั่วไปเป็นชายไม่เลือกดีชั่ว วุฒิสุภบุรีและตี๋มสุรา เกี่ยวข้องกับยาเสพติดบ้างคือยาบ้าและโซแลม (ยานอนหลับ) แต่ไม่เล่นการพนัน ชอบเที่ยวเตร่กับเพื่อนแถวหมู่บ้าน และตามสถานบันเทิงดิสโก้เธคต่าง ๆ ชอบแต่งรถจักรยานยนต์

ไอ้ มีเพื่อนสนิท 10 คน เป็นผู้ชายทั้งสิ้น ไม่มีผู้หญิง เพื่อนสนิทที่สุดชื่อเบียร์ เบียร์ทำงานเป็นขอทานด้วยกัน พบกันที่สถานีรถไฟรังสิต ในวันเกิดเหตุคดีนี้ไอ้ไปกับเบียร์ แต่เบียร์ไม่ถูกจับ ปัจจุบันไม่รู้ว่เบียร์หลบหนีไปอยู่ที่ใด กลุ่มเพื่อนสนิทของ ไอ้ชักชวนไปมีเรื่องยิงกันกับกลุ่มวัยรุ่นน้อย ๆ และเด็กชายไอ้ก็ไปบ้าง ไม่ไปบ้าง แล้วแต่อารมณ์

เต้ย เพื่อนที่เต้ยสนิทส่วนใหญ่เป็นเพื่อนที่เคยเรียนอยู่ในโรงเรียนเดียวกันในชั้นประถม และอยู่ในชุมชนเดียวกัน ซึ่งเพื่อนที่สนิทไม่มีใครติดยาเสพติด

เมฆ มีเพื่อนสนิทเป็นชาย 5 คน เพื่อนสนิทของเมฆชื่อวานายม่วง กิจกรรมที่ทำร่วมกันเพื่อนคือ เล่นกอล์ฟ ดึงลอบ และเตะฟุตบอล เพื่อนสนิทของเมฆไม่ได้เรียนหนังสือแล้ว โดยทำงานเร่ขายของตามบ้าน เพื่อนสนิทของเมฆเคยกระทำความผิดข้อหาลักทรัพย์และทำร้ายร่างกาย นายม่วงเคยชวนให้ไปยกพวกตีกันบ่อย ๆ และเมฆก็ไปด้วยเกือบทุกครั้ง

วี คบเพื่อนสนิทหลายคน ส่วนใหญ่สุภบุรีและตี๋มสุราเบียร์บ้างเป็นบางครั้ง เสพกัญชาเป็นประจำ เพราะหาซื้อได้ง่าย หลังเลิกงานและเมื่อมีเวลาว่าง วีมักไปมั่วสุมกับเพื่อน โดยตี๋มสุรา สุภบุรี เล่นพนันบอลบ้างเป็นบางครั้ง เล่นไพ่ และเสพกัญชา

ลุย มีเพื่อนสนิทเป็นผู้ชาย 10 คน ไม่มีผู้หญิง เพื่อนสนิทชื่อนายดอน นายดอนมักจะคอยช่วยเหลือให้คำปรึกษาทุกอย่าง ให้ยืมเงิน กิจกรรมที่ทำร่วมกันคือ เตะฟุตบอล และไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า นายดอนไม่เรียนหนังสือแล้ว ทำงานอยู่ที่เดียวกัน นายดอนชอบชวนลุยไปยกพวกตีกัน ซึ่งลุยตกลงใจด้วยทุกครั้งไม่เคยปฏิเสธ เพราะเกรงใจเพื่อนกลัวเพื่อนเสียใจ

ไม้ มีเพื่อนเป็นกลุ่มประมาณ 20 คน เป็นผู้ชายทั้งหมด มีทั้งเพื่อนต่างรุ่น คือ คบเพื่อนที่มีอายุมากกว่าและเป็นอันธพาลอยู่ในตลาด และส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนหนังสือแล้ว กลุ่มเพื่อนสนิทของไม้ชอบชักชวนไปมีเรื่องยิงกันกับกลุ่มวัยรุ่นที่อื่นบ่อย ๆ และไม้ก็ไปทุกครั้งเพราะเกรงใจเพื่อน ก็คือถ้าไม่ไปแล้วกลัวเพื่อนจะโกรธ

รัน เพื่อนที่สนิทสนมส่วนใหญ่เป็นเพื่อนที่เรียนหนังสือและเป็นคนดี เพื่อนสนิทและรู้ใจนายรัน ทั้งสองพักอาศัยอยู่ในซอยเดียวกัน และเรียนชั้นมัธยมมาด้วยกัน ทั้งสองเป็นเด็กดีมีความตั้งใจในการเรียน ไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดแต่อย่างใด

หลุยส์ กลุ่มเพื่อนของหลุยส์ที่สนิทมีจำนวนประมาณ 30 คน ซึ่งเป็นเพื่อนที่วิทยาลัยเทคนิคเอ เป็นกลุ่มที่เกาะในชั้นเรียน และโรงเรียน จะหนีเรียนและออกเที่ยวเตร่ด้วยกันมาตลอด ต่อมาหลุยส์กับกลุ่มเพื่อนสนิทก่อเหตุวิวาททำร้ายร่างกาย กับกลุ่มนักเรียนโรงเรียนอื่นในจังหวัดนนทบุรีตลอดระยะเวลาประมาณ 2 ปี พวกเขาอาวุธมีดปลายแหลมไว้เป็นประจำ และนำออกใช้ข่มขู่คู่ต่อสู้เป็นประจำเช่นกัน

แมน มีเพื่อนสนิทอยู่ 2 คน แต่ละคนมีความประพฤติคล้ายกับแมน เป็นเพื่อนที่อยู่ใกล้บ้าน และคบกันมาตั้งแต่เด็ก ๆ เรียนหนังสืออยู่ด้วยกัน เพื่อนสนิทบางคนมีความประพฤติไปในทางเกี่ยวข้องกับสิ่งผิดกฎหมาย คือ การขายยาบ้า การเสพยาบ้า ดื่มเหล้า การเล่นการพนัน และการเที่ยวกลางคืน ความสัมพันธ์กับเพื่อนของแมนเป็นไปในลักษณะรักใคร่กลมเกลียวสนิทสนมแน่นแฟ้น เช่น ชวนกันหนีโรงเรียน ไปการเที่ยวเตร่ด้วยกัน ทำกิจกรรมร่วมกันทุกอย่าง จะจับกลุ่มเสพยาเสพติดทุกวัน

แก้ว มีเพื่อนที่โรงเรียนหลายคน มักไปเที่ยวด้วยกันบ่อย มีทั้งเพื่อนชายและเพื่อนหญิง เนื่องจากเพื่อนที่เรียนด้วยกันเป็นคนที่เรียนหนังสือไม่เก่งจึงมักชวนกันหนีออกไปเที่ยวกันเป็นประจำ เพื่อนของแก้วบางคนติดยาบ้าและมักจะชวนให้แก้วเสพยาเป็นประจำ ในช่วงแรกแก้วพยายามปฏิเสธ ทำให้ไม่สามารถเข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ ระยะเวลาเมื่อเพื่อนชวนเสพยาก็ลองดูเพื่อจะได้เข้ากับกลุ่มของเพื่อน ๆ ได้ และหลังจากนั้นก็ได้เสพยาเรื่อยมา แก้วบอกว่า เพื่อนชักชวนให้เล่นการพนันฟุตบอลกับโต๊ะบอล ซึ่งแก้วเล่นการพนันมา 2 ปีแล้ว ได้บ้างเสียบ้าง เลิกไม่ได้ เพราะมีหนี้สินติดพันอยู่

ใจ มีเพื่อนที่คบหากันในช่วงที่เป็นนักเรียนจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะมีแนวทางคล้าย ๆ กันโดยชอบหนีเรียน เกียจคร้าน ใจ ออกเที่ยวเตร่กับเพื่อนกลุ่มสมัยเรียน และไม่ได้ศึกษาเช่นกัน ตามห้างสรรพสินค้า และ งานในหมู่บ้าน ส่วนมากก็จะดื่มสุรา และมีเรื่องชกต่อยกับกลุ่มวัยรุ่นอื่นอยู่เป็นประจำ

อี๊ด ใช้เวลาหลังจากเลิกทำงาน ชอบเข้าไปมั่วสุมกับอบายมุข เสพสุรา คบเพื่อนไม่ดี ชอบดูผู้หญิงแต่งตัวโป๊ แล้วนำมาจินตนาการทางเพศ จนชักชวนกันกระทำความผิดดังกล่าว

เพชร คบเพื่อนหลายคนชอบจับกลุ่มไปเที่ยวเตร่ นอนค้างคืนตามบ้านเพื่อนบ่อยครั้ง หากไม่นอนค้างคืนก็จะกลับเข้าบ้านในเวลาประมาณเกือบรุ่งเช้า โดยจะนั่งสนทนาเล่นกับเพื่อน ๆ หลายคน จนกระทั่งนายเพชรไปเที่ยวเตร่กับเพื่อนและได้ไปร่วมกันปล้น

โทรศัพท์เคลื่อนที่ และกระเป๋าของผู้เสียหายรายหนึ่ง และต่อมาถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจติดตามจับกุมตัวมาดำเนินคดีแรกในข้อหาปล้นทรัพย์

ซาลิ คบเพื่อนมาก เพื่อนส่วนใหญ่ยังไม่มึงงานทำและไม่มีรายได้ ชอบเที่ยวกลางคืน สถานบันเทิงแบบวัยรุ่น ซาลิจึงคบเพื่อนได้ทุกรูปแบบ ชีวิตหลังจากออกจากโรงเรียนแล้วส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อน ซาลิ มีเพื่อนเป็นแนวทาง เพื่อนของซาลิบริเวณในชอยนั้น ทุกคนต้องมีรถจักรยานยนต์ บางคนเคยต้องคดีอาญาต่าง ๆ การคบเพื่อนของซาลิจึงถูกพฤติกรรมของเพื่อนเป็นตัวชี้นำพฤติกรรมของซาลิโดยอัตโนมัติ และซาลิก็อยู่ใกล้ชิดกับเพื่อน และอยู่กันนานจึงเรียนรู้พฤติกรรมไม่ดีสะสมไว้ตลอดมา

อาร์ต กลุ่มเพื่อนของอาร์ตส่วนมากก็เป็นเพื่อนสมัยเรียน อาร์ตเป็นคนรูปร่างสูงใหญ่กว่าเด็กในระดับเดียวกัน เพื่อนมักชักชวนไปด้วยเสมอเมื่อไปก่อเหตุวิวาทชกต่อยกับพวกนักเรียนรุ่นพี่ภายในโรงเรียนซึ่งอาร์ตเองก็ไปและได้ช่วยเหลือเพื่อนชกต่อยมาตลอด กลุ่มของอาร์ตก็มักจะก่อเหตุชกต่อยวัยรุ่นกลุ่มอื่นอยู่เป็นประจำ โดยเฉพาะอาร์ตซึ่งถือเป็นหัวหน้ากลุ่มเองสู้ไม่เคยถอยจนกว่าจะบาดเจ็บกันไปข้างหนึ่ง

เบิร์ต คบเพื่อนมาก ใช้ชีวิตอยู่กับเพื่อน ๆ ไม่ชอบไปโรงเรียน หนีเรียน ไม่ชอบอ่านหนังสือ ตี๋มสุรา สูบบุหรี่ และเสกัญชา เกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนนั้น เบิร์ตมีเพื่อนที่สนิทในสมัยเรียนจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่ทุกคนก็ล้วนแต่มีพฤติกรรมที่เกเร และระดับการเรียนตกต่ำและเมื่อจบการศึกษาไม่ได้ศึกษาต่อ ก็ยังคบหากันเช่นเดิม ออกเที่ยวเตร่ตามงานเทศกาลต่าง ๆ จนกระทั่งได้ร่วมกันคบคิดเข้าชิงทรัพย์และทำร้ายเจ้าทรัพย์จนถูกจับกุมตัวดำเนินคดี

ตาราง : แสดงจำนวนร้อยละของการคบเพื่อน

การคบเพื่อน	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อนที่ทำผิดกฎหมาย	18	90
เพื่อนที่ไม่ทำผิดกฎหมาย	2	10
รวม	20	100

จากตาราง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ คบค้าสมาคมกับเพื่อนที่ทำผิดกฎหมาย มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 90

สรุปว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่
คบค้าสมาคมกับเพื่อนที่ทำผิดกฎหมาย จึงยอมรับ สมมติฐานที่ว่า การคบเพื่อนที่ทำผิด
กฎหมาย มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย